COLECTIA ROMANTIC

276

Rita Herron

HOȚUL DE INIMI

RITA HERRON

HOȚUL DE INIMI

ALCRIS

Editor: Aurelian Micu
Lector: Angela Vasile
Coperta: Andy

Această carte a fost tipărită pentru prima dată în limba engleză sub titlul "THIEF OF HEARTS"

© 1997 by Rita Herron

Traducere și adaptare în limba română de
Manuela Alexandrescu

ISBN 973-9405-26-6

Colecția "ROMANTIC"

Capitolul 1

Casey McIntyre avea o voce de înger.

Dar dacă era să te iei după anunțul personal din ziar, puteai să crezi că e cam nebună, o obsedată și poate chiar mai rău: o hoață.

Gabe Thornton îi alesese intenționat anunțul deoarece părea să nu aibă nici o legătură cu jafurile acelea neprofesioniste, și sperând să împuște doi iepuri dintr-o dată: să termine cu întâlnirile după anunțuri din ziare, ce-i fuseseră atribuite ca sarcină de serviciu și să găsească, probabil, o pistă să-l apropie de rezolvarea valului de delicte cu care se confrunta Atlanta de câtva timp. Mai verifică o dată adresa și o porni în viteză pe șosea, obsedat, ca din senin, de sentimentul că îl așteptau zile negre din clipa în care își aruncase ochii pe anunțul lui Casey:

Antichități, clopoței, scorțișoară, narcise, abanos, șeminee, struguri, îmbrățișări, înghețată, jogging, caleidoscop, râsete, filme, nesfârșire, măsline, paste făinoase, pături, iepuri, mătase, ursuleți, nebișnuit, violet, scris, x-uri, x-uri, x-uri, galben, cârciumărese.

Tunete și fulgere! Femeia asta nu scrisese nimic despre sine, dar listă cu cuvinte alese la întâmplare. Lista nu avea nici un sens. Când începu să citească și celelalte anunțuri, o grimasă de dispreț i se zugrăvi pe chip, căci toate nu erau decât solicitări de întâlniri. Tocmai când își căuta și el o relație serioasă cu o femeie, Hank, șeful său, îi ordonase să scrie anunțul acela tâmpit. Ăsta era al cincilea la care răspundea. ȘI spera, cu ajutorul lui Dumnezeu, să fie și ultimul. Apoi

putea să-și concentreze eforturile ca să-l găsească pe hoțul acela de doi bani înainte ca rivalul său de la Sun să-l distribuiască primul.

- La naiba, Gabe, prea te lași acaparat de cazurile astea, îi spuse Hank. Ia-ți ceva mai ușor. Mai distrează-te și tu.

Prostii!

La naiba, munca reprezenta pentru el tot stimulentul de care avea nevoie. Cum putea Hank să spună că întâlnirile cu femei, alese după anunțurile din ziare, puteau fi numite distracție? Omul ăsta nu mai avusese de mult vreo misiune.

După patru întâlniri, Gabe deținea atât de multe informații încât putea să scrie un articol întreg. Doamne-Dumnezeule, ba chiar o carte.

Îi reveneau acum în minte frânturi din ultimele seri petrecute la întâlnire. Făcea toate eforturile să le alunge. Brenda, matematiciana cea deșteaptă, își tăiase friptura în opt bucăți, perfect egale. Biata Moreen se smiorcăia după fostul ei iubit, apoi i-a vărsat vin pe pantaloni și încercase să-l șteargă cu un șervețel murdar de spaghete. Sandra, artista care picta tatuaje, se oferise să-i tatueze inițialele numelui ei pe fund. În noaptea aceea avusese numai coșmaruri în care se făcea că un burghiu uriaș se îndrepta spre fundul lui, în timp ce Brenda îi ciopârțea organele în bucăți mici, cât un bob de grâu.

ŞI colac peste pupăză, noapte trecută și-o petrecuse în avion unde nu putuse închide un ochi, tot încercând să pună cap la cap cele câteva date disperate pe care le avea despre un alt caz.

Gabe deschise ușa mașinii cu o mână, iar cu cealaltă își masă tâmpla pentru a-și mai atenua durerea de cap. Căscă lung, cu toată gura, și se uită la ceas. Era ora 19:00. Spera din tot sufletul ca partenera sa să fie gata și ca seara să se termine cât mai repede.

Ieșind cu greu din Bronco-ul său, intră pe alee. Își văzu imaginea reflectată în geamul de la ușa din față și se strâmbă. Arăta ca naiba. Se aranjase pentru întâlnire într-un loc cam dubios, unde se întâlnise cu un infractor care mai-mai că-l luase la bătaie. În timpul încăierării se alesese cu vreo câtev a găuri în jeanși, apoi

avusese o pană și trebuise să schimbe cauciucul, iar hainele lui arătau mult mai neglijent ca înainte. Și culmea, deja începuse să-i crească și barba. Ceea ce-i dădea o expresie de om plictisit.

Bietei sale bunici i-ar fi fost rușine să-l vadă ducându-se la întâlnire îmbrăcat ca un vagabond. După ce o să-l vadă, Casey, probabil, îi va da un șut și-l va arunca afară. Ar fi trebuit să se ducă acasă și să se schimbe, dar asta ar fi însemnat să întârzie, iar pentru el punctualitatea era motiv de mare supărare. Poate că o să accepte să meargă până la el și să-l aștepte să facă un duș.

Încă de azi-dimineață, de când vorbise cu Casey la telefon, avusese o presimțire că întâlnirea cu ea îi va schimba viața. În bine sau în rău, asta nu știa.

Accentul ei tărăgănat de sudistă îi amintea de florile de liliac catifelate, iar cuvintele ei le asocia, în imaginația sa, cu gustul de caprifoi. Încercase să-i ghicească culoarea părului. Cenușiu? Roșcat-aprins? Imaginile sale fuseseră brusc curmate de vocea unui copil care le întrerupsese convorbirea. Muzica zgomotoasă ce se auzea ca fond sonor, îi alertase simțurile, provocându-I panică. Femeia asta e periculoasă. Ar putea să ia în considerare o relație serioasă cu o femeie, dar o familie de-a gata... asta era cu totul altceva.

Ezitând să bată la ușă, mintea îi fugi către jafurile acelea recente. Cinci victime până acum. Prenumele primei victime era Angus. Acum hoțul ajunsese la litera F; Gabe se opri pe terasa de la intrare. Întâlnirea cu Casey, femeia cu înclinații spre înșiruirea de cuvinte dintr-o listă, l-ar putea ajuta să rezolve cazul, sau poate chiar ea era hoțul căutat. În ambele cazuri, ceea ce era inițial doar un articol de ziar, prost și bâlbâit, s-ar fi putut dovedi un adevărat reportaj de investigație. Privirea i se opri pe un iepuraș de lemn, pictat de mână, cocoțat sus, lângă ușă, și își înăbuși un chicotit. Casa lui Casey, îmbrăcată în faianță albastră Wedgewood, ca pe vremea coloniștilor, și cu panseluțele aliniate pe gazonul din fața intrării îi sugerau o casă tipică de provincie. Avea sentimentul că o femeie care avea atârnat pe perete un iepure și care-și înșirase pe terasă niște colivii de păsări, vopsite în culori pastelate, nu putea fi o hoață.

Dar aparențele puteau fi înșelătoare. Lucrând sub acoperire timp de zece ani

pentru un ziar din Atlanta, știa foarte bine că mulți psihopați periculoși se ascundeau adesea sub înfățișări de oameni absolut normali.

Își încleștă pumnul și zăbovi cu el o clipă deasupra ușii roșii, căci dinspre fereastra deschisă veneau spre el acordurile unei muzici plăcute, dată tare. Se gândi să plece. În definitiv, nu știa nimic despre Casey. Putea foarte bine să se ducă acasă, să se uite la televizor și să mai recupereze din somnul pierdut. Ar putea chiar să-și termine articolul, fără să fie obligat să mai îndure încă o seară alături de o femeie peste măsură de plictisitoare.

Simțind dintr-o dată oboseala, Gaba bolborosi ceva a plecare, dar conștiința îl mustră și educația sa de sudist îl făcu să se oprească.

Auzi în minte vocea lui Maud, bunica sa dragă, care-i spunea că un domn adevărat nu-și contramandează niciodată întâlnirile. "Câteodată, bunico, parc-aș fi preferat să nu mă fi născut în Sud", murmură Gabe. Trase în piept o gură de aer, ridică pumnul să bată în ușă și se rugă ca seara aceea să treacă cât mai repede.

***

La naiba!

Să le ia naiba pe toate.

- N-ai să pui niciodată mâna pe Henry S., spuse Casey, abținându-se să nu izbunească de furie. Nu-l iubești, Travis. Nu te interesează decât banii lui.

Rânjetul sarcastic al lui Travis Satterfield, pe care Casey îl simți prin telefon, îi făcu să i se întoarcă stomacul pe dos.

- E fiul meu, Casey, nu al tău. Judecătorii vor fi de partea mea. E sânge din sângele meu, îi reproșă Travis disprețuitor.

Casey își înăbuși o înjurătură.

- Din punct de vedere legal, copilul e al meu, Travis mi l-a încredințat mie înainte să moară și eu l-am adoptat pe Henry S. Actele pot dovedi asta.

Travis pufni batjocoritor.

- Să le ia naiba de hârtii! Sunt încă tatăl lui. N-ai urmărit ultimele știri? Rudele de sânge câștigă întotdeauna.

Casey îl înjură în șoaptă.

- Halal tată! Copilul are 2 ani și nu l-a văzut niciodată. Cum crezi că va vedea judecătorul toate lucrurile astea?

Travis răsuflă din greu în telefon. Casey știa că acum se gândea la cuvintele ei. Și asta ar putea dura toată seara. Travis Satterfield era cam încet la minte.

- O să le spun c-am vrut să-l vizitez și tu nu m-ai lăsat.

Rozându-și o unghie, Casey își îndepărtă puțin aparatul de ureche. I se păru că aude un ciocănit ușor la ușă, dar râsul lui Henry S. umplea tot holul.

- O să-ți pară rău dacă nu cooperezi, o avertiză Travis cu răutate.

Casey își duse din nou aparatul la ureche.

- Las-o baltă, Travis. Henry S. e fericit. Caută-ți în altă parte bani să-ți plătești datoriile.

Casey îi trânti telefonul în nas, făcându-l să-și înghită ultimele cuvinte.

Îl auzi pe Henry S. scâncind și fugi spre el.

- Oh, Henry S., ce-ai mai făcut acum? țipă ea și se repezi în baie. Acum trebuie să chem instalatorul să desfunde toaleta. Sper că n-ai tras apa... dar cuvintele i se opriră brusc când văzu ce era înăuntru.

Luă în grabă câteva prosoape din dulap și le aruncă pe jos pentru ca apa scursă din toaletă să nu ajungă la covorul din hol. Henry S. lipăia desculț în șuvoiul de apă, mișcându-și degetele de la picioare.

Casey sări să-l ia de acolo.

- Nu călca înăuntru, măi, bobocule.

Henry S. chicoti.

- Lece.

- Cu ce-ai înfundat olița? îl întrebă Casey, prinzându-și părul deasupra capului.

Henry S. aruncă un zâmbet, mândru de el.

- Ba...oane! zise, dar cuvântul nu se auzi prea bine căci își scoase limba afară ca să i se vadă o bucată de gumă de mestecat.

- Baloane? îl întrebă Casey. Dar nu mai avem baloane. Le-am folosit pe toate

la ziua ta, luna trecută.

Henry S. îi arătă o cutie mică ce plutea în baie, într-un colţ. Casey mormăi ceva, căci recunoscuse pachetul de ceea ce ar fi trebuit să fie nişte prezervative verzi-neon.

- Am uitat că Brick şi Sheila le-au lăsat aici, în dulap, mai bolborosi Casey, oftând exasperată. Fir-ar al naibii, Henry S., îmi pui răbdarea la încercare şi-mi vine să-ţi dau vreo două. O să încărunţesc de tot înainte de vreme, dacă nu te potoleşti cu boroboaţele.

Henry S. chicoti iar.

- Mama ale pălu' dlăguţ, loşu.

Casey se încruntă în timp ce-şi trase pe mâini o pereche de mănuşi galbene, de cauciuc.

- Roşu şi portocaliu datorită ţie, micuţule. De ce i-ai pus lui mami vopsea în păr în timp ce făcea nani? De-abia am aţipit zece minute. Sper să iasă culorile până pleacă mami la întâlnire.

Henry S. râse şi arătă spre gura lui Casey.

- Mami, buze albaste.

Casey aruncă o privire în oglindă, ştergându-şi cu înverşunare buzele.

- Da, mami are buze albastre şi tu la fel. Cuvântul ăla era taie greu de pronunţat. Trebuie să-mi curăţ bine de tot buzele şi să mă dau cu douăzeci de straturi de ruj ca să acopăr urmele. Gabriel Thornton ar fugi ca din puşcă dacă m-ar vedea în halul ăsta.

- Iepulaş spuse Henry S. şi îşi mişcă mânuţele dolofane deasupra capului, imitând urechile de iepure, apoi fugi în hol.

- Vleau iepulaş.

- Nu pune mâna pe iepuraşul de mucava de pe masă. Trebuie să se usuce, mormăi Casey.

Dar exact în acea clipă îşi dădu seama că ultimul său proiect artistic se dusese de râpă. Mai aruncă un prosop pe mormanul îmbibat cu apă şi ţâşni după copil. Se opri deodată, auzind venind dinspre uşă o bătaie puternică.

- Doamne, în sfârşit! spuse ea. Trebuie să fie instalatorul. Te rog, Henry S. să stai cuminte acum.

Casey se uită prin cameră la grămezile de jucării şi de prosoape întinse pe podea, apoi se încruntă când văzu ce halat zdrenţuit avea pe ea. Bătaia se auzi acum şi mai tare.

- Nu-mi vine să cred că pot apărea în halul ăsta în faţa lumii, bâigui ea, repezindu-se spre uşă. Fie şi în faţa instalatorului!

Se auzi soneria şi Casey se uită la ceas. Un instalator cam nerăbdător.

- Slavă Domnului că nu e decât şase. Mai am timp să mă schimb până vine Gabe. Soneria se făcu din nou auzită. Ce te grăbeşti aşa? Vin acum.

Deschise brusc uşa, Casey se uită o clipă la înfăţişarea sa neglijentă căci privirea i se cufundă în cei mai cenuşii ochi pe care-i văzuse vreodată.

Bărbatul de la uşă făcu un pas înapoi, şocul întipărindu-i pe faţă o expresie uluită.

Amintindu-şi de calităţile sale, bine antrenate, de investigator, Gabe îşi disimulă la iuţeală prima impresie, mascând-o sub o expresie imperturbabilă. "Aceasta era Casey McIntyre? O femeie mică, cât un bob de mazăre, cu părul vopsit în roşu şi portocaliu, cu buze albastre, invocând cea mai absurdă scuză pe care o auzise vreodată, în legătură cu hainele de pe ea. Şi ce naiba era crema aia verde de pe faţa ei? Semăna cu ceva între o cântăreaţă punk şi o şleampătă.

Cu ea trebuia el să se întâlnească? Doamne-Dumnezeule! Gentleman sudist sau nu, s-o lăsăm moartă, bunică Maud! Sarcină de serviciu sau nu, să te ia naiba, Hank! Sunt nişte lucruri pe care un bărbat nu e obligat să le facă!

Avu impresia că o aude pe Casey spunând ceva despre nişte pantaloni scurţi, apoi mai bolborosi ceva dar el nu înţelesese mai nimic din cauza muzicii date tare. Presupusese că l-a întrebat dacă el era persoana cu care trebuia să se întâlnească, aşa că dădu din cap, prea şocat de apariţia ei ca să mai facă ceva.

- Tu... aici este Riverside 2505? reuşi Gabe, în sfârşit, s-o întrebe, împiedicându-se în cuvinte.

- Da.

Acesta să fie oare instalatorul? se întrebă Casey, uitându-se fix la bărbatul înalt și lat în umeri care-i stătea în prag. Un tip cam de 1,90, plin de mușchi, cu un păr ciufulit și cârlionțat, blond-roșcat. Mai bine și-ar contramanda întâlnirea și ar rămâne cu el acasă.

Câteva picături de transpirație îi apărură pe față, iar pielea bronzată luă o ușoară tentă verzuie, pe măsură ce încerca să-și găsească cuvintele. Mare brânză să arăți așa de bine, gândi Casey. Nici măcar înfățișarea sa nu putea ascunde că era cam sărac cu duhul. Bietul de el! Probabil că nu terminase nici liceul, dar cel puțin avea o slujbă. E adevărat că nici ea nu avea o educație prea aleasă, așa că-l admiră pentru faptul că putea să câștige un ban cinstit.

Bărbatul își încleștase pumnii când începuse să vorbească.

Lui Casey i se făcu milă și se hotărî să-l salveze din acea situație. Zâmbindu-i larg, închise casetofonul, îl apucă de un braț și-l trase în casă.

- Haide, te așteptam, îi spuse Casey.

- Mă... așteptai... bângui Gabe.

- Da. Casey se uită la pantalonii lui zdrențuiți și la tricoul spălăcit. S-ar putea să-ți uzi pantalonii.

Nu că -ar strica mai mult, își dădu ea seama. Bietul de el avea găuri în pantaloni cât o minge de baseball, iar tricoul parcă ar fi fost spălat la mașină de mii de ori. Ea știa că instalatorii câștigă destul de bine, dar ăsta părea cam zgârcit. Sau habar n-avea să se îmbrace. Desigur că venise ca să-i desfunde WC-ul, dar chiar și așa, cu pantalonii găuriți, i se putea întrezări o piele superbă și niște mușchi cum nu mai văzuse până atunci. Păcat că nu avea o gaură și în fund. Ar fi putut să vadă mai bine ce se ascundea acolo.

Și probabil că nu i-ar lua prea mult timp să-i sfâșie tricoul de pe el. Atunci ar fi putut să arunce o privire și asupra pieptului musculos. Oare avea pe piept același păr blond-roșcat? Și era la fel de cârlionțat ca și părul zburlit de pe cap? Doamne, Casey, chiar că ești disperată. Ți se scurg ochii după un instalator tântălău!

- Am spus... că n-aș vrea să-ți uzi pantalonii.

Abținându-se să nu-i sâsâie printre dinți una dintre expresiile ei favorite, Casey optase pentru pronunțarea fiecărui cuvânt ca și cum ar fi vorbit cu Henry S. Dar acum n-avea timp pentru așa ceva. Dacă nu-și ștergea cât mai repede masca asta verzuie de pe față, va trebui s-o spargă mai târziu cu o daltă. Pielea de pe obraji deja începuse să se întărească și să crape. Instalatorul cel sexy, dar sărac cu duhul, îi aruncă o privire ciudată și ei îi veni să se ascundă de rușine vreo zi, două până când lucrurile se vor mai liniști. O, pe cine naiba voia ea să prostească? Pentru ea viața n-a avut niciodată și o latură mai liniștită.

Bărbatul parcă avea în continuare limba legată, iar ochii îi ieșiseră din orbite tot uitându-se la ea.

- Nu ți-ai adus uneltele cu tine? îl întrebă Casey, aruncându-i o privire agitată.

Gabe dădu din cap, confuz, neștiind despre ce vorbea.

- Nu-i nimic, îl bătu Casey pe mână așa cum făcea cu Henry S. când făcea vreo prostie. Cred că am eu tot ce-ți trebuie, și Casey îl dirijă ușor pe Gabe prin dezordinea din cameră.

Aceasta părea ca răscolită de o tornadă, și când dădu cu ochii de ea, Gabe păli. Casey se grăbi să-și ceară scue.

- Sari peste jucării, îi spuse ea cu calm, dând cu piciorul într-un maldăr de litere cu magnet.

N-a putut niciodată să-și trăiască viața, stând ca pe ghimpi de frică să nu fie vreun prosop aruncat aiurea, sau vreun fir de praf care să deranjeze. De o viață ca asta fugise ea de-acasă cu mulți ani în urmă, fără să se mai întoarcă vreodată. Și nici n-avea de gând să-l facă pe Henry S. să ducă o viață sub amenințări, așa cum avusese ea cu tatăl ei vitreg.

Cu un copil mic care abia învățase să meargă, viața ei era într-o agitație continuă, dar Henry S. merita toată osteneala, chiar dacă toate lucrurile erau aruncate vraiște, te împiedicai și te lipeai mereu de ele. Chiar dacă trebuia să plătească o avere pentru a desfunda toaleta. Și chiar dacă ar trebui să stea toată viața fără să se întâlnească cu vreun bărbat. Și chiar dacă avea acum părul vopsit în roșu și portocaliu, iar buzele albastre.

- Baia e pe-aici. Am pus eu pe jos niște prosoape, dar tot s-ar putea să te uzi la genunchi. Sper să termini curând treaba, ca să pot face repede curat.

Bărbatul îngheță, lovit de o criză de tuse.

Casey îl bătu pe spate.

- Ți-e bine? Vrei să-ți aduc un pahar cu apă înainte să începem?

El începu să tușească și mai tare, când dădu din cap pentru a-i refuza oferta.

Casey îl bătu pe spate cu pumnul, sperând ca tusea să se mai liniștească, să nu-i sară ochii din cap.

Mușchii de pe brațele lui Gabe se încordară sub degetele ei subțiri. Să fi căpătat mușchii ăștia de la reparatul țevilor? S-ar putea face o casetă grozavă după așa ceva. Mențineți-vă în formă reparându-vă robinetele.

Gabe se simțea ca și cum tocmai ar fi ajuns în zona crepusculară. Oare lucrurile nu se precipitau prea mult încă de la prima întâlnire? Înțelesese imediat cum stau lucrurile cu ea și se abținu să nu izbucnească în râs. După felul în care arăta, probabil că singura soluție era să-i vâre pe bărbați repede în pat. Probabil că nici unul nu rămânea mai mult decât era nevoie. El oricum nu era chiar atât de disperat!

Acoperindu-și gura cu mâna pentru a încerca să-și potolească tusea, Gabe se trezi în fața sa cu un băiețel blond și bucălat, cu buze albastre, la fel ca și Casey. Avea un tricou pus cu totul și cu totul aiurea și o pereche de chiloței având desenate pe spate diverse imagini cu lilieci. Sub braț avea un urs mare de pluș maro, aproape cât el.

Ursul era îmbrăcat cu o pereche de chiloți din dantelă neagră, cam decoltați, cu un sutien de mătase roșie, cu cupe sub formă de inimioare, iar de una dintre urechi avea lipit un tampon de tip maxi.

Probabil că nebunia era ereditară în familie.

- O, Dumnezeule! mormăi Casey. Se înroși toată. Ce-ai făcut, Henry s.?

Copilul își întinse cu mândrie ursul, ca să-l vadă mai bine.

- Ursulețul Bobby îmbăcat, spuse Henry S.

Ochii lui Casey îi întâlniră pe ai lui Gabe și acesta izbucni în râs.

Casey se îmbujoră, și își acoperi fața cu mâinile.

- Nu-mi vine să cred, suspină ea. E cea mai cumplită zi din viața mea. Ce altceva s-ar mai putea întâmpla?

Gabe își dădu seama imediat ce altceva s-ar mai putea întâmpla, căci un câine uriaș tocmai își făcu apariția, alergând spre ei. Bolidul blănos de vreo optzeci de kilograme trecu în viteză pe lângă ei și se opri, tropăind, tocmai în mijlocul băii.

- O, nu, Dog! țipă Casey și ridicându-și poalele halatului, țâșni în urma animalului.

Gabe o urmă din instinct, cu Henry S. în urma lui.

Cei trei se opriră chiar în pragul ușii de la baie, tocmai când animalul alunecă pe apa ce inundase încăperea și începu să bea din vasul de toaletă, împroșcând totul în jurul lui, cu labele sale enorme.

Henry S. începu să alerge prin cameră, dar Casey îl înșfăcă și i-l aruncă lui Gabe în brațe.

- Ține-l! țipă ea.

Văzând expresia de totală nedumerire de pe fața lui Gabe, izbucni în lacrimi, îl trase înapoi pe Henry S. și-l așeză cu tandrețe pe jos, în hol.

- Stai aici, scumpete.

După ce-și șterse lacrimile din ochi cu palma, încă înmănușată, se întoarse spre câinele ud leoarcă și-i arătă ieșirea.

- Marș afară, Dog!

- Așa îl cheamă, Dog?

- Nu. Îl cheamă Horace Winchester, Xavier Stanford al IV-lea, îi răspunse ea, pronunțând cu grijă, separat, fiecare cuvânt. Simțea că nu mai are răbdare. Dar singurul nume la care răspunde e Dog, pentru că așa îi spune Henry S. Și de câte ori îl strigă, îi dă să mănânce numai bunătăți.

Casey își suflă într-o șuviță de păr care-i cădea pe față. Era doar o scriitoare plină de imaginație, ce naiba! Ce, credea că n-o să fie în stare să inventeze un nume pentru câinele ei? Și, cu siguranță că mai văzuse el și alte băi cu fundul în sus. De altfel, asta-i era meseria, să repare țevi. O s-o ajute sau nu? Apucând

câinele între picioare, Casey îl împinse cu toată forța afară din baie. Acesta se scutură, împroșcând apă peste tot, în timp ce Gabe apucă să sară într-o parte, reușind să nu fie prea mult udat, dar părul și halatul lui Casey erau leoarcă. Pe obrazul ei se scursese o dâră de vopsea roșie și portocalie. Câinele se răsuci și se aruncă înainte, proptindu-se cu labele în față, ude, pe cămașa lui Gabe. Acesta se strâmbă, alunecă pe podeaua udă și căzu pe spate, cu fundul în WC și cu picioarele-i lungi, atârnând pe dinafară. Mormăind supărat, apucă câinele de blană și încercă să iasă în timp ce javra voia să se bage în bazin, peste el.

Puștiul bătea din palme, chiuia și se învârtea în jurul lor, cu intenția evidentă de a intra și el în horă, dar Casey îl trase și-l aruncă din nou în hol.

- Nu se poate, Henry S. Dog, vino încoace! Oftând de enervare, Casey îl apucă de ceafă și-l târî afară din baie, înapoi în hol. Ți-aș fi tare recunoascătoare dacă ai repara toaleta asta mai repede i se adresă Casey, scrâșnind din dinți pe când se întorcea în baie. Poate că trebuie să-i spună pe litere tipului ăsta ce avea de făcut.

- Dar ce s-a întâmplat? întrebă Gabe, reușind în final să iasă din bazin.

Se încruntă, scuturându-și urmele de labe ude imprimate pe cămașă. Oare Casey îi punea pe toți bărbații cu care se întâlnea să-i repare instalațiile stricate?

Casey simți că-i arde gâtul.

- Oh... Henry S. A aruncat în apa din WC o cutie cu prezervative.

Ei bine... se gândise să spună o minciună, dar cu tipul ăsta trebuia să se exprime clar și direct.

- O cutie întreagă? întrebă Gabe.

- E, poate că lipseau vreo două. Gâtul îi ardea acum și mai tare. Sunt verzi-neon, mărime triplă.

Nu știa de ce adăugase și acest amănunt. O să vadă el după ce le scoate afară. Sau poate că nici nu știa ce-i aia. Cu siguranță că fața lui avea o expresie ciudată.

- Mărime triplă, extra? întrebă el.

Vocea i se pițigăiase acum ca a unui adolescent.

Casey ridică din umeri, nepăsătoare.

- Da. Brick le-a uitat aici.

Fața i se coloră din verde palid în roșu aprins. Poate că-l făcea să se simtă jenat. Încet la minte cum era, probabil că nu prea avea cine știe ce experiență. Poate că era chiar virgin. Ei, în acest caz, lucrurile chiar că ar fi luat o întorsătură deosebită. Un virgin se întâlnește cu o virgină. Privirea i se pironi pe sfârcurile de pe pieptul lui plat, de bărbat, care i se puteau observa cu ușurință prin tricoul subțire de bumbac. Poate că vor căpăta experiență împreună.

Casey își alungă din minte aceste gânduri. Rona avea dreptate. Avea nevoie de un bărbat drăguț, serios, poate chiar de un soț care s-o ajute să scape de tatăl lui Henry S. În nici un caz nu-i trebuia un amant.

- Oricum, termină odată cu treaba asta cât poți de repede, i se adresă Casey. Trebuie să fac un duș. Am o întâlnire peste o oră și trebuie să mă aranjez.

Casey își șterse o mână de halat, abținându-se să nu înceapă iar să plângă.

- În definitiv nici nu-l cunosc pe tipul ăla. Desigur că nu-l pot lăsa să mă vadă în halul ăsta, nu-i așa?

Surprins, ochii lui Gabe se măriră. O oră! Femeia asta era atât de zăpăcită încât nu știa nici cât e ceasul. Întâlnirea era fixată la ora șapte, seara. Și acum era șapte și zece. Casey mai murmură ceva în timp ce Gabe rămase nemișcat. Îi veniră în minte o grămadă de cuvinte, dar nu putea rosti nici unul din cauza prezenței inocente a lui Henry S. atât de aproape de ei. Cercetându-i cu privirea trăsăturile de bărbat bine făcut, Casey își mai scutură o dată capul, căci se simți din nou cuprinsă de compasiune.

Bărbatul nu putea să răspundă nici măcar la cele mai elementare întrebări. Își pierdea timpul aruncând tot felul de priviri unui om care nu avea nici cel puțin capacitatea de a folosi cuvintele. Ce păcat!

- O să-l iau pe Henry S. cu mine, îi spuse Casey, ridicându-l pe băiețel și sprijinindu-și-l de un șold. Dacă vine cineva la ușă, te rog să-i deschizi. Trebuie să fie prietena mea, Rona. Vine să-l ia pe Henry S. pentru la noapte.

Casey țâșni în sus, pe scări, în timp ce Henry S. chicotea de bucurie. Gabe o urmări cu privirea, cu o mână pe mânerul alunecos al ușii.

Casa lui Casey arăta ca o catastrofă. Dezordine. Neglijență. Femeia asta era un adevărat dezastru, nu aducea nici pe departe cu o obsedată sau hoață, așa cum își închipuise el. Nu exista nici o șansă - în cer sau pe pământ – ca această femeie împrăștiată să fie certată cu legea. N-ar fi în stare nici măcar să-și găsească arma în nebunia aia de acolo, din casa ei, darmite să mai și forțeze o broască și să jefuiască tacticos pe altcineva.

Se uită lung la baie. Desigur că fusese confundat cu instalatorul și nu-și aducea aminte ce anume spusese de-i lăsase lui Casey asemenea impresie. Poate c-ar fi trebuit să se simtă jignit că fusese luat drept un muncitor. Sau poate că asta era ziua lui norocoasă.

Un miros ușor îi gâdilă nările și se uită spre bucătărie. Mere cu scorțișoară. Mirosul îi aminti de felul în care și-ar fi dorit să arate casa lui, și femeia pe care o căuta.

Dar Casey? Nu, în nici un caz.

Desigur că pedichiura perfectă, unghiile date cu ojă roșie, îl șocară atunci când îi zări piciorul frumos prin deschizătura halatului. Pe față i se așternu un zâmbet. Vocea ei plină de erotism, cu un ușor accent sudist, tărăgănat, îl ținea încordat. Lenjeria intimă, din dantelă neagră, fu o surpriză plăcută, iar prezervativele verzi-neon... oare numai în colegiu mai fusese atât de îndrăzneț? Și cu toate acestea, toate țipetele alea, părul colorat, buzele albastre și masca aia verde erau de ajuns să taie elanul oricărui bărbat.

Și cine naiba era Brick? De fapt Casey voia ca el să-i scoată din toaletă prezervativele altuia! Și mai erau și triple, extra. Nu putea să fie adevărat, nu-i așa?

Dar ce era Brick, un armăsar?

Gabe stătea acum în capul scărilor, cugetând ce să facă. Casey îl luase drept instalator. Poate că pentru ea asta n-avea nici o importanță. O să-i desfunde toaleta și-o s-o întindă apoi, pe furiș. Se putea duce, astfel, acasă, să recupereze din somnul pierdut, scăpând de o întâlnire cu cea mai zăpăcită femeie pe care o cunoscuse vreodată, și tot îi mai rămâneau destule date ca să-și scrie articolul.

Luând această decizie, Gabe își liniști conștiința, spunându-și că, deși urma

s-o fenteze pe Casey, o să-i repare baia inundată. Gratis. A-i găsi prezervativele lui Brick echivala cu o răzbunare pentru faptul că întâlnirea lor nu avusese lor. Ar putea să-i dea un telefon mai târziu și să-și ceară scue, lăsându-și mesajul pe robot. Pentru bunica Maud și pentru educația primită de la ea, această idee ar trebui să fie destul de satisfăcătoare. iar lui Hank, șeful său, o să-i placă la nebunie articolul pe care intenționa să-l scrie. Casey nu știa, dar înfățișarea ei neglijentă și preferința micuțului pentru ursuleți îmbrăcați îi dăduseră ideea paragrafului de început.

***

Casey își tamponă cu un prosop rece pleoapele umflate și se năpusti la telefon, murmurând toate cuvintele rușinoase care-i veneau în minte și alte câteva pe care le inventă pe loc. După ce avusese o zi absolut îngrozitoare ieri, mai stătuse și toată noaptea trează, simțind că se prăbușește de oboseală. Ce tâmpenie, gândi ea, dându-și seama că acea izbucnire nervoasă era singura răspunzătoare de migrena ei de dimineață.

Și culmea, mai visase și că făcuse dragoste cu instalatorul! Trupul ei încă mai tremura de pe urma pasiunii arzătoare pe care o dezlănțuiseră mâinile lui puternice și fața sa nebărbierită. În visul ei găurile din pantalonii lui erau amplasate în poziții strategice, ceea ce-i dădea posibilitatea să-i savureze pe deplin carnea ce se întrezărea printre ele. Bărbatul acela se aruncase asupra ei cu o pasiune extremă, mângâind-o și șoptindu-i cuvinte pline de erotism, ce se potriveau pe deplin cu dorințele ei cele mai ascunse. Singurele clipe în care el nu mai apucase să spună ceva se datoraseră stării de tensiune maximă pe care i-o provocase ea, excitându-l și făcându-l să-i rostească numele, gâfâind ca un nebun.

Telefonul sună iar și Casey sări să răspundă. Ce nebună era. Condamnându-se pentru gândurile acelea obscene, apucă receptorul exact în clipa când urma să se declanșeze robotul.

Dacă era Travis, tatăl lui Henry S., avea de gând să cheme poliția. Dacă era Gabriel Thornton, care în sfârșit sună să-și ceară scuze, avea de gând să-i trân-

tească telefonul în nas.

- Hei, Casey, cum a fost întâlnirea? Vocea veselă a Ronei umplu paharul.

- N-a venit.

Casey luă două aspirine și înghiți în fugă un pahar cu apă.

- Nesimțitul! spuse Rona.

- Puțin spus. Casey se aruncă pe unul dintre scaunele din bucătărie. Până la opt, aseară, a fost un nesimțit. De-atunci și până acum însă a decăzut și mai mult.

Rona râse.

- Scuză-mă, Casey. Toți bărbații sunt niște netrebnici. Cu norocul pe care-l avem noi, ar trebui să dovedim acest lucru.

- Știu, suspină Casey. Nu-mi vine să cred că te-am lăsat să mă convingi să dau anunțul ăla.

- Ei, nu renunța. El a fost doar primul care ți-a răspuns. Ți-am spus că știu trei tipe care și-au cumpărat de curând lenjerie pentru noaptea nunții. Și toate trei și-au cunoscut soții prin anunțuri. Trebuie să ai răbdare.

Casey oftă.

- Nu-l așteptam eu aseară chiar pe Făt-Frumos sau vreun soț. Voiam doar să mă întâlnesc cu un tip drăguț și cumsecade. Poate l-aș fi convins să mă însoțească la petrecerea de decernarea premiilor. Dar nu-i mărturisi nici măcar Ronei despre fanteziile ei cu instalatorul. Poate că trebuia să meargă la un psihiatru.

Sau poate ar trebui să mai cheme o dată instalatorul.

La chiuveta ei din bucătărie sau la bazinul din cealaltă baie se putea oricând strica câte ceva. Dacă tipul dovedise că nu prea se pricepea la cuvinte, poate se pricepea la altceva. În definitiv, nu făcea decât să-și folosească mâinile. Mmm...

- Dar cu tipul care-ți făcea ilustrațiile la cărți, ce s-a întâmplat? o să vină și el la petrecere, nu-i așa? o întrebă Rona.

Casey suspină.

- Sigur că da. Dar eu și Brick suntem doar prieteni, iar prietena lui, Sheila, e o adevărată piranha.

Rona râse.

- Ei, oricum, nu renunța. S-ar putea să-ți găsești până la urmă partenerul ideal. Te-ar ajuta să fii măritată în cazul în care Travis te dă în judecată pentru Henry S., îi spuse Rona pe un ton convingător.

Casey oftă din nou și deschise ziarul de dimineață.

- Da, știu. Ce mai face micul nostru neastâmpărat acum?

- E ca un îngeraș, îi spuse Rona.

Casey pufni în râs.

- Da, desigur. Așa e el mereu.

Începu să urmărească cu degetele, de sus în jos, anunțurile din ziar.

- Și deci, spui că tipul n-a dat nici măcar telefon? o întrebă Rona.

- Nu. Degetele lui Casey se opriră, cercetând cu atenție pagina. E ciudat totuși. Am primit un mesaj de la un alt instalator care mi-a spus că a fost ocupat și că va veni azi. Îi atrase atenția un articol despre întâlniri, iar titlul o îngrozi pur și simplu. Hei, ia ascultă aici, Rona. Întâlniri prin anunțuri personale: Întâlnirea visurilor noastre sau deziluzie? O, Doamne!

Casey rămase cu gura căscată în timp ce citea articolul cu glas tare.

- "Unii oameni dau anunțuri în ziare sperând, de fapt, să-și întâlnească iubirea vieții lor. Se descriu în imagini sugestive, și în cuvinte care să-l ademenească pe partenerul ideal. Dar în loc să găsească iubire, aceștia s-ar putea să descopere doar puțină distracție sau să aibă parte de surpriza vieții lor."

Trecu în revistă articolul și citi o descriere a cinci femei diferite cu care se întâlnise ziaristul; prima fiind o femeie care-și întâmpina partenerul într-un halat de baie, după care îl trimisese la baie, să-i desfunde toaleta.

- Pe partenerul ei? Cum naiba? bâigui Casey. Dintr-o dată simți un sloi de gheață pe șira spinării și-și aruncă privirea la semnătura de la sfârșitul articolului.

- Oh, fir-ar să fie! gemu Casey.

- Ce s-a întâmplat? o întrebă Rona.

Citind la repezeală articolul, un val de mânie puse stăpânire pe ea. Cel care scrisese articolul era Gabriel Thornton. Ea, împreună cu alte patru femei, fuseseră pur și simplu măcelărite de versiunea povestirii lui despre întâlniri prin

anunțurile din ziare. Îi descrisese întâlnirea de aseară cu instalatorul, în cele mai mici amănunte. Totul suna atât de caraghios. De unde știa el ce se întâmplase între ea și instalator?

Casey trânti ziarul pe jos, mototolindu-l. Și deodată adevărul o străfulgeră. Bărbatul care sunase la ea la ușă aseară nu era altul decât Gabriel Thornton. Nemernicul a venit la întâlnire cu o oră mai devreme, deghizat în instalator, cu scopul de a-și face interviul, și apoi s-a cărat. Probabil nu avusese nici o intenție s-o scoată în oraș. Îi umblau acum prin minte imagini cu celelalte femei descrise în articol. Cel puțin Frida, cea obsedată de prăjiturile cu cremă de fondante, avusese parte de o masă și de patru porții din prăjitura preferată.

- Casey? se auzi vocea Ronei, reușind să străpungă valul de furie ce o învăluise pe Casey.

Aceasta răsuflă scurt.

- Rona, poți să-l ții pe Henry S. în dimineața asta?

- Sigur că da, îi răspunse Rona. Dar ce e? S-a întâmplat ceva? Ai o voce ciudată.

Casey zâmbi doar pentru sine și se ridică în picioare. iată cum o descrisese Gabe Thornton pe ea, pentru toată populația din Atlanta care citea în acea dimineață ziarul, sorbindu-și ceașca cu cafea.

- Nu. Nu s-a întâmplat nimic, îi spuse calm Casey. Luase ziarul de pe jos și-l aranjase la loc, frumos, luându-l sub braț. Tocmai mi-a picat fisa cum să dau de Gabriel Thornton. Cred că o să-i fac o mică vizită.

- Nu mai spune! exclamă Roma. Și ai de gând să ronțăi din el vreo bucățică, nu-i așa?

Casey își înfășură de jur împrejurul degetelor cordonul de la telefon și rânji cu răutate. Gabriel Thornton rămăsese cu coșmaruri de la întâlnirea cu pictorița care voia să-i tatueze fundul. Dar o să vadă el mai bine ce-o să pățească fundul lui când o să aibă de-a face cu ea!

Capitolul 2

Arăta sexy.

Se simțea fioroasă.

Voia să se răzbune.

Casey își aranjă breteaua sutienului din mătase neagră și își picură ușor între sâni câțiva stropi din parfumul ei preferat. După ce-și unse picioarele cu un strat generos de cremă cu miros de piersică, își trase o pereche de ciorapi negri, nou-nouți, îi prinse în portjartier, se încălță cu o pereche de pantofi nergi, cu toc înalt, și își trase fermoarul de la rochia neagră, din mătase.

Se îmbrăcase să facă ravagii.

Ținta ei: Gabe Thornton.

Își aruncă o privire în oglindă și ochii îi sticliră, cu gândul la planul pe care și-l făcuse și care se derula acum în mintea sa. Își periase bine de tot părul blond, ce-i atingea umerii, până când căpătă strălucirea lui naturală; și-l despletise larg, peste umeri, lăsând să-i atârne pe frunte, ca un breton, câteva fire răzlețe.

Coafura îi scotea în relief trăsăturile prelungi ale feței și ochii mari. Se fardase ușor și-și pusese o singură bijuterie, de efect. Un pandativ simplu, cu un rubin mic, pus pe un lănțișor subțire, din aur, îi cădea pe linia sânilor, scoși în evidență acum de tăietura în V a rochiei.

- N-o să mă recunoască niciodată, își zise Casey. Începu să se miște de colo-colo, prin fața oglinzii, unduindu-se, repetând mersul ei provocator, pe care știa foarte bine să-l pună în practică, și chicoti satisfăcută. Și cum Dumnezeu ar putea s-o recunoască? Abia se recunoștea ea însăși. În general se îmbrăca doar cât ieșea să se joace cu Henry S., sau cât să caute ceva cărți pentru copii; jeanși și un tricou erau singurele ei haine. Își cumpărase rochia special pentru Gabe Thornton, cu ocazia primei lor întâlniri. Dar el n-apucase s-o vadă aseară.

Deoarece nu venise la întâlnire.

Cel puțin nu ca Gabe Thornton.

Se trâmbă, aplecându-se din umeri din cauza umilinței ce-o măcina. Pentru el ea nu fusese decât o sarcină de serviciu. O glumă. În școală copiii râdeau de ea pentru că era orfană. Munca sub acoperire pe care o desfășurase până atunci scosese la suprafață amintiri și incertitudini pe care le credea de mult îngropate.

Ei bine, urma acum să primească și el o lecție-două, pentru că avea de gând să fie ea cea care să râdă la urmă.

***

Gabe acceptă laudele și felicitările colegilor pentru articolul din ziar, uimit de câtă atenție se putea bucura povestioara aceea pe care o scrisese. Rapoartele și dezvăluirile de fapte reale și crime nu-i puseseră în valoare puterea creatoare așa cum făcuse acel articol. Poate ar trebui să mai scrie și altele.

O ușoară urmă de vinovăție i se cuibări însă în minte când își dădu seama că uitase de tot s-o mai sune pe Casey și să-și ceară scuze pentru că nu mai venise la întâlnire. Fusese atât de obosit azi-noapte încât aproape că adormise la volan, în drum spre casă. Scrisese la mașină articolul, îl expediase prin fax la birou ca să apară la timp, apoi se târâse în pat și se prăbușise pur și simplu.

iată-l acum contemplându-și cazul. Când văzuse prima oară anunțul lui Casey, devenise suspicios și chiar se lăuda în fața locotenentului Harper, prietenul său de la poliție, că s-ar putea să fi dat de un fir. După ce o cunoscuse, însă, pe Casey, îi mărturisise că ajunsese într-un punct mort. O fi Casey cam scrântită, dar nu era în nici un caz o delincventă.

Larma din birourile alăturate îi atrase atenția și se uită prin geam să vadă ce se întâmplă. Singurul cuvânt care-i veni în minte fu "lovit de trăznet". Reporterii, toți bărbații, se învârteau pe lângă cea mai superbă femeie pe care o văzuse vreodată. Aceasta îi zâmbi și stomacul lui se-ncordă tot.

Mică de înălțime. Delicată. N-avea mai mult de 1,56, poate 1,60 metri cu tocuri cu tot. Picioarele frumos arcuite erau îmbrăcate provocator în niște ciorapi negri, de mătase, restul liniilor corpului fiind accentuate de croiala lejeră a

rochiei de mătase. Își simți trupul aprins de dorință. Purta oare și portjartier?

Și mare îi fu surpriza când unul dintre reporteri arătă cu degetul spre biroul lui. Femeia își scutură părul blond, superb, și o porni spre el. Pielea ei îi amintea de piersici și frișcă. Părul parcă-i fusese învăluit de strălucirea soarelui, brăzdat de șuvițe aurii, cenușii și vagi urme de blond deschis. Era cu siguranță natural. "Doamne, ai milă de mine!" Relația aceea serioasă cu o femeie, pe care o tot căuta în ultimul timp, trebuia să fie puțin amânată.

Gabe se așeză, ascunzându-se după birou. La naiba, hormonii i-o luaseră razna de tot, parcă era un adolescent. O dorință fierbinte îi pusese stăpânire pe partea inferioară a corpului, ceea ce s-ar fi putut vedea foarte clar dacă ar fi stat în picioare.

Femeia bătu la ușă și-și vârî puțin chipul angelic înăuntru. Era nepoliticos să nu se ridice, așa că se ridică, având însă grijă să stea cumva ascuns în spatele biroului.

- Pot să intru?

Vocea ei moale, tărăgănată, cu accent sudist, îi făcu să-i sfârâie toate organele. Vocea îi părea cunoscută și, pentru moment, Gabe avu sentimentul ciudat că o cunoștea de undeva. Se mai uită o dată la ea și murmură dezaprobator. Era imposibil să fi cunoscut o astfel de frumusețe și s-o fi uitat.

Îi întinse mâna, invitând-o înăuntru, și încercă să spună ceva, dar se pierdu complet în ochii ei strălucitori. Aveau o nuanță sclipitoare de albastru. Nu, nu chiar albaștri. Violet. Spre surprinderea lui, când și ea îi întinse mâna delicată, o simți tremurând.

Când Gabe îi luă mâna într-a lui, Casey simți cum începe să tremure din tot trupul. Joacă-ți rolul, Casey. Nu te lăsa intimidată. Tu trebuie să-l scoți din minți pe el și nu invers. Dar amintirea visului din noapte trecută îi apăru brusc în fața ochilor, amețind-o cu senzațiile pe care le trăise. Poate că nu era o idee prea bună să se răzbune. S-ar putea s-o pățească.

Încercând să-și țină sub control gândurile provocatoare, își lăsă privirea în jos și văzu ziarul deschis pe biroul lui Gabe. Câteva copii ale articolului zăceau

la vedere și se trezi brusc la realitate.

Forțându-se să zâmbească, se rugă să nu se facă de râs. Și dacă el n-o găsește atrăgătoare?

- Am citit articolul tău azi-dimineață. De fapt acesta e motivul pentru care am venit.

Tonul moale, seducător, pe care-l adoptase îi era străin chiar ei însăși.

Gabe zâmbi și se îndreptă spre scaun.

- A fost în centrul atenției tuturor. Vă rog să luați loc, doamnă...

- O să mă prezint mai târziu, iubitule. Am venit să-ți spun cât de mult apreciez activitatea ta. Ai un fel aparte de a lucra cu cuvintele.

Cel puțin în ziar. Casey scrâșni din dinți, forțându-se să-și păstreze surâsul intact. Dar aseară habar n-ai avut ce să faci cu ele.

Gabe schiță un zâmbet, măgulit, firește, de compliment. Își scutură umerii și se întinse pe spate, în scaun, oferindu-i lui Casey o imagine de ansamblu a trupului său bine făcut. Îmbrăcat cu o cămașă albă, apretată, și pantaloni bleumarin, arăta mai bine acum decât își mai amintea ea. Cu siguranță că pentru serviciu se îmbracă altfel.

Privirea lui Casey căzu pe o caricatură de pe birou. Desenul se intitula Soția Perfectă și înfățișa o femeie bine făcută, îmbrăcată într-un furou decoltat, așteptându-și soțul lângă ușă.

Casey se zbârli și mai rău. Nu e de mirare că fusese atât de dezamăgit când o văzuse pe ea în halat.

- Deci așa vrei tu să fii întâmpinat la o întâlnire?

Gabe zâmbi forțat și timid, furișând desenul în birou.

- À, nu. E doar o glumă pe care au făcut-o colegii și care a circulat din birou în birou. Unul dintre reporteri se căsătorea și... știi tu... Se mișcă pe scaun, vădit încurcat.

Casey zâmbi dulce de tot.

- Mmm... cât despre articol... A fost ceva inedit pentru mine, începu el să trăncănească cu intenția clară de a-i distrage atenția. Trebuie să recunosc că m-

am distrat copios.

Casey își mută repede privirea de pe pieptul lui și se concentră asupra cuvintelor, apoi își netezi puțin rochia și-și puse picior peste picior. Mișcarea, intenționat făcută cu încetinitorul și cât mai provocator, îi oferi lui Gabe o imagine tulburătoare a coapselor atunci când Casey își strecură mâna spre marginea rochiei pe care o ridică puțin mai sus. Planul ei mergea perfect. Privirea pătrunzătoare a lui Gabe urmă trăsăturile feței, apoi îi alunecă pe corp și se fixă pe picioare. Cuvintele începură să se topească în tăcere, iar gândurile își pierdură orice curs. Bun. Începuse să-i distragă atenția. Oricum era ceva echitabil. Bărbatul acela din fața ei parcă-i luase mințile de tot.

- Da, ești foarte talentat, îi spuse Casey. Și mai ai și alte talente ascunse, cum ar fi furișatul în casele femeilor oneste și minciunile pe care le torni. M-au încântat enorm povestirile tale despre partenerele de întâlnire. Se pare că n-ai avut prea mult noroc până acum.

Casey îi observă mușchii gâtului cum se mișcau în timp ce Gabe înghițea în sec.

- Nu, îi răspunse el. N-am dat decât peste niște biete ratate.

Casey simți o durere fulgerătoare. Îi mai spusese și altcineva că e ratată. Dar cuvântul acela rostit de un tip atât de bine îi provocă o suferință adâncă, profundă, care puse stăpânire pe ea.

- Ei bine, de asta am venit. Casey se străduia din greu să-și continue planul. Aș vrea să te invit să luăm masa împreună, Gabe.

Gabe își trecu o mână prin păr, dându-și pe spate câteva șuvițe dese. Îl trecură toate căldurile, apoi se descheie la nasturele de sus al cămășii, se aplecă în față, cu coatele pe birou, privind-o pe Casey în ochi. Străfundurile ochilor săi gri-cenușii începură să sclipească ușor, iar lui Casey o dorință arzătoare îi măcina măruntaiele.

- Iubito, poți să mă duci unde vrei. Îi luă o mână lui Casey și o ridică în picioare. O să-i spun șefului meu că sunt plecat în misiune pentru tot restul zilei și că ai venit aici să-mi dai niște informații pentru un articol la care lucrez acum.

Unul e deja gata, își spuse Casey în gând. În timp ce Gabe vorbea cu șeful lui, un tip bondoc care parcă purta o meșă pe cap, inima ei începu să-i bată puternic.

Gabe Thornton era un tip plăcut. Sexy și periculos. Fie că făcea pe instalatorul nătâng, fie pe reporterul carismatic, era cu siguranță unul dintre aceia care-ți făceau praf inima. Era bine să-l eviți. Ceea ce intenționa și ea. Dar asta după ce o să-i plătească toate polițele.

- Gata? întrebă el întinzându-i brațul.

Casey aprobă clipind din ochi și se sprijini de el.

Abia aștept, scumpule. Nici nu-ți poți închipui cât sunt de nerăbdătoare.

În timp ce se îndreptau în tăcere spre restaurant, Casey și Gabe își dădură seama de dorința care începuse să clocotească între ei. Casey împrumutase mașina lui Brick, un BMW decapotabil care trebuia să creeze efectul scontat.

Planul mergea. După ce Casey dădu drumul la radio și-l fixă pe un post care difuza cântece de dragoste, Gabe îi adresă un zâmbet care-i făcu inima să stea în loc. Ei, Doamne, tipul ăsta zâmbea ca și cum era în drum spre un harem!

Parcă mașina, se strecură afară, se îndreptă spre Gabe și-i zâmbi când acesta îi dădu mâna. Când își petrecură mâinile unul în jurul celuilalt, Casey își lăsă mâna să alunece pe șoldul lui Gabe. Îi veni să-l ciupească de fund ca să-l vadă cum sare.

- Sper că-ți place restaurantul acesta, i se adresă ea.

- Glumești? Ray's on the River este unul dintre cele mai bune din Atlanta. Nici nu-mi vine să cred că m-ai adus aici!

- O, așa am vrut eu, răspunse Casey. Simt că-ți sunt datoare. În definitiv, ai plecat aseară fără să-ți plătesc reparația toaletei.

Fură conduși la o masă dintr-un colț, cu priveliște spre fluviu. Cerul acoperit de nori cenușii, amplifica atmosfera intimă a încăperii slab luminate. Lumânările și fețele de masă, în culori pastelate, contribuiau și ele la crearea atmosferei. Casey își simțea corpul gata să explodeze din cauza atracției arzătoare pe care o simțeau unul față de celălalt. Întotdeauna visase să vină în acest restau-

rant, însoțită de un bărbat aparte, special, dar cu Gabe n-avea nevoie de nici un cadru festiv. Putea să stea și într-un canal, că tot sexy era. Voia acum să-i arate ce pierduse cu o seară înainte. În schimb, își dădea seama cât de mult pierdea ea jucând această festă, în loc să aibă cu el o întâlnire adevărată. De câte ori se uita la Gabe, și-l imagina gol, așa cum îl văzuse în vis. Așa cum și-l dorea și acum.

Vrei niște vin? o întrebă Gabe. Ar merge un Chardonnay.

Perfect, răspunse ea. Vinul o s-o mai calmeze. O s-o ajute să treacă peste aceste clipe dificile.

Și un pahar cu sifon, adăugă ea. intrase într-un joc pe care habar n-avea să-l joace.

Cărțile pentru copii mici pe care le scria nu o învățaseră cum să seducă, iar planul ei nu includea și faptul că Gabe îi făcea sângele să clocotească. Se uită în jos spre sâni, întrebându-se dacă Gabe observase și el că se întăriseră.

Observase. Ochii lui cenușii se încețoșaseră, iar fața i se încordase căci și el se abținea. Asta ar fi trebuit s-o facă să se simtă mai bine, pentru că planul ei funcționa. Și totuși nu se simțea deloc bine. La început știa ce trebuie să facă. Acum nu mai voia altceva decât ca Gabe să se năpustească asupra ei și s-o trântească pe jos. Și asta așa, doar ca aperitiv.

Înjurând în gând, Casey își aminti că fusese catalogată drept ratată. Oamenii nu aveau dreptate când spuneau că loviturile de ciomag sau cu piatra pot produce răni grave. Cuvintele puteau să te rănească mult mai adânc. Încercase cu disperare să treacă peste acele cuvinte pe care le auzise de atâtea ori când era mică. Nu voia să mai fie considerată vreodată o ratată.

Gabe își mută privirea din decolteul partenerei sale și luă o gură de vin. Pantalonii îl strângeau, încăperea îl sufoca și spera ca afară să-nceapă să tune, ca să nu se audă cât de tare îi bătea inima. Pentru numele lui Dumnezeu, nici măcar nu știa cum o cheamă.

O clipă femeia îl privea ca și cum ar avea de gând să sară pe el și să-i sfâșie hainele, iar un momentul mai târziu ochii îi trădau o expresie vulnerabilă care-l făcea să se întrebe dacă nu cumva, sub pretextul acelui prânz luat împreună, nu

se afla și altceva.

Poate că Hank avea dreptate. Poate că munca de reporter îl făcea, instinctiv, neîncrezător în oameni.

- O să iau o porție de crevete creole, spuse Casey, și o duzină de scoici crude.

Privirea lui Gabe o întâlni pe cea a lui Casey. De ce naiba comandase scoici? Totul era evident acum.

Buzele lui Casey schițară un zâmbet și el se liniști.

- iar eu o să iau o friptură în sânge, cu cartofi copți și puțin unt, fără smântână, și cu legume înăbușite cu unt și lămâie, spuse Gabe.

Ospătarul se pregăti să plece.

- Stați puțin. Aș dori și un pește la grătar, nu la cuptor, asezonat cu lămâie și piper.

Ospătarul își notă comanda și dădu să plece iar.

- Nu, mai stați. Aș vrea ca legumele să fie puțin crocante. Și cu un sos italian fără grăsimi.

Casey bătea cu degetele ușor în masă. Ospătarul se uită enervat la Gabe, își drese glasul și întrebă:

- Asta e tot, domnule?

- Da. Dar vă rog să aveți grijă ca salata să fie cu lăptuci.

Gabe se așeză mai bine în scaun când o auzi pe Casey cum bătea din picior, pe sub masă. Se mai întâlnise el și cu alte femei pe care stilul lui de a-și alege mâncarea le enerva. Oare și pe cea de acum o deranja acest lucru, sau era nerăbdătoare să termine mai repede cu masa?

- Trebuie să-ți fie foarte foame, remarcă Casey.

Habar n-ai tu.

- Puțin, îi răspunse Gabe până la urmă.

Ochii lui Casey sticliră ca și cum i-ar fi citit gândurile. Luând o gură de vin, Gabe îi savură gustul, imaginându-se turnând un lichior dulce peste corpul ei, ca apoi să-l soarbă cu lăcomie. Smulse șervețelul, îl despături și îl puse pe genunchi, ca să se protejeze. Până atunci nu mai reacționase niciodată așa în public, în fața

unei femei. Se aplecă să-i ia mâna lui Casey, împletindu-și degetele cu ale ei.

- Deci, Gabe, povestește-mi despre tine. Ți-am citit articolele. Chiar le citise. În dimineața aceea, scotocise prin toate ziarele din garaj și citise toate articolele semnate de el, în ultimele șase luni. Cu părere de rău trebui să recunoască faptul că o impresionaseră. Era un reporter foarte talentat. Oare cum era Gabe Thornton în realitate?

Gabe își înleștă degetele peste ale ei.

E foc și pară, se gândi și își dădu seama că era cu adevărat curios să afle cine era femeia aceea intrase la el în birou și îl luase pe sus de-acolo, pur și simplu. El era reporter și știa cum să obțină informații. O să-i povestească despre sine, și apoi, fără ca măcar să observe, o să înceapă și ea să vorbească despre persoana ei.

- Ei bine, am crescut în Atlanta.

- Aa, un localnic, deci. Cam neobișnuit. Și eu la fel.

Gabe râse în sinea lui. A început deja să funcționeze.

- Și tatăl meu era scriitor.

Casey făcu ochii mari.

- Nu cumva tatăl tău e Gerome Thornton? Faimosul Gerome Thornton, câștigătorul premiului Pulitzer?

Gabe râse.

- Chiar el. Cred că el a fost mentorul meu. Și pe deasupra mei e și citită.

Ospătarul le aduse mâncarea, dar Gabe simți deodată că ceva nu e în regulă cu Casey, ca și cum s-ar fi sfiit de ceva. Începu să-și fronțăie mâncarea și își înfipse furculița într-o bucată de ardei gras care-i alunecă și zbură din farfurie. Jenată evident, o recuperă repede și nu se mai uită la el.

Ce interes avea ea să știe despre tatăl lui? Apoi îi veni o idee. Poate că și ea era un reporter în căutare de știri. Viața tatălui său era o problemă personală și chiar așa voia să rămână.

- Tatăl meu dă interviuri, adăugă Gabe, mâncând o scoică. Casey ciuguli puțin din salată și zâmbi, ochii ei inocenți revărsând o undă de înțelegere.

- Nu-l condamna. Cred că ştie şi el că nu te poţi baza pe reporteri.

Casey clipi în timp ce făcu acel comentariu, iar Gabe schiţă un zâmbet. Ce voia să spună? Dădu din cap, nemulţumit deloc de sine. Începea să devină paranoic, căci în toate cuvintele nu mai vedea decât duble înţelesuri. Poate că Hank avea dreptate. Poate avea cu adevărat nevoie de o vacanţă.

- Şi mama ta? îl întrebă Casey.

Gabe luă altă scoică, privirea ajungându-i la nivelul sânilor lui Casey. Scoica îi alunecă din mână fără ca el s-o fi gustat. Nu mai avea nevoie de scoici. Uitându-se la femeia din faţa lui, simţi că-i lasă gura apă.

- Mama a murit acum vreo douăzeci de ani. Doamne, şi ce bine le stătea împreună. Au fost căsătoriţi treizeci şi cinci de ani.

Casey încercă să-l liniştească, atingându-l cu mâna.

- Îmi pare rău. Se pare că ai avut o copilărie frumoasă.

- Da, aşa e. Frumoasă şi fără griji. Nu cum au copiii din ziua de azi. Fug de-acasă. Trăiesc pe străzi.

Dintr-o dată Casey se înecă şi începu să tuşească tare, apoi luă câteva înghiţituri de apă.

- S-a întâmplat ceva?

Gabe se ridicase şi stătea acum lângă ea. În clipa când o atinse pe spate, ea simţi că ia foc. Atunci apăru şi ospătarul cu o cupă cu gheaţă, dorind să-i umple iar paharul lui Casey. Când Gabe o bătu pe spate, ospătarul tocmai se aplecă, şi chiar în acea clipă o familie trecu în mare grabă pe lângă ei. Unul dintre copii îl împinse pe celălalt şi acesta se ciocni cu ospătarul. Tava se dezechilibră şi un cub de gheaţă sări din cleşte, chiar pe rochia lui Casey care îngheţă toată când simţi cubul alunecându-i în sutien. Privirile celor doi se întâlniră. Cineva trebuia să-l scoată de-acolo.

Îngrozit de gafa sa, ospătarul înşfăcă un şervet şi se aplecă spre Casey.

- Vă rog să mă scuzaţi, doamnă.

Casey îl dădu pe ospătar la o parte, jenată, şi se înroşi toată.

Se întoarse către bărbatul care se bâlbâia şi-i spuse:

- Nu-i nimic. Fiți liniștit.

Chelnerul se grăbi să plece, dar se-mpiedică de un alt client, făcându-l pe acesta să-și verse bolul cu salată în poala unei alte doamne. Femeia țipă și sări de pe scaun, trăgând după ea fața de masă. Câteva tacâmuri de argint și un homar aterizară pe jos, iar chelnerul, disperat de-a dreptul, se făcu nevăzut.

Casey râse, iar Gabe zâmbi și el, mulțumit că atenția celorlalți fusese distrasă de la frumusețea care stătea lângă el. Nu voia să-l lase pe ospătar să se uite la ea, darmite pe ceilalți bărbați din restaurant.

- Aș putea să te ajut, o tachină Gabe.

Gheața îi zbârlise lui Casey toată pielea pe brațe și Gabe văzu prin rochia de mătase cum sânii i se întăriseră și mai mult. Își dădu seama că sutienul pe care-l purta era cam sumar, iar când o bătuse pe spate simțise ceva ca un șnur.

- Nu te deranja, iubitule, îi spuse Casey. Mi-ar face plăcere, dar n-aș vrea să-i deranjăm pe ceilalți clienți. Vin imediat. Casey se îndreptă în grabă spre toaletă.

Gabe se așeză și-și împinse la o parte porția de scoici. Nu mai voia altceva decât s-o ia în brațe pe femeia asta și s-o ducă la el în pat.

Spera din toată inima să se termina cât mai repede masa și Casey să nu mai vrea și desert, iar ea, ca bomboană, deasupra.

***

Casey se strecură la toaletă, arzând din cap până-n picioare din cauza privirii lui

Gabe care făcuse să se topească în câteva secunde chiar și cubul de gheață. Își tamponă pata umedă de pe rochie și își șterse sânii reci cu un prosop. Ar fi dorit ca Gabe să fie lângă ea, să-i încălzească.

Termină, Casey!

De ce nu putea și ea oare să aibă o zi în care totul să se petreacă fără probleme? Sau măcar o oră? Își aranjă rochia, încercând în același timp să-și pună ordine în gândurile care-o zăpăceau. Nu intra în planul ei să-l placă pe Gabe Thornton, dar se trezi ascultându-l vorbind despre familia lui și simțind chiar o legătură între ei. De ce, nu știa. Trecutul lor era chiar atât de diferit? Ce-ar crede

despre ea dacă ar afla adevărul în legătură cu trecutul ei?

Gabe era reporter și făcea investigații. Dacă s-ar gândi s-o cerceteze? Și ce-ar, crede el despre cărțile ei? Tatăl lui era celebru. Câștigase un premiu Pulitzer, iar ea nici măcar nu știa cum îl cheamă pe tatăl ei.

Termină odată cu masa și cară-te! Chiar dacă te-ai fi întâlnit cu el aseară, tipul ăsta nu face parte din lumea ta. Planul s-a terminat.

Casey se așeză în fața aparatului de uscat, apăsă pe buton și se apropie cu pieptul de el, să se usuce. Câteva minute mai târziu, după ce își aranjă rochia, se întoarse la masă. Gabe îi aruncă o privire pe când se apropia, iar dorința din ochii lui aproape c-o făcu să se întoarcă și să fugă. Ia-ți gândul de la gropițele alea din obrajii lui. Adu-ți aminte de articol, Casey. Ai fost folosită.

- Ai rezolvat problema?

Casey zâmbi forțat.

- Da.

- Deci nu-mi mai spui nimic despre tine? Cum te cheamă? o întrebă Gabe.

Casey își mușcă buza de jos. Voia să mai aștepte până la sfârșitul mesei.

- Am fost intrigată de articolul tău, zise ea în sfârșit.

Gabe zâmbi, cu o expresie nedumerită pe față. Casey știa însă că răspunsul ei îl dezamăgise. Și o să fie și mai dezamăgit când o să afle cine era ea cu adevărat.

Ospătarul le aduse al doilea fel și Casey răsuflă ușurată. Ciuguli puțin din crevete, privindu-l cu curiozitate pe Gabe cum își trage deoparte cartofii de lângă pește și-și separă legumele. Nu prea se simțea în largul ei; Gabe mânca ca tatăl ei vitreg, Lou, și părea să fie la fel de pretențios la mâncare. Tremură, asaltată de amintiri sumbre, și-și întoarse privirea în altă parte. Îi pieri deodată și pofta de mâncare.

- Nu ți-a plăcut crevetele creol? o întrebă Gabe.

Casey izbucni în râs.

- Nu știu precis ce mi-ar plăcea mai mult – o porție dublă de prăjitură cu cremă fondantă, sau niște căpșuni cu multă frișcă.

Furculița lui Gabe zornăi în farfurie.

- Mai întâi, povestește-mi despre articolul acela, Gabe. Despre toate întâlnirile alea tâmpite. Femeia aia chiar a mâncat patru porții de prăjitură cu cremă fondantă?

Dându-și ochii peste cap, Gabe mestecă o bucată de pește.

- Patru. Patru mari și late. Nu știu unde au încăput. Micșorându-și ochii pentru o clipă, o privi iar pe Casey. Chiar vrei să știi adevărul?

Casey dădu din cap.

- De fapt, la început, n-am vrut să preiau treaba asta. Eram dărâmat. Fusesem plecat timp de două săptămâni pline, în care nu prea dormisem deloc, fiind în căutarea nenorocitului ăla. Când Hank mi-a dat sarcina, am vrut s-o dau cotită. Munca mea e viața mea și întâlnirile alea prin anunțuri din ziare... o prostie. N-am vrut să încerc. Vezi tu... eu voiam să găsesc... mă gândeam... mă gândesc să-mi caut și eu femeia potrivită și... știi tu... să-mi fac și eu un rost.

- Înțeleg. Și chiar înțelegea. Casey voia să afle multe lucruri. Altele, însă, nu.

Gabe se uită speriat la ea o clipă, ca și cum afirmația lui i-ar mai fi diminuat din puterea seducției. Dar greșea. Ultimele sale cuvinte o înnebuniseră și mai tare pe Casey. În final, chiar începuse să-i placă Gabe Thornton. Dar asta n-o să țină.

Gabe își căuta femeia ideală. O soție. Cineva care să-i stea alături atunci când va primi și el într-o zi premiul Pulitzer. Casey nu se potrivea cu acea imagine.

Simți apoi cum privirea lui Gabe o căuta cu îndârjire pe a ei. Pentru o secundă, un fior, venit parcă din altă lume, îi săgetă pe amândoi, ca și cum ar fi fost conectați printr-o puternică dorință trupească. Trupească și chiar spirituală.

Gabe își drese glasul și își coborî privirea de la ochii lui Casey spre gură. Casey încercă să-și umezească buzele uscate. Gabe își simți fălcile înțepenindu-se, iar privirea lui răvășită parcă purta pe aripile sale ecoul tunetelor ce începuseră să zguduie cerul, afară, ecoul tornadei ce se pregătea să izbucnească între ei.

- Și cu femeia aceea care a înșirat o listă de cuvinte, ce era? ia povestește-mi despre ea.

Gabe râse.

- Aceea a fost într-adevăr o surpriză. Trebuie să recunosc că eram frânt de oboseală când am ajuns la ea, dar cel puțin salvasem doi copii să n-ajungă pe străzi. Când l-am găsit, în sfârșit, pe nenorocitul ăla, am văzut că își angajase doi copii de vreo paisprezece ani, care lucrau pentru el.

- Și i-ai ajutat?

Gabe dădu din cap, confirmând.

- S-au întors acum la familiile lor.

Casey parcă se mai domoli puțin. În definitiv, nu era prea rău tipul. Salvase niște copii.

Poate c-ar trebui s-o lase mai moale în privința lui. Era și el obosit pentru că nu dormise toată noaptea, făcând pe superman. Ce, ea nu greșise de atâtea ori când stătea cu tatăl ei vitreg, și-și ceruse iertare pentru ca de fiecare dată să fie refuzată cu asprime? Îii propusese atunci să nu semene niciodată cu omul acela. Și trebuia să recunoască, arătase ca naiba cu o seară în urmă.

- Oricum, din clipa în care am intrat în casa tipei, m-am simțit parcă luat pe sus de o tornadă.

Casey scrâșni din dinți.

- Dar ce-a fost cu anunțul acela? Nu ți s-a părut că a fost o chestie... mmm... deșteaptă?

Casey își împături șervetul pe genunchi.

Gabe strânse puțin din ochi.

- N-avea nici un sens. Era o listă cu niște cuvinte aruncate la întâmplare. Nu mi-a spus nimic despre autoarea ei.

Casey fu cuprinsă de furie, dar se strădui să-și mențină vocea la același ton seducător și dulce.

- A, da? Am citit și eu anunțul și mi s-a părut destul de bine gândit. Fiecare cuvânt descrie ceva ce îi place ei. Să luăm litera "a". Cu siguranță că-i plac antichitățile.

Gabe rămase cu paharul suspendat în aer, aproape de gură.

Casey știa că se gândea la ceea ce-i spusese ea. Îi privi buzele cum savurau băutura și simți nevoia să-și scoată limba și să-i soarbă de pe buze vinul.

Privirea lor se întâlni.

Știi că ai dreptate? Eram atât de obosit încât nu mi-a picat fisa.

Casey zâmbi, cu un sentiment de triumf.

Poate că tipa aia chiar are imaginație, completă ea. Cunoști teoriile despre oamenii cu partea dreaptă a creierului mai dezvoltată?

Gabe dădu din cap.

Poate. Dar cu vopselele alea din păr și cu masca de pe față, sigur a dat dovadă de imaginație. Cu partea dreaptă a creierului mai dezvoltată? Ei bine, dacă ar fi avut cât de cât creier, desigur că nu-l avea pe partea dreaptă.

Râse singur de gluma făcută. Casey se ciupi de obraz ca să nu-i zică vreo două.

Ați dori și un desert? îi întrebă ospătarul.

Aș vrea niște căpșuni cu frișcă, răspunse Casey. Tot ascultându-l pe Gabe debitându-și glumele acide, făcuse un nod la șervet.

Și o prăjitură cu cremă fondantă, vă rog, adăugă Gabe. Am putea s-o împărțim, sau s-o luăm la pachet.

Casey râse forțat.

Știi foarte bine că un astfel de desert trebuie savurat. Și pe deasupra, îmi face o plăcere nebună să te privesc când mănânci.

Gabe o strânse pe Casey de mână.

Tu ești cea care-mi face mie o plăcere nebună. Hai, spune-mi cum te cheamă. Așteptarea asta mă ucide.

Chelnerul apăru cu desertul, întrerupându-i. Casey murmură de plăcere la vederea rotocoalelor de frișcă. Luă o căpșună și mușcă din ea, sugându-i zeama. Îl privi apoi cu satisfacție pe Gabe care nu-și mai găsea locul pe scaun.

Mai bine ți-aș povesti un vis de-al meu, zise ea.

Gabe își arcui o sprânceană. Casey îi întinse și lui o căpșună, și-l privi cum mușcă din ea. Ciuguli și ea din celălalt capăt, apoi i-o dădu lui pe toată în gură.

Era cea mai seducătoare mișcare pe care o văzuse el vreodată.

Când începu să vorbească din nou, își îngroșă puțin vocea.

Azi-noapte am avut un vis. O fantezie de-a mea care a devenit realitate.

Își putea da seama acum că reușise să-i capteze toată atenția, atât prin cuvinte cât și prin gesturi. Își scoase pe sub masă un pantof dintr-un picior și începu să-l mângâie cu el pe gleznă.

Gabe ardea înăbușit, și-și îndreptă spre Casey privirea torturată. Totul trebuia să pară real. Casey voia să uite cuvintele acelea jignitoare pe care le scrisese despre ea. Voia să uite că tatăl lui câștigase premiul Pulitzer și că trecutul ei s-ar putea să-l îndepărteze de ea. Voia să uite că o făcuse "ratată", că nu credea că are și un creier cu care judeca, fie el pe partea dreaptă sau stângă.

Pe când îi povestea visul, vocea ei se transformă într-un ecou al dorinței.

- Azi-noapte am visat un bărbat care semăna cu tine, Gabe. Erai chiar tu, de fapt. Doar puțin mai nebărbierit și arătai mai răvășit, mai neîngrijit. M-ai dezbrăcat în lumina lunii, mi-ai sfâșiat hainele, una după alta. Am făcut dragoste sub un stejar bătut de vânt și milioane de stele licăreau deasupra noastră; o briză ușoară îmi adia în păr și când te-am atins cu el, te-a gâdilat.

Tacticos, Gabe își așeză pe masă furculița și șervetul, fără s-o mai piardă din ochi pe Casey.

- Era răcoare și tremuram toată. M-ai luat în brațe și m-ai lipit de tine, ca să nu-mi mai fie frig. Eram încordată și neliniștită, de teamă că ne-ar putea vedea cineva. Dar tu-mi șopteai niște cuvinte atât de tulburătoare încât am simțit dintr-o dată că nu-mi mai pasă dacă ne vede sau ne aude cineva.

Casey înghiți în sec și tensiunea din vocea ei crescu.

Exact așa se întâmplase în vis. Dar povestindu-l acum, cu voce tare, dorința ei se intensifică mai mult decât în vis.

- Ți-am simțit pe pielea goală părul des de pe piept și asta mă făcea să înnebunesc de plăcere.

Casey se înroși toată și se uită în ochii lui Gabe.

- Să știi că în realitate sunt mai timidă. Dar visul părea aievea... erai atât de

real... trebuia să te cunosc.

- Să mergem, îi spuse Gabe, cu o voce pierdută. Și o luă pe Casey de mână, i-o sărută, apoi îi sărută și podul palmei. Cu cealaltă mână îi făcu semn chelnerului să aducă nota de plată.

Dar când sosi, Gabe se întinse să ia hârtia, dar Casey i-o smulse repede.

- Nu, eu te-am invitat. Îți sunt datoare de ieri seară.

- Pentru că m-ai visat? A fost chiar așa de bine?

Casey simți mii de furnicături pe șira spinării. Ochii cenușii ai lui Gabe deveniseră aproape negri. Dădu din cap, afirmativ.

- A fost nemaipomenit.

Restul visului mi-l povestești când o să fim singuri.

Casey uită de tot de Gabe, instalatorul, uită de plan și toate celelalte, căci dorința arzătoare din ochii lui nu-i dădea pace. Voia să-i povestească visul în amănunt și apoi să acționeze ca atare.

Chelnerul îi dădu lui Casey un stilou și ea semnă repede.

- Vă mulțumesc, doamnă Mcintyre, spuse chelnerul.

Casey îi zâmbi, dând din cap, apoi se întoarse spre Gabe. Într-o singură clipită se trezi la realitate și văzu cum chipul lui Gabe începe să pălească. Se simți învăluită de un sentiment de tristețe, de vid. N-apucase să-i spună cum se sfârșea visul. N-o să mai ajungă să-l transpună în realitate.

Gabe bâigui ceva ininteligibil, aducându-i aminte lui Casey de seara trecută. Când vorbi, abia i se mai auzea vocea.

- Da, Gabe. Așa e. Sunt Casey Mcintyre.

Capitolul 3

Era imposibil.

Ridicol.

Era o glumă.

Cu degetele livide, Gabe se agăță de fața de masă. Femeia asta formidabilă, care-l adusese în pragul nebuniei, era Casey Mcintyre? Era una și aceeași cu cea care, cu o seară înainte, îl întâmpinase cu părul răvășit și cu fața vopsită în verde? Era aceeași femeie despre care vorbise atât de urât în articolul său?

Gabe scoase un geamăt și-și acoperi fața cu mâinile în timp ce Casey se îndepărta ușor. Îi veniră în minte dintr-o dată imagini cu o femeie îmbrăcată într-un halat neglijent, dar ale cărei unghii de la picioare fuseseră date cu ojă roșie.

După aceea își adusese aminte, printre frânturi, de niște lenjerie intimă din dantelă, de niște prezervative verzi-neon, mărime triplă, extra. Îi auzi apoi vocea tărăgănată, cu accent sudist. Da, era aceeași femeie. Era femeia visurilor lui.

Își ridică privirea și o văzu pe Casey care, ajunsă deja la ușă, se mai uită o dată înapoi. Nu se putea spune că se grăbea, dar se vedea că e supărată foc.

Îi răsună în minte fiecare cuvințel din articol, fiecare detaliu din conversația lor. O făcuse ratată și sugerase că nu prea avea creier... Și ce altceva? Mai insinuase în articol că oamenii n-ar trebui să se aștepte că vor găsi prin anunțurile din ziar iubiri adevărate.

Își adusese aminte de lista pe care o agățase de frigider și care conținea o înșiruire a calităților unei femei perfecte, din punctul lui de vedere. Dădu din cap. Poate Casey nu era viitoarea lui soție, dar visul pe care ea i-l relatase mai devreme nu-i dădea pace. În această situație, lista aceea nu mai făcea doi bani. Singurul lucru important era atracția dintre ei. Poate că răspunzând la anunțul ei

din ziar, nu dăduse chiar peste partenera ideală, dar cu siguranță o găsise pe femeia visurilor lui. Numai că n-o recunoscuse. Și-acum o făcuse lată. Gabe îi zări cheile de la mașină, uitate pe masă, le luă în fugă și se îndreptă spre ieșire. Nu se umilise până atunci în fața nimănui, dar acum, dacă trebuia, era în stare să meargă în patru labe, numai ca să-și ceară scuze.

***

Cu ochii împăienjeniți de lacrimi amare, Casey își căuta cheile, pipăind în geantă. Se grăbise atât de mult să plece mai repede de-acolo... și iat-o acum rămasă pe-afară. Se uită mai bine în geantă, dar nu-și găsi cheile.

- La naiba! Dacă le uitase în restaurant? În nici un caz nu putea să se întoarcă după ele! Ridicându-și puțin rochia, se lăsă în jos și se târî sub mașină ca să ia cheile de rezervă pe care Brick le ținea ascunse dedesubt.

Gabe se opri în parcare și răsuflă ușurat când o văzu pe Casey. Avea de gând să-și ceară scuze târându-se în patru labe. Și când te gândești că era a doua oară în ultimele zile când s-ar fi aflat în genunchi în fața ei, dar nu în poziția pe care și-ar fi dorit-o.

Oricum, altă alternativă de a vorbi cu Casey n-avea. Aceasta era întinsă pe jos, pe sub mașină, cu pantofii aruncați aiurea și cu rochia ridicată, și pe deasupra mai purta și portjartier a cărui margine dantelată se putea vedea cu ușurință.

Ce naiba făcea acolo, răsturnată sub mașină?

Primul impuls fu să se așeze în dreptul ei, astfel încât nimeni să nu vadă nimic mai sus de nivelul rochiei. Al doilea, fu s-o tragă afară de acolo.

Casey?

Gabe se aplecă și se uită dedesubt, încercând să evite să zăbovească cu privirea pe picioarele ei.

Casey își arcui gâtul, se uită la el fix, și continuă să scotocească sub mașină.

Pleacă de-aici, Gabe!

Acesta dădu din cap, jumătate către sine, jumătate către Casey. Își descheie manșetele, își suflecă mânecile și se așeză pe vine, lângă mașină.

Casey, ieși de-acolo și hai să stăm de vorbă!

Ți-am spus să pleci! Țipătul ei înăbușit, venit de sub mașină, aproape că-l făcu să râdă, dar simțind în vocea ei un tremur, își înăbuși imediat primul impuls.

Ce făcea, plângea?

Dacă n-o să iasă de acolo, va trebui să se bage el după ea. Trebuia să-i vorbească. Lăsându-se pe spate, se întinse pe jos și se rostogoli sub mașină, lângă ea. Mai bine n-o făcea. Mirosul de piersică îi bombardă pur și simplu simțurile, iar lacrimile ce-i șiroiau lui Casey pe față îl blocară de tot. Întinse mâna ca să-i șteargă fața udă, dar Casey, încercând și ea în același timp același lucru, își lăsă pe față, cu dosul palmei, o urmă neagră.

Ți-am spus să te cari de aici!

Gabe ignoră aversiunea din vocea ei.

Nu mă ridic de aici până nu faci și tu la fel.

Avusese de-a face până atunci și cu criminali, așa că putea să țină în frâu o femeie cu capsa pusă.

Apropo, ce faci aici, sub mașină?

Casey îi aruncă o privire de-ar fi înghețat și focul în sobă. Sau poate că pe ea nu putea s-o țină în frâu.

Știu eu ce fac aici, dar nu știu ce faci tu aici, îi răspuse ea.

Dacă te ascunzi, te ascunzi degeaba.

Bineînțeles că nu mă ascund. Ar fi o prostie. Ah, dar ai dreptate. Uitasem. Noi, cei fără creier, am putea face o asemenea prostie.

Hei, ascultă puțin... Îmi pare rău...

Casey îl întrerupse.

Nu vreau să aud nimic. Iau cheile de-aici și plec.

Ți-ai pus cheile sub mașină?

Casey îl lovi cu cotul în zona organelor genitale.

Auuu!

Asta e doar o primă fază, mormăi Casey. Stai s-o vezi și pe a doua. Și nu cumva să-ndrăznești să scoți vreun cuvânt.

Gabe îi zornăi cheile în fața ochilor. Casey spumega de nervi. Gabe încercă

să se miște, dar se lovi cu capul de motor și gemu.

Casey, te rog să mă asculți. iartă-mă. Dar acum arăți atât de diferit.

Și tu la fel, șarpe mincinos! De fapt, cred că mi-ai plăcut mai mult când o făceai pe instalatorul nătâng.

Nătâng! Ai crezut că sunt nătâng?

Casey zâmbi sarcastic, iar Gabe se încruntă.

Da. Când ai intrat în casă, n-ai putut să legi două cuvinte. Cred că te-ai prefăcut tot timpul. Și eu am crezut că erai instalatorul. Nu pot însă să-mi dau seama cum de-ai știut că aveam nevoie de unul.

Dar n-am știut. Eu venisem să te scot în oraș și atunci...

Gabe își mușcă buzele, dându-și seama că dăduse cu bâta-n baltă.

Casey se holbă la el când înțelesese. Își revărsă acum prin cuvinte toată furia ce clocotea în ea.

Așa, deci! Veniseși să mă scoți în oraș, îmbrăcat ca un terchea-berchea, apoi când m-ai văzut ți-ai dat seama că nu eram destul de atrăgătoare pentru tine. Tipic pentru un bărbat. Îți dorești o combinație între Donna Reed și Madonna.

Casey începu să se strecoare afară de sub mașină, dar Gabe o prinse de mână ca s-o țină pe loc. Casey îi trase una cu piciorul, iar el țipă și-i dădu drumul.

Fir-ar să fie, Casey, nu mai da în mine și lasă-mă să-ți explic! urlă Gabe.

Dar Casey reuși să-i scape din strânsoare și se zbătu, dând din picioare. Întins încă pe spate, Gabe putea să-i vadă foarte bine gleznele. Reproșurile ei își atinseseră ținta. Nu era unul obsedat de felul în care arată o femeie. De fapt, pe lista lui cu calitățile feminine, înfățișarea exterioară era pe locul trei, prima fiind gradul de îngrijire și însușirile de gospodină, apoi pe locul doi gradul de înțelegere a problemelor lui legate de serviciu. Sugerând că ar fi fost cam superficială făcuse o afirmație care o jignise pe Casey. Îi alergau acum prin minte o mulțime de scuze și regrete, dar cum să se apere când fata avea dreptate?

Oricum, cu scuze sau fără, nu putea s-o lase pe Casey să plece. ieși de sub mașină, se ridică în picioare și începu să-și netezească hainele în timp ce Casey își trecu o mână prin părul ciufulit, aranjându-l. Îi venea să-i atingă părul, dar își

încleștă pumnii în buzunar, abținându-se s-o atingă în timp ce Casey deschise ușa.

Deci ai gândit toate acestea ca să-mi plătești, Casey? Nu voiai decât să te răzbuni?

Casey își aruncă spre el o privire și-și îndreptă umerii. Gabe se aplecă spre ea, dar reveni la poziția anterioară când o văzu pe Casey dându-se ùn pas înapoi. Știa că înălțimea lui avea darul să intimideze, iar Casey era mică de statură. Ultimul lucru pe care-l dorea era s-o sperie. Era în stare să-l dea în judecată pentru calomnie și intimidare. Se umilise destul până acum.

Am vrut să-ți arăt ce-ai pierdut aseară, îi spuse Casey. Dacă ai fi venit la timp, aș fi fost îmbrăcată exact ca acum. Mi-am cumpărat rochia asta special pentru tine.

Punându-și mâinile în șolduri, își împinse în afară bărbia.

Făcuse o bună demonstrație de furie, dar Gabe simțea, din privirea ei, că o durea și se simțea rău. Trase o gură de aer. Rochia mulată pe sâni și șolduri îi accentuau formele feminine și făceau ca pulsul lui Gabe s-o ia razna. Casey părea o tânără vulnerabilă, iar el se simțea ca un ticălos. N-ar fi stricat să se bage înapoi sub mașină și s-o lase să treacă de câteva ori peste el.

Și părul ăla vopsit în roșu și portocaliu, ce-a fost? Și buzele albastre?

Henry S. mi l-a vopsit în timp ce dormeam.

Și chestia aia verde?

Era o mască pentru față. Încercam... ei, dar ce naiba, s-o lăsăm baltă!

Casey apucă mânerul ușii când deodată păru brusc interesată de vârfurile pantofilor.

Gabe crezu că avea să izbucnească iar în plâns și vru s-o ia în brațe, să-i alunge toată durerea, dar știa că n-o să-l lase. Ce naiba, doar el i-o provocase.

Dacă masca urma să te facă mai frumoasă, să știi că a reușit.

Spera ca aceste cuvinte să-i sune sincer, să nu pară un compliment fabricat pe loc. Era într-adevăr frumoasă. Casey începu să râdă, dar râsul ei nu suna vesel.

Dar nu înțeleg. Încercă să se apropie de ea, Casey însă se retrase repede. Am

venit la timp. Întâlnirea noastră era fixată la șapte seara.

Uitându-se mai atentă la el, Casey se mai înmuie puțin.

Am întârziat puțin la orfelinatul la care lucrez voluntar, dar tu ai sosit la șase.

Gabe se încruntă.

În articolul tău spuneai că o să vii direct de la aeroport, dintr-un alt stat. Ce oră era în statul de unde veneai?

Gabe își duse mâna rapid la ceas. Simți cum îl lasă puterile. Casey avea perfectă dreptate.

Ai venit cu o oră mai devreme, Gabe. În schimb, eu sunt cea fără creier.

Mai trecură câteva secunde bune până ce Gabe să mai poată scoate vreun cuvânt. Casey se uită în zare când auzi o bubuitură de tunet spărgând tăcerea dintre ei.

Trebuie să plec până să-nceapă furtuna.

O să treacă, îi spuse el, cu o voce plină de regret.

Nu prea cred, Gabe.

Când o văzu cât era de răvășită, Gabe se încordă din tot trupul. O luă de mână și-i spuse în șoaptă:

Nu mă refeream la furtună.

Casey privi în depărtare, apoi deschise ușa mașinii.

Știu.

Pleca. Pleca din viața lui. O panica inexplicabilă îl cuprinse, iar emoția făcea să-i dispară până și vocea.

Hai să mai încercăm o dată. Să ne mai întâlnim o dată ca și cum ar fi fost prima oară. Să uităm de seara trecută. Să uităm de ziua de azi.

Lui Gabe nu-i plăcea deloc ce spunea, parcă era un amant care cerșea. Își scoase batista din buzunar, dar când îi luă în mână fața, Casey se încordă.

Ai o dâră neagră pe față. Nu vreau decât să te șterg. Nu vreau să-ți fac nici un rău.

Casey oftă cu nesiguranță și neîncredere. Oare n-o rănise destul prin articolul acela parcă scris cu picioarele? Când așternuse rândurile alea pe hârtie nu

luase în considerare și sentimentele femeilor pe care le descrisese. Nu voia decât să termine mai repede cu sarcina dată de Hank. În graba cu care făcuse totul, crezuse că articolul o să fie distractiv, plin de imaginație.

Dar Casey nu se distrase deloc, asta era foarte evident.

Gabe o șterse încet pe obraz, cu batista, și îi simți respirația atingându-i fața. Mirosul de piersică îi invadă iar întreg corpul. Aproape fără să-și dea seama ce face, își plimbă, ușor, un deget de-a lungul buzelor ei delicate și își apropie gura de a ei. Avea gust de căpșuni, cu frișcă și vin. Buzele lui Casey erau moi, și nu stătu în cumpănă decât o secundă. inima lui Gabe bătea puternic când îi simți mâna mică sprijinindu-se de pieptul lui. Credea că o să-l respingă. Dar nu-l respinse. Cu unghiile ei roșii și lungi, îl apucă strâns de cămașă și-și deschisese buzele așa cum fac îndrăgostiții. Gabe scoase un geamăt puternic și-i acoperi buzele cu ale lui, prelungind, adâncind, gustând, dezmierdând, hărțuind, și savurând senzațiile ce-i năvăleau în vine. Își lipi trupul zvelt de al lui și-i simți sânii presându-i-se pe piept.

O dorință puternică, arzătoare, puse stăpânire pe el, străfulgerându-l din cap până-n picioare.

O, Casey, șopti el.

Dintr-o dată Casey deveni rigidă. Când Gabe realiză că se retrage din brațele lui, simți o profundă dezamăgire. Își mai atinse o dată buzele de ale ei, termină sărutul, și-și lăsă fruntea să se sprijine pe creștetul ei, în timp ce respirația le revenea la normal.

Când îl împinse, Gabe își dădu seama că mâinile ei tremurau și acest lucru îi dădu satisfacție pentru că știa astfel că și ea fusese afectată de acel sărut la fel de mult ca și el.

N-o să meargă, Gabe, șopti ea. Acum că te-am cunoscut, știu mai bine.

Gabe își încleștă gura.

Ce vrei să spui, acum că m-ai cunoscut? Nu sunt un om josnic așa cum crezi tu.

Casey își încruntă sprâncenele și-i dădu mâinile la o parte de pe ea.

Poate da, poate nu. Dar tot n-o să țină.

De ce naiba n-o să țină?

Poate că dacă ar săruta-o din nou, și-ar da seama că legătura aceea magnetică dintre ei trebuia dusă până la capăt și nu puteau să se despartă așa, pur și simplu. Gabe încercă s-o ia de braț, dar Casey îl respinse.

Te rog. Între noi se întâmplă ceva. Știu că și tu simți la fel.

Nu, Gabe.

Refuzul ei îl uimi. Cum putea să spună așa ceva când el îi simțea mâinile tremurând? Nu deschisese ea gura de bunăvoie pentru a-l săruta, lăsându-se pradă acelei senzații atât de dulci? Totul fusese oare doar un joc al răzbunării?

Într-un cuvânt, nu te simți atrasă de mine?

Gabe își dădu seama că vocea lui suna a mânie, dar nu se putea abține.

Probabil că acum îi compara comportamentul cu cel al unui supărăcios plin de toane.

Casey se îmbujoră toată, deși spumega de furie.

N-are importanță, Gabe. Pur și simplu n-o să meargă.

Nu-ți cer decât să ne mai întâlnim o dată. Gabe strânse din dinți. O șansă în plus ca să ne cunoaștem.

Ne-am cunoscut destul, Gabe.

Nu, Casey. Poate că primele impresii au fost greșite. Sunt destul de matur ca să-mi dau seama când greșesc.

Bine, atunci. Poate mai scrii un articol și despre asta. Casey făcu un gest violent cu mâna. Trebuie să plec, acum.

De ce nu vrei să ne mai vedem? întrebă el din nou, zbârlindu-se la auzul apropoului cu articolul. Nu mai bruscase până atunci nici o femeie. De ce voia s-o facă tocmai acum?

Casey își mușcă buzele.

Pentru că... îți separi legumele.

Gabe înghiță de uimire.

Legumele?

Uitându-se la Casey și văzând cum îi tremurau mâinile, i le prinse într-ale lui, unindu-le.

Da, le separi! Nu vrei să le lași împreună în farfurie.

Nu vrei să ne mai întâlnim pentru că nu le las împreună în farfurie? Este cel mai ridicol lucru pe care l-am auzit vreodată.

Case îl privi.

Este exact ceea ce ai aștepta tu de la o femeie fără creier, de la o ratată.

Cuvintele ei îl opriră pe Gabe de la orice comentariu. Din fericire. Altfel cine știe ce altă prostie ar mai fi spus.

Casey se strecură în mașină.

Aplecându-se spre ea, aproape cât să-i atingă fața, Gabe blocă ușa.

Casey apucă cu îndârjire volanul și se uită pe fereastră. Când își dădu seama cât era de încordată, toată furia din vocea lui se spulberă. Ar fi vrut s-o maseze ușor pe umeri, s-o relaxeze, dar de câte ori se apropia de ea, Casey îl respingea.

Uite ce e, chiar îmi pare rău. Aș vrea să mă crezi.

Răspunsul ei, însă, se auzi foarte slab.

S-a terminat, Gabe. Hai s-o lăsăm baltă.

Îi simți cuvintele străpungându-l ca niște săgeți. Povestea nu se termina acolo. Avea dreptul să fie supărată, dar nu putea să nege atracția pe care o simțeau reciproc. Nici măcar nu voia să-i mai dea o șansă. Și, pe deasupra, mai și mințea. Faptul că-și separa nenorocitele de legume în farfurie nu era adevăratul motiv. Casey părea speriată de moarte.

Nu s-a terminat, Casey. Dacă ai impresia că am să te uit după ziua de azi, te înșeli.

Casey trase de ușă ca s-o închidă.

Nu face asta, Gabe. Te rog să mă lași să plec.

Gabe îi blocase ușa cu o mână. Durerea din vocea lui Casey aproape că-l făcu să cedeze, dar refuză să se dea bătut.

Spune-mi, te rog, un singur lucru, spuse el în șoaptă.

Ce?

Gabe recunoscu, în acel singur cuvânt, teama.

Visul a fost real? Ai inventat totul doar ca să mă înnebunești, sau a fost altceva?

Casey își roti privirea de jur-împrejurul mașinii, evitându-l pe Gabe. Când în final se întoarse spre el, în străfundurile violete ale ochilor ei fulgerară mânia și suferința, deopotrivă.

Ți-ar plăcea să-ți spun că a fost adevărat, nu-i așa? Ți-ar plăcea să-ți spun că în timp ce tu erai acasă și-ți băteai joc de mine, eu eram în pat, visând că făceam dragoste cu tine?

Gabe nu-și clinti nici un mușchi. Se străduia să fie cât mai grav ca să nu-și trădeze adevăratele gânduri. Uitase tot, cu excepția cuvintelor ei pline de pasiune. Desigur că i-ar fi plăcut să audă așa ceva. Cărui bărbat nu i-ar plăcea? Poate că el era singurul nebun în acel moment.

Casey forță cheia...

Nu pot să fac asta, îi spuse ea, cu o voce pierdută, obosită.

inima lui Gabe bătea din ce în ce mai tare.

Nu poți pentru că nu-i adevărat, sau pentru că nu vrei?

Casey porni motorul.

N-ai să știi niciodată.

Trase ușa, apăsă pe ambreiaj cu putere și se făcu nevăzută, dispărând la fel de iute ca un fulger care luminează pentru o clipă cerul.

***

Mami plânge? întrebă Henry S. așezând pe hârtia unsă cu lipici câteva boabe de cereale.

Nu, mami n-are nimic, răspunse Casey ștergându-și ochii. Foarte bine, Henry S. Când ai să termini, o să luăm formele de prăjituri și mașinuțele, o să le băgăm în vopsea și o să le imprimăm apoi pe hârtie.

Rona își trase un taburet, ronțăind niște chips-uri și privi proiectul artistic al perechii mamă-fiu.

Nu pot să cred că l-ai ațâțat pe tipul ăla în așa hal, Casey. E adevărat că o meri-

ta, dar tu, în general, ești așa de... așa de timidă cu bărbații.

Casey mormăi ceva și șterse picătura de lipici ce tocmai se scurgea pe bufet.

Pe hârtie, Henry S. Se uită la Rona. Nu-mi mai aduce aminte. Nici mie nu-mi vine să cred. Vreau să spun că părea atât de traumatizat încât mă luă și pe mine valul. A fost exact ca-n visul meu. Poate chiar mai bine.

Rona chicoti, vânturându-și părul roșcat prins într-o coadă de cal și ochii ei verzi se măriră.

Deci așa stau lucrurile.

Casey strâmbă puțin din nas.

Ce vrei să spui?

Mai precis, cât de drăguț e tipul ăsta, Casey?

Casey îl duse pe Henry S. la cutia cu vopsele, îl ajută să-și aleagă o mașinuță și-i arătă cum s-o imprime apoi pe hârtie. Se întoarse spre Rona.

Pe o scară de la unu la zece, i-aș da trei sute la aspectul fizic și cinci sute la scoate din el ca să-ți topească inima.

Rona râse.

Ai încurcat-o, Casey. Dacă vrea să te mai vadă, de ce nu-i mai dai o șansă?

Știi bine de ce. Ți-am povestit despre tata. Și pe deasupra mă crede și cam proastă. Ce-ar zice dacă ar afla că am fost o adolescentă certată cu legea? O hoață. Și mai e și Henry S. Nu cred că i-ar place să se încurcea cu o femeie care se luptă cu un vestit client al cazinourilor pentru custodia fiului său.

De unde știi? Rona își răsuci părul pe deget. Mai ai vreo veste de la Travis?

Casey luă o scrisoare și o vântură prin aer.

Azi am primit-o. O înștiințare prin care-mi spune că voi regreta dacă nu i-l dau pe Henry S.

Rona scoase un suspin.

Tipul ăsta e îngrozitor! Cine știe, Gabe te poate ajuta.

N-am nevoie de ajutorul nimănui, îi răspunse Casey, bătând cu degetele în masă. Și pe deasupra, nici nu sunt de nasul lui. El are nevoie de o femeie elegantă, sofisticată. ia uită-te la mine, la casa mea. Eu sunt o fată de la țară, din cap

până-n picioare, cu iepurii și urșii pe care-i colecționez, cu tot. Mi-am cusut singură draperiile, în timp ce el are poate unele făcute după ultima modă.

Casey se șterse pe mâini.

Ar fi trebuit să mă vezi la restaurant. M-am făcut de râs. O bucată de ardei mi-a zburat din farfurie pe fața de masă. Un chelner mi-a scăpat în decolteul rochiei un cub de gheață. Apoi mi-am uitat cheile în restaurant și m-am târât sub mașină ca să le iau pe cele de rezervă.

Și ce? Tuturor ni se întâmplă astfel de mici incidente, toți uităm câte ceva. Și nu ești proastă deloc, Casey. Ești o persoană cu atâta imaginație cum n-am mai întâlnit până acum. Uită-te la ce minune de carte lucrezi acum. Și o alta va fi în curând premiată.

Știu, și sunt mândră de munca mea. Numai că eu îmi folosesc partea dreaptă a creierului. iar el pe cea stângă. El e reporter, face anchete, iar tatăl lui a câștigat un premiu Pulitzer.

Henry S. își scoase mâinile pline de vopsea din cutii și se îndreptă în fugă spre frigider. Casey reuși să-l prindă înainte de a apuca să mânjească peretele cu roșu și verde.

Rona râse în hohote de Henry S., văzându-l cum încerca să scape de Casey.

Dar astea n-au nici o importanță, Casey. Și, de fapt, tu ce i-ai spus?

Casey îl apucă bine pe Henry S., îl duse la chiuvetă, și ținându-i mâinile sub robinet, dădu drumul la apă.

În orice caz, nu mai mult decât că m-a făcut de râsul întregului oraș.

Rona râse iar.

Și altceva?

Casey îi zâmbi strâmb când văzu expresia, aparent timidă, de pe chipul Ronei, și-l așeză pe Henry S. pe jos ca să-l șteargă.

i-am spus că nu-mi place pentru că își separă legumele în farfurie. Își trecu o mână peste față când văzu privirea întrebătoare a Ronei.

O, Casey. i-ai povestit despre Lou?

Casey clătină din cap.

Bineînțeles că nu. Știi că nu vorbesc despre tatăl meu vitreg. Simți că urmează o predică "a la Rona" așa că o avertiză din priviri pe prietena sa. Nu începe iar. Am mai discutat despre asta de mii și mii de ori.

Rona zâmbi forțat.

Va trebui să mă mai asculți o dată. Tatăl tău era un obsedat, un nenorocit. N-a fost vina ta că nu-i plăceau copiii și dezordinea din casă.

Casey suspină.

Știu. De-aia nu încerc să-l cert mereu pe Henry S. pentru că-și aruncă jucării prin toată casa.

Și ce i-ai spus lui Gabe?

Exact ce ți-am zis. Că între noi nu poate fi nimic pentru că își separă legumele din farfurie.

Rona se ridică, luă din frigider două beri, îi dădu una lui Casey și izbucni în râs.

O, Casey! Și te mai întrebi de ce crede el despre tine că ești puțin sărită.

***

N-ai să știi niciodată asta. Ultimele cuvinte ale lui Casey și imagini din visul ei erotic îl obsedau acum pe Gabe. Oare chiar a visat asta, sau a inventat totul? Cred că n-o să afli niciodată. La naiba, cum adică n-o să afle? Trebuie să afle. Întrebarea îl înnebunea de-a binelea. Luă un taxi și se întoarse la serviciu. Munca de acolo era singura care-i mai putea distrage atenția de la Casey. Își aduse aminte, deodată, de conferința de presă cu primarul, și de dineu, și-l puse pe șofer să întoarcă repede mașina. Poate că fiica primarului îl va ajuta s-o uite pe Casey. În definitiv, chiar se potrivea cu descrierea femeii ideale: înaltă, brunetă, sofisticată.

O oră mai târziu, după ce îndură cu stoicism conferința de presă, Gabe se scuză și se ridică de la masa de seară pentru că își aduse aminte de Casey și de scena cu căpșuna. Desertul nu va mai fi niciodată la fel. Fiica primarului corespundea într-adevăr exigențelor lui, enumerate în listă, dar era cea mai plictisitoare și mai snoabă femeie pe care o cunoscuse vreodată. Când vorbea parcă

necheza, ca și cum cineva i-ar fi înfipt în nas un ac.

Hank îl aștepta în fața ușii de la birou.

Gabe, a mai avut loc încă un jaf. Și îi dădu adresa.

Mulțumesc. Mă duc chiar acum acolo.

Hank afișă un zâmbet de satisfacție cu două înțelesuri.

A sunat azi telefonul în draci, în legătură cu articolul tău. Cred c-ar trebui să faci chiar o serie întreagă. Poate verifici dacă nu ai primit și alte răspunsuri.

Las-o moartă, Hank. Nu mai vreau s-aud nimic despre articolul ăla!

Prea târziu, iubitule.

Gabe își întoarse brusc capul.

În fața lui se afla Frida, Regina Fondantelor, cu o prăjitură cu ciocolată într-o mână.

M-am gândit că poate ți-ar plăcea asta în locul celei pe care mi-ai cumpărat-o. Cu ochii ei negri, de oțel, Frida îl măsură din cap până-n picioare. Și până să apuce el să se ferească, se trezi pe față cu prăjitura.

Gabe strigă, apoi începu brusc să-și șteargă crema de pe față și din ochi, lingându-și de pe buze cele câteva picături. Îi auzi pe colegii din celelalte birouri cum râdeau pe rupte și încercă să se uitea printre fărâmele de prăjitură lipite de gene la cei care se distrau acum pe seama lui și al căror număr crescuse între timp.

Merci, Frida. E foarte gustoasă, bâigui Gabe, lingându-și de pe deget o bucățică de glazură. Cu o mână își luă apoi din păr o altă bucățică, mai mare, de prăjitură și o aruncă la gunoi. Simți cum crema i se scurge pe gât, în jos, intrându-i pe sub guler.

Un mesaj pentru tine, îi spuse Hank, cu gura până la urechi.

Gabe se mai șterse la gură de frișcă, rotindu-și ochii. Hank îi arătă apoi un fax ce conținea câteva desene de tatuaj și își înăbuși râsul.

Gabe citi mesajul și mormăi dezaprobator.

Grozav. Un cadou cu tatuaje de la Sandra. Exact ce-mi lipsea.

De data asta Hank nu se mai putu abține să nu hohotească și îi spuse:

Ți-a mai trimis și câteva schițe din desenele ei favorite, inclusiv sugestia pentru locul în care ți le-ai putea face.

Printre hohotele de râs, se auzi deodată un suspin prelung. Gabe se răsuci, recunoscând plânsul îngrozitor al lui Maureen.

Credeam că fostul meu soț era un om rău, dar cel puțin el nu și-a bătut joc de mine în ziar. Se repezi apoi spre el și cu un ziar făcut sul, începu să-l lovească peste față.

Doamnelor, vă rog să mă ascultați, îmi pare rău.

Gabe își acoperi fața ca să evite loviturile. Pe podea se rostogoliră firimituri de prăjitură pe care Gabe le strivi cu pantofii în timp ce se dădea înapoi.

Maureen scoase un țipăt asurzitor.

Maureen, te rog, nu plânge. Nu merită, se adresă Frida, luând-o după umeri și încercând s-o consoleze.

Gabe își trase din buzunar o batistă ca să i-o ofere lui Maureen, dar simțind parfumul lui Casey, o băgă la repezeală la loc și scoase, în schimb, o cutie cu șervețele.

Dar Brenda unde e? bâigui el, uitându-se cercetător spre ușă.

Aici sunt, scumpete.

Gabe îngheță din cap până-n picioare, ținând în mână o bucată de ciocolată pe care tocmai și-o culesese de pe cămașa albă, făcută acum praf. Dar spre surprinderea lui, Brenda se năpusti asupra lui și-l sărută.

Îți mulțumesc din suflet.

Poftim? întrebă Gabe, pregătindu-se pentru un nou atac.

N-am fost niciodată mai cunoscută ca acum. Brenda radia de satisfacție. Eu am fost întotdeauna o persoană care judecă lucrurile cu creierul. Și cu toate că nu m-ai vorbit tu de bine, Harry a fost foarte impresionat.

Harry?

Gabe se șterse pe urechi căci avea impresia că-i intrase înăuntru o firimitură de prăjitură.

Harry este logodnicul meu. Brenda îl șterse pe față de ciocolată și-l sărută din

nou. Adică acum îmi e logodnic, datorită ție. A fost atât de gelos când a citit articolul și a văzut că mă mai întâlnisem și cu altcineva, încât a venit într-un suflet la mine și mi-a dăruit un inel. Uite!

Brenda îi trecu prin fața ochilor un inel cu diamant.

Aaaa... e... e superb, se bâlbâi Gabe.

Frida și Maureen o sărutară pe Brenda, felicitând-o zgomotos.

Gabe începu să se îndrepte cu pași mărunți spre ușă. Cine-l pusese să se mai întoarcă la birou? Parcă era o casă de nebuni acolo.

Și, desigur, n-o să mai apuce să lucreze ceva acum. Și mai ales, n-o să reușească niciodată să le înțeleagă pe femei. Aceste femei nu se mai văzuseră în viața lor și iată cum plângeau toate de bucurie, pentru logodna Brendei.

Hank întredeschise ușa și chicoti. Odată ieșit din birou, Gabe se hotărî să nu-i mai pese dacă va reuși să-nțeleagă cum gândește populația feminină a planetei.

Se opri brusc când își aduse aminte de chipul angelic al lui Casey. Era singura femeie importantă în viața lui.

Trebuia neapărat s-o facă pe Casey Mcintyre să se îndrăgostească de el.

De fapt, nu, nu să se îndrăgostească. Să-l ierte.

Nu. În mod evident, nu voia doar să fie iertat.

Voia ca ea să-l privească cu admirație. Voia să-l placă cu adevărat.

Nu.

Voia mai mult decât atât.

Voia ca ea să tânjească după el.

Voia s-o aducă în patul lui.

Voia să-l îmbrățișeze, să-i simtă trupul gol lipit de al lui. Voia ca în clipele acelea intime ea să-i șoptească numele la nesfârșit, până când va țipa de plăcere.

Măcar o dată.

Nu, voia de mai multe ori.

Poate pentru totdeauna.

Cuvintele spuse de Casey despre propriul anunț din ziar îi țâșniră brusc în minte. "Cred că e o persoană deșteaptă, cu multă imaginație. A folosit niște

cuvinte care începeau cu anumite litere ca să-ți arate ce lucruri anume îi plac". Se gândi la litera "a". Lui Casey îi plac antichitățile.

Da, Gabe Thornton avea o misiune. Se îndreptă spre mașină. Știa precis ce avea de gând să facă. Mai întâi trebuia să se spele și să se aranjeze, apoi să se ducă la locul jafului. Apoi o s-o vrăjească pe Casey cu propriile-i cuvinte.

***

Gabe bătu la ușa unei case mici și rămase șocat când aceasta se deschise și în prag apăru un bărbat mic de statură, fragil, îmbrăcat cu ceea ce părea a fi un capot roz, de damă, și niște papuci roșii în picioare.

Ce doriți, dom'le?

Gabe tuși, dar cu privirea scotocind interiorul.

Sunt reporter la Constitution. Aș vrea să vorbim despre jaf.

Bătrânul mormăi ceva și-și trecu o mână zbârcită peste fața brăzdată de riduri.

A fost poliția mai înainte.

Nu durează decât un minut.

Bătrânul își strânse mai bine cordonul mătăsos în jurul taliei.

Gabe adulmecă prin aer ceva. Tipul ăsta se parfuma? Mirosul îi era cunoscut, dar nu știa de unde să-l ia.

Cum vă numiți?

Mă cheamă Carla. Timp de cincizeci de ani am fost Carl. Vreau ca următorii cincizeci să fiu femeie.

Luat prin surprindere, Gabe aproape că se înecă.

Foarte bine, doamnă, ați putea să-mi spuneți ce s-a furat?

Laptop-ul meu, o cutie cu niște dischete noi-nouțe, imprimanta. Nici măcar nu le scosesem din cutia sigilată.

Gabe își nota la repezeală în carnețel informațiile.

Altceva?

Carla dădu din cap.

Un CD-player, boxele, câteva mărunțișuri.

Mărunțișuri?

Ei, adică nu-mi găsesc corsetul. Am întors casa cu fundu-n sus.

Gabe își înăbuși un hohot de râs.

Da' știți ce e mai ciudat? Hoțul mi-a lăsat această literă magnetică, de parcă asta ar trebui să mă mai consoleze pentru lucrurile furate.

O literă magnetică?

Da, ca alea pe care le pui pe frigider. Și Carla îi arătă litera "G".

Era exact ca celelalte găsite la locul faptei, era o literă de jucărie cu care se joacă în general copiii, exact ca cele pe care le văzuse întinse peste tot, la Casey acasă. Hoțul care jefuia în ordine alfabetică. Gabe își mai notă ceva ca să verifice cu ofițerul de poliție.

Trebuie să mă pregătesc pentru întâlnire, îi spuse bătrânul. Georgelina trebuie să apară din clipă în clipă. Și mai am să-mi pun genele.

Gabe își scutură capul și se avântă spre ușă. Avea senzația că nu-și dorea deloc s-o vadă pe Georgelina.

***

Casey opri televizorul și strâmbă din nas când văzu că știrile de la ora șase seara le cam repetau pe cele de dimineață. Când o văzu pe fiica primarului cum se încolăcea de gâtul lui Gabe Thornton, i se întoarse stomacul pe dos. Și mai apărea și la televizor. Deci tipul, de fapt, nu suspina prea mult după ea. Dar la ce se aștepta ea?

Brick își vârî capul înăuntru, fugărit de Henry S. care râdea nevoie mare.

Brick, te rog, fără filme deocheate. Henry S. n-are decât doi ani.

Da, să trăiți! Și Brick o salută glumeț. Cartea o să fie grozavă, Casey. Abia aștept să-ncep să-i fac ilustrațiile. Am deja câteva idei grozave.

Casey zâmbi.

Perfect. Cred că pe-asta am să reușesc s-o predau la termen, fără probleme. Năzdrăvanul ăsta mă ajută să scriu mai repede. Și Casey îl ciufuli puțin pe Henry S.

Te ajută?

Brick îl arătă pe puști cu degetul în timp ce acesta trecu pe lângă ei și împrăștie pe jos o mână de cereale. Câinele se repezi să le culeagă, se rostogoli peste ele și căzu cât era de mare. Aruncându-se peste burta lui blănoasă, Henry S. începu să-l gâdile, iar Dog schelălăi de plăcere.

Casey începu să râdă.

Ei, câteodată, parcă doi pași înainte înseamnă unul înapoi. Răscolește el toată casa, dar îmi arată felul în care copiii mici răspund la idei noi.

Henry S. se rostogoli pe spate, scoase limba și începu să gâfâie ca un câine. Brick se întinse spre el și începu să-l gâdile până ce Henry S. începu să se înece de râs.

Brick, ești sigur că nu te deranjează să mai stai din când în când cu el? Nu trebuie neapărat să plec.

Aruncându-și-l pe copil pe umerii puternici, Brick se apucă să alerge cu el prin cameră, prefăcându-se că el era calul, iar Henry S. călărețul. Dacă n-ar fi avut statura aceea impunătoare, puteai să crezi că aveai de-a face cu doi copii, nu cu unul.

Știi foarte bine că nu mă deranjează, îi răspunse Brick. Sunt cam certat cu Sheila acum. Joi seara va fi seara noastră, a băieților.

Henry S. chicoti iar.

Di, di, călutule!

Brick începu să alerge și mai repede, cu părul lui blond și lung fluturându-i pe lângă guler...

Și acum să dăm o raită pe-afară, îi spuse Brick.

Casey râse și își trase repede în picioare o pereche de sandale cu șireturi.

Să nu uiți că ai de-a face cu un copil mic. Și fără susan, da?

Brick îi făcu un semn cu mâna și dispăru afară.

De ce oare acceptase această întâlnire? Habar n-avea. Se uită să vadă dacă arăta bine. Da, arăta. Voia să nu se mai gândească la Gabe Thornton. Și în plus, îi promisese Ronei că n-o să renunțe. Avea nevoie de un partener care s-o însoțească la festivitatea de decernare a premiilor. Anunțul ei urma să mai apară

încă o săptămână, așa că de ce n-ar profita de răspunsurile pe care le va primi? Poate o să cunoască vreun bărbat drăguț. Și stabil. De care să fie sigură. Cineva care să nu-i semene deloc lui Gabe, și atunci o să poată uita de privirile lui arzătoare și de sărutările lui pline de pasiune. Gabe Thornton era o amenințare pentru liniștea ei interioară. Nu era drăguț, nici stabil, și nici de încredere. Era sexy, arogant, și ea avea de gând să-l evite.

Se auzi soneria. Casey se repezi să deschidă, nerăbdătoare să-l vadă pe Mike, partenerul ei. Dădu însă nas în nas cu Gabe Thornton care-o măsură din cap până-n picioare. Își afișă pe față un zâmbet care-i ridică brusc pulsul lui Casey.

Era îmbrăcat în niște pantaloni strâmți, kaki, o cămașă bleumarin închisă la toți nasturii și cu mânecile suflecate, și niște pantofi italienești din piele moale. Câteva fire de păr de pe piept se puteau întrezări în partea superioară, unde nasturele de sus nu fusese închis. Lui Casey îi venea să-l mângâie pe fața proaspăt bărbierită. La naiba cu omul ăsta! Nu era programat să apară în fața ei așa, arătând atât de bine.

Gabe strângea în mână o cutiuță și zâmbea. Palmele lui Casey începură să transpire.

Bună.

Arăți superb.

Casey își simți gura uscată. Ar fi preferat să fie îmbrăcată în niște pantaloni sport decât în fusta asta de jeanși.

Când îi simți ochii pironindu-i-se pe picioare și deși nu-i putea citi gândurile, își dădu seama, din licărirea ochilor lui, că acestea nu erau prea curate.

Bănuiesc că te întrebi de ce am venit.

Casey îl aprobă dând din cap, neîncrezătoare în tonul vocii lui. Îi străfulgeră prin minte imaginea cu stejarul sub lumina lunii și se abținu de la orice imbold de a-l târî pe Gabe în grădina din spatele casei.

Ți-am adus ceva. Un cadou, ca să-mi cer iertare.

Casey se uită cu atenție la Gabe.

Nu trebuia să te deranjezi.

Știu. Dar așa am vrut eu. Gabe mai făcu un pas și se sprijini de tocul ușii. Haide, deschide-l.

Casey fu din nou impresionată de înălțimea lui Gabe. Luă apoi pachetul și desfăcu ușor ambalajul ca și cum ar fi vrut să imortalizeze toate detaliile.

E prea frumos împachetat ca să-l deschid, șopti Casey.

Primise puține cadouri în viața ei și își aduse aminte de copilăria ei de copil fără un cămin, cu părinți vitregi, cu Crăciuniri petrecute fără bani și cu șosete atârnate în care nimeni nu punea nici un cadou. Îi venea să plângă.

Haide, deschide-l! Cred că o să-ți placă.

Gabe zâmbi și atunci Casey își dădu seama că gropițele din obrajii lui o înnebuneau de-a binelea.

Desfăcu ușor hârtia, având grijă să n-o strice, apoi o netezi frumos și o puse pe bufet. Deschise încet cutia, și ochii i se umplură de lacrimi.

Cât e de frumoasă! spuse, înăbușită de emoție.

Scoase cutia afară plimbându-și degetele pe încrustațiile ornamentale.

E o cutie veche, pentru păstrarea obiectelor de valoare, îi explică Gabe.

O lacrimă i se prelinse lui Casey pe obraz. Gabe nu cumpărase chiar orice cadou, ci un obiect cu totul și cu totul special. Ceva ce ea menționase în anunțul din ziar.

E pus câte ceva înăuntru. Dar poți să scoți ce am pus eu și s-o umpli cu altceva, dacă vrei.

Casey deschise cutia și scoase un set mic de săpunuri decorative.

Îl mirosi pe fiecare în parte și-i zâmbi lui Gabe. Cum s-a gândit el la toate!

Miros a mere și scorțișoară. Am simțit aceste arome când am intrat la tine în casă, aseară. Mi-am adus aminte, astfel, de plăcintele făcute de mama acasă.

Casey făcu un efort deosebit ca să nu se uite la el. Dacă nu pleca mai repede de acolo, ar fi început probabil să plângă ca un copil.

Trăsăturile dure ale lui Gabe se îndulciseră acum cu sinceritate, și gropițele din obraji își făcură din nou apariția. Asta îi aducea aminte de Henry S. când încerca s-o îmbuneze pentru năzdrăvăniile făcute.

Nici nu știu ce să spun, Gabe. Cutia e... e atât de frumoasă.

Gabe zâmbi, mutându-și greutatea pe celălalt picior.

Ai putea să mă inviți pe-aici.

Casey strânse bine cutia în mâini și se uită afară, pe drum. Se auzi motorul unei motociclete care fu parcată, scrâșnind din roți, în spatele mașinii lui Casey. O, Doamne, era cumva Mike? Partenerul ei din acea seară venise s-o ia pe o motocicletă?

Nu pot, Gabe. Îmi pare rău. Am o întâlnire.

Zâmbetul lui Gabe dispăru brusc.

Cu cine? Se uită la motocicletă, apoi înapoi la Casey. Să nu-mi spui că ăsta e tipu'!

Casey strânse din dinți. Ar fi vrut ca Gabe să plece înainte ca motociclistul să ajungă în fața casei. Avea un sentiment ciudat că într-adevăr acela era partenerul ei. Acesta opri motorul și își scoase casca fără prea mare grabă.

Tocmai atunci apăru și Brick, dând colțul casei, cu Henry S. în cârcă.

Ăsta cine mai e? întrebă Gabe.

Când văzu expresia de pe fața lui Gabe, Casey începu să tremure.

E... el e Brick.

Prea târziu, totuși. Casey își aduse aminte de prezervative. După mutra pe care-o făcuse Gabe, își dădu seama că și el își amintise. Cum naiba se băgase într-o astfel de situație? Dacă ochii lui Gabe nu erau niște arme mortale, foarte rău. Ar fi trebuit să fie. După privirea pe care i-o aruncase, ar fi trebuit să fie moartă de mult.

Capitolul 4

Gabe Thornton avea o misiune.

Misiunea lui se numea Casey Mcintyre.

iar misiunea lui nu-i includea nici pe domnul Brick, armăsarul, și nici pe Mike, maniacul cu motocicleta. Nu simțise niciodată gelozia. Cel puțin până atunci. Acum o simțea însă din plin. Și-n timp ce Gabe se abținea să nu pocnească pe careva, Brick se juca cu Henry S. aruncându-l în sus. Și cine naiba era acest Brick, mă rog? Proprietarul prezervativelor alea triple, de culoare verde-neon îl căra acum pe fiul lui Casey pe umeri, ca și cum ar fi făcut parte din familie și se uita la Casey ca și cum ar fi cunoscut-o în intimitate.

Gabe fierbea.

Brick era cumva tatăl lui Henry S.?

Sau iubitul ei?

Hei, Casey, ăsta e partenerul tău? întrebă Brick care se opri din jocul său cu Henry S. și se îndreptă spre Casey. Aceasta îi zâmbi forțat.

Ah, nu, Brick, nu. Acesta este Gabe Thornton. Gabe, el e Brick Dazzleton.

Motociclistul apăru și el, mergând agale.

Gabe schiță cu greu un zâmbet politicos și-i întinse mâna lui Brick. Dar dacă Brick și Casey erau împreună, cum de ieșea Casey cu altcineva?

Armăsarului nu-i păsa? Între ei era oare una dintre legăturile alea ciudate, lipsite de prejudecăți?

Ah, tu ești cel care i-a reparat toaleta lui Casey? Îmi pare bine, Gabe, spuse Brick. Puștiul ăsta face tot felul de trăsnăi, dacă înțelegi ce vreau să spun.

Brick îl ridică pe Henry S. din spatele său, dându-l peste cap, și-l făcu să aterizeze direct în picioare.

Henry S. râse de plăcere și se agăță de piciorul lui Brick.

Încă o dată, Bick.

Fața lui Brick se lumină de un zâmbet larg când își trecu mâinile prin părul ciufulit al lui Henry S.

imediat, puștiule. Brick se întoarse spre Gabe. N-ar fi trebuit să-i las la îndemână prezervativele alea. E prea mic încă.

Brick râse, luând-o pe Casey de umeri, iar Casey își dădu ochii peste cap.

Gabe rămase uimit de buna dispoziție a lui Brick.

Sau poate lui nu-i păsa dacă de bunurile sale se mai bucură și alții.

Lui Gabe însă, îi păsa. Nici măcar la școala elementară nu stătuse bine la capitolul ăsta. De fapt, chiar rămăsese repetent și n-avea de gând să înceapă să ia note bune acum.

Gândul la Brick, prezervative și Casey – toate luate împreună - îi dădea crampe la stomac. Pe Casey o trecu un fior și evită să mai stea în calea privirii lui întunecate. O speriase? Se simțea cumva stânjenită de faptul că și amantul și partenerul de întâlnire se găseau acum în același loc? Motociclistul se apropie în sfârșit, cu casca aruncată pe un umăr și cu părul negru și lung prins într-o coadă ce-i atingea ceafa.

Motocichetă, chițăi Henry S.

Da, scumpete, asta e o motocicletă, îl lămuri Casey.

Bună, eu sunt Mike.

Privirea lui atotcuprinzătoare se plimbă peste Casey devorând-o practic cu ochii săi negri și arătând foarte satisfăcut de ceea ce văzuse, așa, la prima vedere. Apropiindu-se de Casey, Gabe își îndreptă umerii, nesfiindu-se de ceilalți bărbați care recunoscuseră gestul. Era ca și cum și-ar fi cerut drepturile. Dar cum naiba ajunsese el într-o asemenea situație? Nu avea întâlnire cu ea și nu era iubitul ei. Se făcea singur de râs în fața unei femei care nu voia să mai iasă cu el deoarece își separa legumele din farfurie.

Bună, Mike. Eu sunt Casey, îi zâmbi ea lui Mike, ignorând intenționat gestul lui Gabe. Asta îl deranjă și mai mult.

Ăștia sunt frații tăi? o întrebă Mike, încruntându-se și făcând ochii mici.

Gabe își mușcă limba, iar Casey păli. Bun, deci și el se simte prost, gândi Gabe. Și el se simțea ca naiba și parcă n-ar fi vrut să fie singurul.

Ăăăă, acesta e puștiul meu, Henry S.

Mike îi dădu mâna lui Henry S. salutându-l, iar acesta chicoti.

O să te iau într-o zi să facem o plimbare, amice, dar asta depinde de mama ta.

Gabe văzu cum aceasta ezita. Dacă-l lăsa pe Henry S. cu maniacul ăla, el nu mai trebuia să se amestece. Puștiul ar putea muri într-un accident.

Acesta e prietenul meu, Brick, bâigui Casey. O să aibă grijă de copil în seara asta, și acesta e Gabe Thornton. El e... e reporter.

Gabe nu făcu nici cel mai mic efort să zâmbească. Nu venise acolo ca un reporter oarecare și ea știa asta. Ar fi putut, cel puțin, să-l prezinte ca pe partenerul ei de aseară. Probabil că nici despre Mike nu-și făcuse o impresie prea bună. Ce naiba făcea ea? Se întâlnea în fiecare seară cu altcineva?

Mike își lăsă în jos genele dese, și întrebă:

Ai de gând să faci vreun reportaj pe aici?

Nu, răspunse Gabe. Am venit pentru Casey.

Mike își înăspri privirea și mai mult și se uită la Casey.

Da' parcă aveai o întâlnire cu mine în seara asta, nu-i așa, păpușo?

Gabe zâmbi forțat când o văzu pe Casey cât de nervoasă era.

Așa e, îi răspunse ea aproape în șoaptă.

Păi, să-i dăm drumul, atunci. Mike se uită fix la Gabe și o luă pe Casey de mână. Trebuie să stai la coadă, amice.

Gabe îi apucă cealaltă mână.

Casey, nu te duce, îi zise calm.

Casey îi dădu mâna la o parte, se aplecă și-l sărută pe Henry S.

Da, iepurașule. Să fii cuminte cu Brick, da?

Ne uităm la Power Rangers! începu să strige Henry S. alergând prin curte.

Apăru tropăind și Dog. Puștiul îl apucă de blană, apoi încercă să se suie pe el și să-l călărească.

Gabe se strâmbă puțin. Băiatul era cam năzdrăvan, dar cu siguranță era strașnic. Se întrebă dacă-ii plăcea baseball-ul. i-ar plăcea oare să meargă cu el la un meci?

Petrecere frumoasă, le zise Brick. O să-l duc la culcare pe la două.

Să nu-l lași să stea așa de târziu, îl atenționă Casey pe Brick cu degetul. Și dacă-l lași să se uite la vreun film de groază, să știi c-ai să te scoli odată cu el în timpul nopții.

Brick râse, iar Gabe își înfipse vârful unuia dintre pantofi în pământ. Brick o să stea acolo toată noaptea? O să-l învelească la noapte pe Henry S. și o s-o aștepte, acolo, în pat, pe Casey? Cei doi pur și simplu își afișau relația intimă în fața lui și a lui Mike.

Brick și Casey se îmbrățișară.

Mulțumesc, Brick. Îți rămân datoare.

Gabe văzu roșu în fața ochilor. Cum o să-i plătească oare Casey lui Brick? Relația lor era mult prea ciudată.

Când o să ajungă să se culce el cu Casey, relația cu Brick va trebui să se termine acolo.

Dacă pleci undeva, ia rulota mea, îi spuse Casey lui Brick. i-am pus deja scaunele.

Mike tuși, privirea lui fixă demonstrând, evident, nerăbdarea.

Casey? se auzi vocea lui Gabe, străbătută de emoție. Ce-ar putea să facă? S-o implore să nu plece? Să-i tragă una în cap și să-i spună că era numai a lui?

Casey se întoarse spre Gabe și zâmbi. Ochii violeți erau plini de gingășie. Pielea dată cu cremă și mirosind a piersici strălucea, cu o vagă tentă de îmbujorare. Își dădu seama în acea clipă cât de multă putere avea femeia aceea asupra lui. Avea puterea să-l rănească.

Nici o altă femeie nu-l mai impresionase atât de mult. Nu ținuse niciodată atât de mult la o femeie. Experiențele sale trecute se refereau la femei care stăteau o noapte și plecau. Deși, la prima vedere, Casey părea cam flușturatică. Relația ei ciudată cu Brick îl cam nedumirea.

Avea o mașină cu rulotă, dar case ei arăta în schimb ca o adevărată gospodărie. Vocea ei dulce îi întrerupse șirul gândurilor.

Gabe, îți mulțumesc pentru cadou. E... o să aibă mereu un loc special în inima mea.

Gabe își înăbuși cu greu emoțiile. Chiar dacă ea pleca acum de lângă el, tot era mulțumit că-i adusese cadoul acela. Fața i se îmbujoră toată, ca la un copil, și uimirea din ochii ei îl făcu să-și pună întrebări despre trecutul ei. Îi făcuse careva vreun rău, cândva? Tatăl lui Henry S.? Dar dacă Brick era tatăl lui Henry S. și el o făcuse pe Casey să sufere, cum de-l mai suporta ea oare acolo, și se mai purta și atât de frumos cu el?

N-avea nici un sens. Dar de când o întâlnise, nimic nu mai avea vreun sens. Fir-ar să fie! Habar n-avea de ce se apucase s-o urmărească cu atâta înverșunare. Nu avea nici una dintre caracteristicile de pe lista lui cu femeia ideală. Lista lui clară, cu toate elementele bine puse la punct, nu valora nici cât o ceapă degerată.

La revedere, Gabe, îi zise ea.

Cuvintele i se opriră în gât. N-avea nici o idee de cum ar fi putut s-o oprească. Dar nici n-avea vreun drept s-o facă. Îi spusese foarte clar că vrea s-o lase în pace, dar ceva din privirile ei parcă spuneau contrariul.

Mike o trase de mână.

Haide, iubito!

Când o văzu cum pleacă cu Mike, pe Gabe îl trecură toate transpirațiile, dar când văzu îl mai văzu și cum îi dă părul la o parte de pe față ca să-i pună casca, îl înjură. Înainte să se urce pe motocicletă, Casey își ridică puțin fusta, arătându-i șoldurile apetisante. Asta era picătura finală. Ochii lui Mike se scurseseră de tot când îi văzu picioarele, apoi îi puse o mână pe unul dintre ele. Gabe își încleștă pumnii. Nu credea el în telepatie, dar se trezi deodată dorindu-și în gând s-o facă pe Casey să se dea jos de pe motocicletă și să vină la el. Dar nu se întâmplă așa.

De fapt Casey nici măcar nu se uita la el. Le făcu cu mâna lui Brick și Henry S. căruia îi trimise și o bezea. Până și cu monstrul acela de câine făcu la fel. Dar Gabe nu primi nimic. Îi evita privirea intenționat, sporindu-i furia. Își încolăci

brațele delicate în jurul siluetei masive a lui Mike și dispăru.

Era cumva nebună? Nici măcar nu-l cunoștea pe tipul ăla. Dacă era vreun criminal în serie? Poate că făcea parte din vreuna din găștile alea de motocicliști. Probabil că avea pe fund vreo zece tatuaje. Și poate că pe desenator îl cunoștea intim. Și la naiba, probabil că-și punea toate legumele laolaltă, într-o grămadă imensă, devorându-le apoi pe toate odată, ca un animal. Poate lui Casey îi plăcea așa ceva.

Gabe porni spre mașină și se aruncă înăuntru. Stomacul îi făcea figuri. Va trebui să oprească și să-și ia niște medicamente. Casey îl îmbolnăvea de ulcer. Dar dacă tipul o să încerce s-o seducă? Simți iar niște înțepături în stomac. Dar și mai rău – dacă ea o să-l lase?

***

O plimbare cu motocicleta.

Cremvuști cu sos picant.

Și o bătaie în noroi.

Mike avea despre distracție o noțiune considerabil diferită de a lui Casey. O singură oră petrecută cu el în acea seară, și deja se gândise la o sumedenie de scuze pentru a pleca acasă. Doi ani de zile îl folosise pe Henry S. drept motiv pentru a nu se duce la întâlniri. Acum își adusese aminte de adevăratul motiv. Așa cum spusese și Rona, bărbații sunt niște ticăloși.

Nu vrei să încerci și tu, păpușo? îi șopti Mike.

Casey îngheță.

Ce să încerc?

Mike își strecură brațul în jurul ei.

O trântă în noroi. Azi e seara amatorilor. După spectacol, se fac înscrieri.

Lui Casey nu-i venea să creadă.

Glumești, nu-i așa?

Deloc, păpușo. E distractiv chiar. Nu-i nimic mai sexy decât să privești două puicuțe în bikini cum se târăsc prin noroi, trăgând una de alta. ia uită-te!

Casey îi aruncă o privire, pe sub genele plecate. De când intrase acolo, evi-

tase să se uite la acel "spectacol", cum îi zicea Mike. Acesta îi arăta o arenă unde două femei se rostogoleau și alunecau într-un hârdău mare, plin cu noroi. Cele câteva duzini de bărbați care le priveau cum își smulgeau părul, azvârlindu-se în noroi, cum se luptau, țipând și bălăcindu-se, le fluierau și huiduiau. Încăperea fremăta de fluierături agresive și gesturi obscene, iar mirosul de tutun se infiltrase în fiecare colțișor. Mai mult chiar, bărbatul de lângă ea, îmbrăcat într-o salopetă și o cămașă de flanelă, scuipa întruna într-un vas mic, ceva negru și vâscos. De cele mai multe ori reușea totuși să scuipe în vas. Acel ceva i se scurgea din gură pe barbă, apoi și-l ștergea cu o mânecă.

Casey apucă paharul cu răcoritoare și privi prin încăpere, dintr-un colț în altul.

Ăăă... nu prea cred, Mike.

Ah, haide, păpușo. Mi-ar plăcea să te privesc.

Mike îi aplică un sărut bălos pe gât și o gâdilă pe bărbie cu limba.

Casey se abținu să nu-l pleznească. Tipul mirosea a benzină, iar prin tricoul subțire și jegărit, reușise să-i vadă conturul unui cercel înfipt în sfârc. Sărutul lui aducea cu cel a lui Henry S., ba mai rău, cu cel al lui Dog. Bălos și murdar. Persoana de lângă ea îi provocase o repulsie teribilă. Sărutul lui Gabe fusese de o cu totul altă factură.

Ar fi un spectacol pe cinste, îi șopti Mike. Și mai târziu te-aș ajuta eu să te speli.

Poate pentru tine, nu pentru mine. Îi stătea pe vârful limbii să facă o asemenea remarcă, dar, deodată, dădu cu ochii de o figură cunoscută care se uita fix la ea. Gabe Thornton. Ce făcea el acolo? Ochii lui Casey se măriră de tot când Gabe își ridică mâna să-i facă semn. Avea o figură încrâncenată și rigidă ca o bucată de granit. Ochii i se coloraseră din cenușii în negri și se ținea încleștat de marginea scaunului, ca și cum ar fi fost gata să sară în orice secundă și să atace pe cineva. Ținta privirii lui pătrunzătoare, era partenerul ei.

Scuză-mă o secundă, îi zise Casey, desprinzându-se din îmbrățișarea lui Mike. Mă duc până la toaletă.

Vrei să te înscriu eu până te întorci? o întrebă Mike, plimbându-și un deget pe brațul ei.

Casey se uită la mutra lui care aștepta plină de speranță un răspuns, se ridică și se dădu puțin la o parte cât să evite o palmă pe fund. Mâinile lui păroase o dezgustau. Era primul bărbat căruia îi venea să-i spună să se radă pe mâini.

Nu. Nu sunt o luptătoare, i se adresă ea, tresărind la auzul propriei minciuni.

Și pentru că Mike nu-și ținea mâinile deloc la locul lor, îi veni să-i tragă una cu genunchiul, între picioare. Era cu siguranță o luptătoare. Încă de mică învățase să lupte și să se apere. Fără tenacitate, n-ar fi reușit niciodată să facă față vieții de stradă pe care o dusese ca adolescentă.

Uitându-se la Gabe și la rânjetul lui batjocoritor, îi dădu mâna lui Mike la o parte. În seara aceea, însă, avea în gând o altă răfuială - cea cu un reporter care nu-i dădea pace deloc!

Cojile de alune aruncate pe jos formaseră o peliculă alunecoasă, iar Casey avea impresia că merge pe un strat de unt de arahide. Își îndreptă pașii în direcția lui Gabe și afișă un zâmbet larg, rugându-se să nu leșine.

Își făcu loc prin mulțime și nu băgă de seamă cele câteva invitații obscene. Cât timp vagabondase pe străzi, cu ani în urmă, astfel de cuvinte făceau parte din rutina zilnică. Acum, însă, ele îi aduceau aminte de o perioadă din viața ei, pe care încerca cu disperare s-o uite.

Când ajunse la masa lui Gabe o apucă furia pe toți bărbații din lume. Se uită la el, în jos, cu mâinile bine înfipte în șolduri. Cel puțin Gabe stătea încă la masă, fiind mai abordabil decât atunci când era în picioare, dominând-o cu statura lui. Gabe se uită în sus, zâmbi larg, dar inima lui Casey bătea atât de tare încât abia mai auzea obscenitățile celorlalți. Să-l ia naiba, cu gropițele lui cu tot!

Ce faci aici? îl întrebă ea.

Gabe dădu din umeri și se lăsă pe spătarul scaunului în semn de relaxare.

Admir și eu spectacolul. Și-și întoarse privirea către femeile din arenă, sorbind din pahar.

Sunt convinsă de asta. În definitiv şi tu eşti în aceeaşi găleată.

Casey era plină de nervi. Îi venea să ia o mână de noroi şi să i-o pleoştească lui Gabe pe cămaşă.

Când se întoarse, încă cu spatele la Gabe, zâmbetul îi dispăru şi îşi privi pumnii încordaţi.

Cred că merit asta.

Casey se încruntă şi-şi încrucişă braţele.

Ai venit după mine, aici, ca să mai scrii un articol? Sau vrei să mai împroşti cu noroi şi pe altcineva? Ce-i cu tine, Gabe? Articolul a avut atât de mult succes încât vrei să-l faci serial?

Nu. Gabe o privi drept în ochi, încercând să-i prindă privirea. Ca fapt divers, să ştii că şeful meu chiar m-a rugat să mai scriu, dar l-am refuzat. N-am venit aici să mai vânez o poveste pentru un nou articol.

Lui Casey nu-i plăcea deloc să-şi piardă controlul, dar expresia serioasă de pe faţa lui Gabe o sperie şi mai tare decât gândul la un alt articol. Vorbi înainte să-şi da seama de înţelesul propriilor cuvinte:

Atunci de ce eşti aici? Şi pe tine te excită femeile astea care se luptă în noroi?

Gabe o studie cu o privire aprinsă. Se scurseseră câteva secunde de încordare, apoi îşi puse jos paharul.

Asta ţi-a spus motociclistul?

Vocea lui aspră o făcu pe Casey să se dea doi paşi înapoi. Îşi încolăci braţele împrejurul corpului, ca şi cum ar fi vrut să se apere. Bărbatul ăsta avea calităţi telepatice?

Eu... trebuie să mă întorc.

Gabe se ridică în picioare şi-i blocă drumul.

Dacă vrei, te duc acasă. Eu nu te-aş fi adus aici niciodată.

La auzul nuanţelor grave ale afirmaţiei lui, pe Casey o trecură fiori.

Un burtos, care abia se mai ţinea pe picioare, se îndreptă spre bar ca să-şi ia berea şi o lovi pe Casey, aruncând-o într-o parte. Alunecă pe cojile de alune de pe jos, dar Gabe o prinse.

Pentru o secundă se gândi să dea curs invitației lui Gabe. Ar fi nebună să nu accepte. Dacă mai stătea mult în balamucul de acolo, o să se urece pe pereți. Pe nesimțite ochii lui cenușii căpătară o nuanță mai închisă din cauze dorinței care-l ardea, iar Casey avu în fața ochilor imaginea unei nopți fierbinți și a unor cearceafuri răcoroase și apretate. Ea nu era însă pregătită să facă față pasiunii pe care un bărbat ca Gabe o degaja tot timpul. Poate că ar râde de inocența ei naivă. Doamne-Dumnezeule, ea era virgină, iar el un Don Juan adevărat. Ar fi nebună să accepte să plece cu el.

Nu mulțumesc. Am venit cu Mike. Ar fi nepoliticos să plec pur și simplu.

Gabe o prinse de mână, mângâind-o ușor pe degete și făcând-o să se înfioare de plăcere.

N-ai nici o treabă cu tipul ăsta. Dulceața din vocea lui o sperie și mai rău. Atingerea lui parcă o curenta, umplându-i corpul de dorință.

Trebuia să scape de Gabe.

- Știu asta, dar o să-l conving să mă ducă acasă.

Gabe îi încleștă mâna mai tare.

- Ești sigură că nu-i periculos?

Nu, dar tu ești. Aproape că rostise acele cuvinte, dar nu voia ca el să-și dea seama de efectul pe care-l are asupra ei. Dădu din cap și spuse:

- Nu mi-e frică de el, Gabe.

Gabe își arcui o sprânceană.

- Dar de mine ți-e frică, nu?

Casey își mușcă buza de jos și se uită în continuare la mâinile lor încă împreunate. Avea impresia că putea s-o audă cum răsufla cu greu, că putea să-i citească în ochi dorința. Cum putea să-i mărturisească unui bărbat ca el ce simțea cu adevărat? N-ar înțelege niciodată.

- Ți-e frică de ceea ce se întâmplă între noi, nu-i așa? Citesc asta în ochii tăi. Strălucesc, iar pupilele s-au dilatat și tu...

- Nu mi-e frică, așa că termină, îi șuieră ea, iar pupilele mele nu sunt deloc dilatate.

Vocea lui răgușită o luă prin surprindere.

- Ba da, ți-e frică, iubito. Îi trase fața spre el cu un deget. Nu-i nimic, drăguță. O luăm încet.

Casey își încleștă degetele în mâna lui, cu pulsul crescut.

- Chiar trebuie să plec, acum. Mulțumesc pentru invitație. Și se desprinse ușor din strânsoare.

Gabe dădu un telefon scurt, apoi ieși val-vârtej din sala de lupte și se îndreptă spre Main Street. Dacă nu putea să fie lângă Casey, măcar să se ducă să lucreze. Practic, de câte ori îl vedea pe Mike atingând-o, scrâșnea atât de tare din dinți încât mai-mai să și-i ciobească.

Luând-o ușor la pas, o apucă pe o alee, strângându-se în jachetă din cauza vântului de afară. Fu înconjurat din toate părțile de mirosuri puternice de gunoaie și urină și încercă mai mult să expire decât să tragă în piept duhorile acelea scârboase. Se uită repede în jur, căutându-și omul de legătură.

- Pssst.

Gabe se întoarse la auzul sunetului.

- Pssst. Aici. Poți să vorbești?

Gabe cercetă rapid zona, și răspunse în șoaptă.

- Da, dar unde naiba ești, Quickchange?

Un clinchet de metal îi îndreptă pașii direct spre un tomberon de gunoi.

- Doamne, isuse, aici te-ai găsit să te ascunzi?

Un hohot de râs se auzi cu ecou din cutia de metal, ceea ce-l făcu pe Gabe să se strâmbe.

- Ce, nu-ți place mirosul de gunoi?

Gabe râse ușor.

- Nu prea. Bănuiesc c-ar trebui să-ți fiu recunoscător că nu ți-ai ales hala de pește

- Bună idee.

- Hai, să terminăm mai repede. Arăt ca un idiot stând de vorbă cu lada asta de gunoi.

Gabe se aplecă, sprijinindu-se de container, apoi examină cu privirea locul.

- Tu primul.

Apăru o pereche de bătrâni la plimbare, uitându-se la el cu atenție când auziră vocea aceea înfundată. Cei doi intrară în panică atunci când Gabe le făcu un semn cu mâna să se grăbească.

- Poți să te duci să iei magneții pe la cinci și ceva, îi zise Gabe. Ai aflat ceva despre urme?

- Nu încă.

- Până acum tuturor victimelor li s-au furat aparate electronice. Ai reușit să afli ceva de pe stradă despre bunurile furate?

Un suspin ușor se făcu auzit prin aerul răcoros.

- Se zvonește că a apărut o nouă bandă - "Comutatorii". S-ar putea ca jafurile să fie un act de inițiere.

Gabe își scutură capul.

- O să fac niște verificări pe piața neagră.

- S-a făcut. Unele din obiecte deja au apărut la vânzare. Tuși. Să nu-i spui locotenentului că ți-am vândut ponturile astea. O să-mi ia capul.

Gabe bătu ușor în ladă.

- Fii liniștit, Quickchange. O să fii eroul povestirii mele.

Celălalt râse.

- Să punem mâna pe japițele alea, Thornton. Îți rămân dator pentru ticălosul ăla, oricum. Ce-ai mai făcut cu anunțurile din ziar pe care voiai să le verifici?

- O pistă falsă, îi răspunse Gabe. Dar nu-ți face griji. Nu renunț eu așa de ușor.

Zbârnâitul unei motociclete îi atrase atenția. Era Mike cu Casey? Nu, era o haită întreagă de motociclete.

Se întoarse și-l văzu pe prietenul său, ieșind din tomberon, înșfăcând un cărucior de cumpărături plin cu tot felul de fleacuri și pornind ușor, pe alee. Gabe râse de el. Polițistul ăla tânăr era mai talentat decât un actor profesionist. Era acum îmbrăcat ca un cerșetor care vagabonda aiurea, pe străzi.

***

Era obsedat.

De trei ori obsedat.

Era îndrăgostit până peste cap!

Nu i se mai întâmplase niciodată până atunci să nu poată dormi din cauza unei femei. Visul lui Casey nu-i dădea deloc pace, iar ochii ei îl vrăjiseră de tot. Vocea ei dulce îi pătrunsese în suflet ca o muzică. Toată dimineața se gândise cum să-i mai facă o altă surpriză. Să-i trimită niște brioșe cu afine, sau un coș cu clopoței? Dar lui Henry S. ce-ar putea să-i ia? Ar putea să-i cumpere o bărcuță sau un set de găletușe.

Hank ciocăni la ușă și intră încet, fără să aștepte să fie invitat. Gabe închise repede agenda de pe birou. Dacă Hank i-ar vedea lista de cadouri, i-ar face zile negre. Vreunul din colegii de la știri ar scrie un articol despre el și despre țăcăneala lui. Probabil că i-ar recomanda și un psihiatru.

- Lucrezi la problema cu jafurile? îl întrebă Hank.

Gabe dădu din cap afirmativ.

- Am vorbit acum câteva clipe cu locotenentul Harper. În ultimele două zile au mai fost două atacuri, la literele H și i, dar până acum singura noastră pistă o reprezintă literele alea cu magneți.

Hank se frecă cu o mână pe burta sa rotofeie.

- Singurul care ne poate rezolva acest caz ești tu, Gabe. Apropo, te-ai mai gândit la propunerea mea de a face un serial cu anunțurile alea din ziare?

Gabe negă. Articolul ăla nu-i adusese decât suferință și obsesia unei femei care nu avea cu el nici un gând.

- Ei, mai gândește-te.

Hank plecă, închizând ușa.

Articolul nu-l ducea cu gândul decât la Casey. S-o ia naiba pe încăpățânata asta. Până o să ajungă el cu cadouriel la litera G, o să-i crească peri albi. Ochii ei chiar străluceau aseară și avea pupilele dilatate. N-avea decât să nege tot, el știa oricum să recunoască frica și pasiunea din ochii oamenilor, iar ochii ei asta

spuneau. Închise ochii și se imagină împreună cu Casey, întinși amândoi sub stejarul din visul ei.

Dădu cu pumnul în masă, respiră adânc, ridică receptorul și formă numărul florăriei. Runda a doua tocmai începea.

La naiba! Și dacă trebuia, o s-o invite într-o seară într-un restaurant vegetarian și să-i demonstreze că putea să mănânce toate legumele din lume amestecate toate într-o farfurie. imaginea unor boabe albe de fasole alături de niște morcovi îl făcură să se cutremure, apoi înghiți în sec. Poate că varianta asta o să rămână ultima.

***

Clopoței.

Bonete albastre.

Și o colivie în miniatură, vopsită în albastru.

Casey își șterse ochii plini de lacrimi și încercă să citească biletul prins în buchetul de flori.

Litera "B" mi-a amintit cât ești de frumoasă. Vreau ca aceste cadouri să-ți aducă aminte de mine. Gabe.

- De ce face toate astea? strigă ea.

- Ține fațe, mami? o întrebă Henry S.

- A, nimeni, iepurașule. Mă întrebam de ce Gabe Thornton îi trimite lui mami niște cadouri așa de frumoase, atâta doar.

- Pouă, mami. Uite, inudă, zise Henry S. arătându-i fereastra și urcându-se pe un scaun să vadă cum curgea afară apa în șiroaie.

- Vrei să spui "inundă", Henry S.

Henry S. confirmă, dând din cap, desenând pe geamul aburit niște rotocoale.

Casey așeză frumos colivia pe pervazul ferestrei, iar florile în fața ferestrei cu boltă.

- Da, plouă, nu glumă, micuțule. Înseamnă că nu putem ieși azi la joacă. Poate mai facem niște desene cu puncte. Mașinuțele imprimate au ieșit foarte drăguțe.

- Mami, ute cum putesc lâmele.

Casey se uită cu atenție pe fereastră.

- O, nu, Henry S., nu plutesc. Se îneacă.

- Neacă?

- Da, iepurașule. Apa e atât de adâncă încât nu mai pot ieși de acolo.

Henry S. începu să țopăie.

- Salvează lâmele!

Casey râse.

- Mi-ai citit gândurile, măi piticule. Haide, să ne luăm trenciurile, altfel ne face ciuciulete.

Henry S. își trase din debara trenciul galben-aprins și cizmulițele. Casey își aruncă din picioare baschețiî, își puse o pereche de cizme înalte până la genunchi și un poncho portocaliu, de plastic.

- ia-ți lopățica. O să le scoatem cu ea afară.

Câteva secunde mai târziu, Henry S. apăru alergând, cu lopățelele și găletușele.

- Savăm lâmele.

- Hai, dă-i drumul.

Casey și Henry S. ieșiră afară, prin ploaia torențială.

***

Ar fi trebuit mai întâi să sune. Bunica Maud îi zicea mereu că un adevărat gentleman își anunță mai întâi vizita unei doamne. Dar bunica Maud n-o cunoscuse niciodată pe Casey.

Gabe dădu colțul străzii și-i zări casa. Dacă ar fi sunat, probabil că i s-ar fi spus să nu vină. Așa că a preferat să nu sune. Pe ploaia asta teribilă se apucase să-i trimită cadouri și acum, apărea așa, brusc, în pragul ușii, neanunțat, cu un coș plin cu brioșe cu afine cât să hrănească toată redacția. Cum ar putea să-l refuze?

Dar dacă avea o altă întâlnire? Dacă-l găsea pe Brick acolo? Întrebarea asta îl frământa mai mult decât ar fi vrut să recunoască. Aseară, când îl văzuse pe Mike cum o mângâia, aproape că i se tăiase respirația. Gândul că s-ar putea afla în pat,

fie cu Mike fie cu Brick, îl făcuse să facă jogging toată noaptea, ceea ce-l costase o noapte de nesomn. După ce apucase totuși să ațipească puțin, se trezise cu stomacul făcut ghem și ca să se liniștească trebuise să mănânce la micul dejun niște fulgi cleioși de ovăz.

S-o ia naiba pe femeia asta! Dacă n-o să accepte în curând să se întâlnească cu el, o să înceapă să umble de nebun, ca un zombie. Nu putea să suporte sentimentele astea dezlănțuite. Gabe Thornton era un bărbat organizat, metodic, înclinat spre detaliu, având mereu controlul situației.

Asta până s-o întâlnească pe Casey. Ea schimbase totul.

intră în viteză pe alee, încercând, cu ochii întredeschiși, să distingă ceva prin șiroaiele de apă. Ștergătoarele se mișcau de colo-colo, exact în ritmul nebunesc cu care-i bătea inima. Unul dintre ele lăsă o dâră ceva mai clară și Gabe își micșoră ochii, să vadă mai bine. Era cineva afară, în curtea lui Casey? Probabil namila aia căreia îi spunea Dog.

Se mai uită odată, cu atenție. Nu, nu era Dog. Dog se tolănise pe terasă, la adăpost de ploaie. Cine să fie afară, pe vremea asta? Șterse cu o mână parbrizul aburit.

Ce naiba se întâmpla acolo? Copilul lui Casey era în apă până la genunchi, cel puțin așa credea el. La următoarea mișcare, Henry S. se aplecă și-și băgă capul în băltoaca cu noroi. Pe măsură ce se avânta și mai adânc, dădea din picioare, agitat. Ploaia răpăia cu spume, spărgându-se de ghemotocul acela mic și galben.

Gabe apucă maneta ca să deschidă ușa. Copiii se îneacă mereu în căzi sau WC-uri. Un pitic ca Henry S. se putea îneca oricând într-o băltoacă cu noroi. intră în panică. Deschise ușa și sări afară. Unde era Casey? Henry S. reușise să se strecoare afară din casă, sau ea era plecată la vreuna din blestematele ei de întâlniri?

Fără să-i mai pese de ploaia care-l udase până la piele și de noroiul care-i intrase în pantofi, o luă la fugă spre copil. Printre tunete, se mai auzeau câteva strigăte și chițăieli. Când Gabe ajunse la Henry S., cerul se dezlănțui iar și începu să toarne și mai rău.

Îl înșfăcă pe băiat repede, dar piciorul îi alunecă pe noroi și se rostogoli

amândoi. Henry S. țipă și-l apucă de cămașă, mai-mai să-l sufoce.

Gabe căzu în fund în mijlocul băltoacei, cu puștiul înnămolit pe genunchi. Uitându-se spre el, văzu că avea în mâini o găletușă din care o mulțime de râme se târau și se rostogoleau.

- Mami! strigă Henry S.

Gabe ridică privirea și văzu în fața ochilor un funduleț mic și rotunjor. Corpul persoanei era acoperit într-o folie îngrozitoare de plastic, portocalie, dar Gabe recunoscu imediat fundul acela minunat și picioarele acelea superbe ca fiind ale lui Casey. Arăta tare haios în cizme și în pantaloni scurți, parcă era o fetiță care ieșise să se joace în ploaie.

Când Henry S. țipă, Dog se avântă pe scări, sări și începu să-l lingă pe față.

Casey sări în lături și rămase cu gura căscată.

- Gabe?

Cu apa ajungându-i până la glezne, nu i se vedeau, din poncho-ul portocaliu, decât ochii care se uitau la el uluiți. Șiroaie de apă îi curgeau pe față și i se scurgeau dinspre nas spre bărbie. De sub glugă îi alunecau pe față câteva șuvițe de păr ud. Avea mâinile năclăite de noroi, iar pe partea din față a pelerinei curgeau șiroaie de apă și noroi. Arăta absolut adorabil.

Râmele începură deodată să iasă afară din găletușe, târându-se pe cămașa și pantalonii lui Gabe.

- Nu, nu, lâmele! țipa Henry S.

- O, Doamne! strigă Casey.

Casey și Henry S. începură să culeagă creaturile alea mișcătoare și să le arunce înapoi în găletușe. Gabe își scoase din băltoacă o mână în timp ce Casey îl scutura pe picioare, pe burtă, pe... Gabe se încordă brusc.

Un tunet bubui deasupra lor.

Casey își luă mâna.

Henry S. țipă.

Câinele schelălăi.

Henry S. se strânse lângă Casey murdărind-o de noroi pe picioarele goale.

- Tunet!

- Nu, dulceață, nu-i nimic, îngână Casey cu voce pierdută. Ce faci aici, Gabe? îl întrebă ea, clipind din ochi pentru a-și îndepărta apa de pe gene. De ce l-ai luat pe Henry S. și l-ai trântit în băltoacă? L-ai speriat de moarte.

Gabe se încruntă.

- Nu l-am aruncat în noroi. Încercam să-l salvez.

- Să-l salvezi? strigă Casey. Nu, noi salvăm râmele.

- Salvați râmele? Gabe, nedumerit, își încreți fruntea și mai mult.

- Da, Henry S. n-avea nevoie să fie salvat, eu îl supravegheam. Nu crezi că sunt o mamă responsabilă?

Gabe încercă să se ridice, înfigându-și călcâiele mai adânc în terenul moale. Noroiul umed i se strecură în pantofi, udându-i ciorapii în timp ce se ridica în picioare.

- N-am spus asta niciodată. Nu trebuie să fii mereu în stare de alertă. L-am văzut cum își scufunda capul în apă și am crezut că o să se înece. Voiam doar să-l ajut.

Casey își puse mâinile în șolduri.

- Crezi că l-aș fi lăsat vreodată pe fiul meu să se înece? El e cel mai important lucru din viața mea. Nu făcea decât să scoată niște râme din noroi!

- O, te rog să mă scuzi.

Gabe se cam supără. Privirea acuzatoare a lui Casey îl făcea să se simtă cam idiot. Avea hainele făcute praf, picioarele începuseră să-i înghețe și era sigur că una dintre râme îi intrase în pantaloni.

- Mami, lece, spuse Henry S.

- Știu, drăguțule, se face răcoare. Du-te și pune pe iarbă toate râmele pe care le-am salvat. O să intrăm, apoi, în casă, facem o baie bună și bem o ciocolată caldă.

Henry S. o zbughi, legănându-și găletușa cu râme și târându-l și pe câine după el.

Casey se întoarse spre Gabe care tocmai încerca să se scuture de noroi.

Ea râse.

- Ce-i de râs? mormăi Gabe.

Își mișcă un picior și-l scutură, încercând să desprindă râma care tocmai i se urca pe picior.

Casey își acoperi gura cu mâna ca să-și înăbușe hohotele.

- Arăți așa de... diferit. Atât de... murdar, chicoti ea. Dacă voiai să te umpli de noroi, de ce nu te-ai înscris la lupte?

Gabe îi arătă lui Casey picioarele ei.

- Foarte nostim. Oricum, nici tu n-ai câștiga vreun concurs de Albă-ca-Zăpada.

Casey își trecu mâna peste ponch.

- Știu, dar nu contează. Ar trebui să vezi ce față ai. Arăți atât de... de dezgustat.

Gabe se simțea într-adevăr dezgustat, dar starea îi venea mai degrabă de la râmă și nu de la noroi. În timp ce vorbeau, simțea cum una dintre ele i se strecura prin pantaloni. Își lovea piciorul și sărea în sus și-n jos, încercând să scape odată de belea.

- Ce faci? se auzi Casey hohotind.

- Nu-i deloc de râs! și Gabe sărea și mai sus, lovindu-și piciorul cu palma. Am o râmă în pantaloni!

- O râmă? întrebă Casey, cu ochii ei violeți măriți de uimire.

Gabe se înroși tot văzând-o pe Casey uitându-se ostentativ.

- O râmă adevărată. De-a lui Henry S.

Casey își micșoră ochii, acum că înțelesese despre ce era vorba, și râsul i se topi brusc.

- Hei, să n-o omori!

Dacă n-ar fi fost atât de nervos, ar fi râs și el. Știa că arată ridicol, dar gândul la târâtoarea aia mică strecurată până în chiloți, îi dădea amețeli.

Apăru și Henry S., ca din senin.

- Co... colată caldă?

Casey îl trase pe Gabe de mână.

- Hai înăuntru.

intrară toți trei, alergând prin ploaie și împroșcând noroi peste tot. Cum pășiră înăuntru, Casey își aruncă cizmele din picioare și-și înghesui poncho-ul pe jos, într-un colț.

Părul îi atârna pe față în șuvițe ude. Se așeză în genunchi, îi scoase cizmulițele și pelerina lui Henry S., apoi își ridică repede marginea tricoului ca să se șteargă pe față.

Gabe reuși să zărească o bucățică dintr-un sutien roz, mătăsos, iar pielea goală a stomacului îi tăie răsuflarea.

Pe buzele lui se așternu un zâmbet ușor când și-o imagină dezbrăcându-se cu gesturile cu care îi scoase lui Henry S. hainele. imaginea cu ei amândoi dezbrăcându-se îl ațâță și mai rău. Dar reveni la realitate, când își dădu seama că aveau printre ei un spectator de doi ani.

Gabe stătea pe covorașul de la intrare. Henry S., în pielea goală, patina de colo-colo pe podea, chicotind de plăcere, ca și cum s-ar fi plimbat cu patinele cu rotile. Gabe îngheță însă când o văzu pe Casey apropiindu-se și începând să-i desfacă pantalonii.

- Ce faci? bâigui el.

Întrebarea venise prea târziu. Cu o mișcare rapidă, Casey îi trase pantalonii în jos până la genunchi.

Capitolul 5

Era murdar tot, din cap până-n picioare.

Era murdar ca naiba.

Casey respira sacadat.

Și la propriu și la figurat, Gabe era o persoan prea impunătoare și era mai sexy decât ar fi trebuit să fie vreun bărbat. Avu nevoie de fiecare gram de voință ca să se abțină să nu-i dea jos și lenjeria neagră, cu imprimeuri de frunze, și să-și plimbe mâinile peste corpul gol. Avu o senzație nouă, care-i arse trupul și care-i trecu prin unele locuri unde nu simțise niciodată nimic.

Cel puțin nu purta chiloții ăia standard din bumbac alb. În definitiv, poate că nu era chiar atât de plicticos. Uitându-se în jos, Casey își înăbuși hohotele de râs. Lenjeria era asortată perfect cu șosetele.

- Casey, bodogăni el. Îi prinse mâinile ca s-o oprească de a-l descălța.

- Pentru numele lui Dumnezeu, răspunse ea. Nu vreau decât să te ajut, Gabe. Cum vrei să scapi de râmă dacă nu-ți dai pantalonii jos? Să știi că am mai văzut bărbați goi.

- Sigur că da, nici nu mi-a trecut prin cap altceva, i-o trânti Gabe. Și Brick, și Mike, și toți ceilalți cu care te mai întâlnești!

Casey tresări auzindu-l cu ce ton supărat îi vorbea, dar nici ea nu se simțea mai prejos. Cine credea el că era ea, una de pe stradă?

- Vreau să te anunț că... dar Casey se opri. Ce voia să spună? Că nu mai fusese niciodată cu un bărbat? Asta sigur l-ar pune pe fugă.

Gabe se uită în jos, la pantalonii care i se strânseseră cocoloș în jurul gleznelor. De sub chilot apăru și râma și amândoi văzură că târâtoarea avea de gând să-și schimbe direcția.

- Lâma! chițăi Henry S.

Toii trei se repeziră spre ea, dar Henry S. fu mai rapid. Sări apoi în sus de bucurie.

- Deschide ușa și du-o afară, îi zise Casey.

Henry S. țâșni spre ușă, o deschise și puse râma pe terasă.

- Pa, pa, Fred.

- Fred? întrebă Gabe.

- Toate râmele au un nume, îi răspunse Casey. Am fost mai demult la pescuit, am adus una acasă și a botezat-o Fred. Și de atunci... hai să spunem că nu-i mai place să pescuiască.

Gabe începu să râdă. Casey rămase în picioare dar nu mai putea să se uite acum în ochii lui Gabe. Nu mai văzuse până atunci nici un bărbat atât de tensionat de dorință. Gabe era în mod evident un tip viril.

Pulsul îi creștea numai când se uita la stomacul lui supt și la coapsele musculoase. Cât despre ceea ce ar fi putut ascunde mai departe... misterul creștea cu fiecare clipă. Și continua să crească. Cum de i-a putut trece prin minte că un astfel de bărbat ar fi putut fi virgin?

Văzându-i strălucirea pătimașa din ochi, Gabe nu s-ar fi opus dacă Casey s-ar fi năpustit asupra lui, smulgându-i și restul de haine.

- Nu poți să rămâi în hainele astea, îi zise ea, ridicându-și privirea de la puful de păr blond-auriu ce se întrezărea în zona intimă. Îi venea să-l sărute pe stomac, să-l dezbrace de tot, și dorința asta punea stăpânire pe ea din ce în ce mai mult. Doamne, Casey, revino-ți! Nu ești deloc pregătită să ai de-a face cu un asemenea bărbat.

- Uite, du-te la baie și spală-te până îi fac lui Henry S. baie, îl invită ea, luându-l pe Henry S. în brațe.

- A, nu, Casey. Nu știu dacă pot. Nu am haine de schimb.

"Nu-i nimic. Aș putea astfel să te văd complet gol. Și poate chiar să te ating."

Casey își ținu gândurile doar pentru sine, fericită că-l avea pe Henry S. în brațe, căci uitându-se la el, reuși să înghită comentariul pe care avea de gând să-l facă cu glas tare.

- Cred că Brick și-a mai lăsat pe-aici niște pantaloni și poate găsesc și un tricou care să ți se potrivească.

Ochii lui Gabe sticliră de mânie. Acum cu ce-a mai greșit? se întrebă ea. Încerca doar să fie amabilă. În definitiv, de data asta îl salvase pe Henry S. Sau cel puțin asta credea el.

- Bine, îi răspunse Gabe. Își scoase ușor pantofii din picioare și apoi pantalonii.

- Unde e baia?

- Baia? întrebă Henry S.

- Da, iubitule. Tu mergi cu mine să faci băiță în cada ta. Gabe o să folosească dușul lui mami.

- Jucăm bărcuțe, adăugă Henry S.

- Da, iepurașule, poți să te joci cu bărcuțele.

Casey făcu un pas peste maldărul de jucării uitate pe acolo de Henry S., încercând să ignorea privirea mirată a lui Gabe, când dădu cu ochii de dezordinea din casă. Îl conduse prin dormitor la baia ei proprie, intră în debara și se întoarse cu o pereche de pantaloni gri, cam vechi, și un tricou pe care scria "Uriașii o fac mai bine". Când îi dădu hainele, Gabe avea gura atât de înțepenită, încât nici un mușchi nu se mișca.

- Mm, cred c-or să-ți vină bine, îi zise Casey. E tot ce am.

Gabe își aruncă privirea spre pat. Casey se forță să umple atmosfera tăcută și încordată, indicându-i unde poate să găsească săpunul și prosoapele.

Gabe se mai relaxă puțin când văzu patul drapat în dantelă și înconjurat de afișe. Pentru unii, patul cu baldachin din dantelă și cearșafuri de mătase ar fi putut părea cam vicios. Dar ei nu-i păsa. Cât timp fusese mică, dormise prin casele a zeci de oameni și niciodată n-a avut o cameră a ei. Mai târziu, dormise prin parcuri, prin magazii abandonate și în orfelinate. Visase întotdeauna să aibă un astfel de pat cu baldachin, așa cum văzuse într-o revistă. După ce și-a vândut prima carte și s-a mutat în casa aceea, și-a cumpărat un întreg set de dormitor care să semene cât mai mult cu cel din visele ei.

- Dantela am cumpărat-o din magazinul Ronei, de la Love'n'Lace, îl lămuri Casey.

Ar fi vrut să nu mai pălăvrăgească așa aiurea, dar un sentiment ciudat o cuprinse când îl văzu pe Gabe pipăind dantela. Deși așternuturile aveau clar o tentă feminină, și-l imagină destul de ușor pe Gabe răsturnat în mijlocul acelui pat, trupul lui masiv contrastând cu delicatețea și albul cearșafurilor.

- Rona? întrebă Gabe, plimbându-și degetul pe fața de pernă din mătase.

- Mda.

Casey tuși. Ce se întâmplase cu vocea ei? Era mai răgușită și mai seducătoare. Dar era imposibil. Cu excepția acelei zile când se întâlnise cu Gabe ca să se răzbune, nu mai încercase niciodată să fie seducătoare.

- Rona e o bună prietenă de-a mea. Are un magazin în Spalding Drive. Are de toate acolo. Dantele, lenjerie, pânzeturi.

Casey simți că se înroșise până-n vârful urechilor când Gabe îi zâmbi. Oare credea că-i face o invitație în pat deoarece îl dusese mai întâi să facă baie și să se schimbe?

Panica o aduse înapoi la realitate.

- Baia e acolo, îi arătă Casey cu degetul, apoi începu să alerge după Henry S. și atmosfera se mai animă până să mai apuce el să zică ceva.

Casey umplu cădița cu spumă și-l ajută pe copil să intre.

- Băcuțe, îi zise Henry S.

- Uite, aici, scumpete. Casey se așeză jos, cu picioarele încrucișate, iar Henry S. începu să se joace. Ropotul scos de apa de la duș invadă baia și o făcu pe Casey să simtă în corp mici înțepături, singurul care i-ar fi putut alina acele senzații fiind Gabe. Ce-ar zice dacă și-ar scoate hainele și ar intra peste el? Dacă arăta atât de amețitor doar în chilotul acela negru, de mătase, cum ar arăta oare complet gol, cu apa caldă șiroindu-i peste tot? Păru-i blond-roșcat, datorită apei ar avea acum nuanțe cenușii. Nu poți s-o faci, Casey. Ai de îngrijit un copil. Ai așteptat toată viața bărbatul potrivit. Nu e Gabe acela. El este doar cel mai atrăgător bărbat pe care l-ai văzut vreodată.

Henry S. luă în palme câteva baloane de spumă și suflă în ele, înproșcându-și-le pe bărbie. Casey râse și-și aminti de ziua în care ea, cu Rona și Jill, deveniseră "surori de scuipat". Jill refuzase să-și cresteze degetul ca să se facă surori de sânge, așa încât s-au mulțumit să scuipe toate trei într-o cană și apoi s-o îngroape.

Când s-au cunoscut nu erau decât niște puștoaice. Erau trei adolescente singuratice, care suferiseră mult și care-și petreceau acum împreună viața plină de frustrări, de mânie și izolare. Erau trei ființe pe care nici măcar școala nu le acceptare, trei delincvente minore. După ce furaseră niște mâncare, fuseseră arestate și trimise la orfelinat.

Nu, n-avea nici un rost să umble după Gabe. Probabil că la ușa lui femeile stăteau la coadă. Ar avea de unde să aleagă. Ea nu numai că era o inocentă, lipsită de orice experiență, dar dacă ar mai afla și despre trecutul ei, cu siguranță că n-ar alege-o pe ea.

- Baoanele fac pa-pa, se auzi glasul lui Henry S. care se bălăcea în apă, împroșcând-o pe jos.

- Hai, gata cu baia. Casey îl înfășură pe Henry S. într-un prosop și-l strânse lângă ea, încercând să șteargă mogâldeața care se zbătea. Acum, punem pijămăluța și trece și mami să facă o baie.

Casey se uită la hainele de pe ea.

- Haide, Henry S. Dacă Gabe a terminat, îl trimit să se șteargă ca să pot să scap și eu odată de crusta asta de noroi. O să-mi ia o groază de timp.

Henry S. aruncă prosopul și începu să râdă și să alerge, gol, prin baie.

- Haide, Henry S., vino aici! Și porni după el.

Cu gândul în altă parte, uitase de jocul favorit al copilului. După baie, obișnuia să fugă prin casă și să se ascundă. Uneori abia reușea să-l prindă după vreo oră și jumătate ca să-i pună pijamaua.

- Pinde pe Henly, începu Henry S. să chicotească.

Casey puse mâna pe el când ajunse în hol, dar se opri brusc când își văzu odrasla intrând în dormitorul ei.

- Nu, Henry S., nu poți să intri acolo. Așteaptă, Gabe s-ar putea să fie

dezbrăcat!

***

Gabe opri dușul, înșfăcă unul dintre prosoapele albe ale lui Casey și începu să se șteargă. Parfumul lui Casey se simțea în orice colț. Piersici. Pe dulapul din baie era o sticluță cu loțiune de corp cu aromă de piersici, pe un geam de cristal era o cutie de pudră cu aromă de piersici. Parfumul acesta îl amețea de tot, ca și stăpâna lui, de altfel. Acum îi scotea pantalonii și se uita fix la el, măsurându-i corpul de sus în jos, pentru ca o clipă mai târziu să-i ofere hainele lui Brick. i le adusese din dulapul ei personal, ca și cum acolo le-ar fi fost locul!

De câte ori și-l imagina pe Brick cu Casey, sub baldachinul ăla imens, îl apucau toate furiile. Patul îi amintea de un mic și romantic loc de refugiu pe care-l văzuse mai demult într-o revistă de decorațiuni. Pentru o clipă își permise să se imagineze aruncând-o pe Casey pe cearșafurile acelea albe, de satin și trăgând de jur-împrejur vălurile baldachinului, care să-i țină ferecați în lumea lor proprie, intimă. Își dorea ca trupurile lor să stea ferecate așa, pline de pasiune. Dar Casey nega acest sentiment.

Își amintea că se înroșise când îi trăsese pantalonii jos. De câte ori își imaginase ea că-l dezbracă, oare? Desigur că în visele ei el nu era nici ud nici murdar, și cu siguranță nici o râmă nu se târa pe el. Dar chiar și așa, pentru un moment, observase cum ochii ei violeți sticliseră de dorință. În acele clipe, sigur, îl dorise.

O văzuse cum se încordează. i-ar fi simțit dorințele dacă s-ar fi uitat în ochii lui. De-aia fugise, de fapt.

Dar de Brick fugise? La naiba, ce n-ar da să-i tragă una lui Brick! Se frecă pe cap cu prosopul ca să-și șteargă ultimele picături, și-și dădu frâu liber frustrărilor. Trebuia să iasă cât mai repede din baie, până să înceapă să urle.

Oare Brick își ținea mereu la Casey lucrurile sale personale? Începu să cerceteze repede, cu privirea, în căutarea unor produse de toaletă bărbătească.

Se uită apoi în dulapul lui Casey. Un rând de rochii simple, dar cu gust și niște fuste aliniate lângă perete. Pantofi, majoritatea de ocazie, stăteau aranjați frumos pe un raft. Niște tricouri, jeanși și pantaloni scurți pe alt raft. Nici o haină

bărbătească. Hmm.

intrând în dormitor, se uită pe birou și văzu o agendă. Citi pe prima pagină. De cumpărat: o cameră video de 35 mm, o imprimantă, un fax. Bine cel puțin că nu era vorba de vreun jurnal personal plin de amănunte picante despre ea și Brick. Îi atrase atenția un bilețel mototolit pe care-l deschisese și citi, fecându-și bărbia a nedumerire. Era un bilet de amenințare. Cine era Travis Satterfield? Și de ce-i trimitea el lui Casey astfel de mesaje murdare?

Observă apoi o cutie înghesuită undeva sub birou și se aplecă s-o examineze. Un laptop ușor uzat, o imprimantă și un fax. Probabil că își reutilizează biroul. Dar de ce mai are nevoie de altele noi?

Aruncă prosopul și-și luă pantalonii. Deodată ușa se deschise cu zgomot și-și făcu apariția Henry S., alergând în pielea goală și închizând ușa după el.

Henry S. nu-și făcea nici o problemă în legătură cu goliciunea sa, ba dimpotrivă, părea chiar că se bucură nespus de starea lui de libertate.

Se aruncă în pat și începu să sară. Gabe izbucni într-un râs zgomotos.

Henry S. îl văzu.

- Bună, amice, i se adresă Gabe.

- Mami găsește, îi zise Henry S.

Gabe zâmbi. Deci cei doi se jucau de-a v-ați ascunselea.

Henry S. stătea acum în picioare, în fața oglinzii, apoi își încleștă pumnii și începu să se lovească în piept, urlând ca Tarzan.

- E bine, adăugă Gabe.

Îndreptându-se spre pat, se așeză lângă Henry S. Acum se reflectau amândoi în oglindă. Scoase și el un urlet à la Tarzan imitându-l pe Henry S. Acesta urlă din nou, încercând să-l întreacă pe Gabe. Gabe râse și mai urlă și el încă o dată. Nici unul nu auzise ușa deschizându-se și nici unul n-o văzuse pe Casey strecurându-se înăuntru. Surprinsă, scoase un țipăt și abia atunci Gabe își întoarse privirea de la oglindă.

- Scuză... -mă... dar... am strigat, bâigui Casey.

Henry S. chicotea de bucurie.

Gabe dădu din umeri, străduindu-se să nu se simtă jenat de goliciunea corpului său. Făcea gimnastică și avea un corp bine întreținut. Cel puțin așa spera el să creadă Casey. După cum reacționase însă, nu prea își da seama. Casey amuțise, îmbujorată toată.

Henry S. mai scoase un urlet, lovindu-și pieptul micuț cu pumnii.

- Mami m-a pins, rosti el cu mândrie.

- Cred că mama ne-a prins pe amândoi, completă Gabe, luându-l în brațe pe Henry S. și dându-l jos din pat.

Arătând cu degetul spre partea inferioară a corpului lui Gabe, Henry S. exclamă:

- El e male, mami! Cu păl.

- Da, iepurașule, și tu o să fii mare într-o zi. Așa... așa ca el.

Pe Gabe îl pufni râsul și-l bătu pe Henry S. pe umăr, în joacă.

- Hai, du-te cu mama, amice.

Copilul țâșni din cameră și se opri tocmai în biroul de lucru.

- Pinde-mă, mami!

- Eu... o să... Casey stătea țeapănă.

Gabe râse. Până atunci nici o femeie nu-și mai pierduse graiul în fața lui. Gândul că aceasta îl găsea atât de atrăgător făcu ca orgoliul său masculin să se umfle puțin în pene. Îi venea să se mai bată o dată cu pumnii în piept.

- Vreau să mă îmbrac, Casey. Asta dacă nu ai cumva altă propunere.

Ochii lui Casey se măriră de uimire. Deschise gura să spună ceva, dar în zadar. Pe Gabe îl cuprinse un sentiment de tandrețe. Casey era ca un joc de puzzle mai deosebit. Când se purta cu nonșalanță față de orice și oricine, când se înroșea ca o fată mare. Părăsi camera fără să-i răspundă, cu privirea încă cercetându-i corpul masiv, plin de mușchi, până să închidă ușa. Fu cuprins de dezamăgire. Dar ce așteptase el oare? Să-l atace Casey?

Aruncă o privire spre tricou și-l aruncă într-un colț. Nu voia să poarte tricoul altui bărbat, mai ales pe-al lui Brick. Își trase pantalonii cam scârbit. Cu greu își putea ascunde reacțiile față de Casey, dar fără chiloți pe el și în pantalonii ăia jer-

peliți, o să-i fie chiar imposibil. Numai că problema fu repede rezolvată de gândul că aceia erau pantalonii lui Brick, și de imaginea lui Casey alături de Brick.

***

Se purtase ca o proastă.

Se holbase la el ca și cum nu mai văzuse până atunci un bărbat gol.

Dar dacă Gabe știa?

Inocența și virtutea nu păreau un avantaj pentru majoritatea bărbaților pe care-i cunoscuse. De fapt, nici unul nu dădea doi bani pe ele. Unii chiar se înfuriaseră rău văzând-o ezitând la gândul unei partide de sex la întâmplare. Unul o făcuse chiar egoistă, o demodată și o "frigidă ca un pește". Alții fuseseră mult mai duri.

Casey nu era o pudică. Și după ce-l cunoscuse pe Gabe, își dăduse seama și că nu era deloc frigidă. Pur și simplu nu simțise niciodată o asemenea dorință.

Gabe Thornton schimbase însă totul. Acum, fiecare celulă a corpului ei fremăta de dorință. Pentru el. De ce el?

- Nu mă pinzi, continuă Henry S. să-i repete.

Casey încercă din răsputeri să se concentreze asupra lui Henry S. Și cu cât terminau amândoi mai repede de îmbrăcat, cu atât putea și Gabe să plece mai curând. Apoi putea și ea să intre liniștită în baie și să-și limpezească mai bine creierul de toate fanteziile acelea irealizabile. Parcă ar fi vrut totuși ca Gabe să nu se îmbrace. Ar fi dorit să intre și el cu ea în cadă pentru ca fanteziile să devină realitate.

- Haide, Henry S. Mami e obosită și murdară și vrea să facă baie, zise ea și își pieptănă puțin pe spate părul îmbâcsit, tremurând din tot corpul.

- Îl îmbrac eu. De ce nu intri să te speli? Uite că tremuri de frig.

Vocea groasă a lui Gabe o făcu să se cutremure din nou. Nu-i era deloc frig. Dacă tremura, era numai din cauza lui și a dorinței de nestăpânit.

Gabe îl luă de mână pe Henry S. și-l ridică, apropiindu-l de pieptul său gol. Copilul râse și se fâțâi de colo-colo pe umerii lați ai lui Gabe.

- Haide, amice. Hai să punem pijamaua.

- Gabe, nu trebuie să faci asta, îi zise Casey. Pleacă odată.

Casey simţi cum îi dogoresc picioarele din cauza privirii fierbinţi cu care o fixase Gabe.

- Hai, du-te, Casey. O să te îmbolnăveşti dacă nu ieşi mai repede din hainele astea ude.

Casey simţi încă un fior şi-şi încolăci braţele în jurul pieptului.

- Dar tu nu trebuie să pleci?

Gabe zâmbi.

- Nu mai stau mult. Hai, du-te.

Casey se duse în dormitor, cam nemulţumită de răspuns.

Toată camera păstra mirosul lui Gabe, un miros puternic, bărbătesc care umplea fiecare colţ, patul unde stătuse, baia în care se uscase, duşul unde se spălase. Casey închise ochii şi scoase un geamăt de plăcere când apa caldă începu să-i şiroiască pe corp. Cu siguranţă, era ceva în neregulă cu ea.

Mâine, după ce o să vorbească cu avocatul în legătură cu Travis, avea de gând să-şi sune toate prietenele. Voia să dea o petrecere sănătoasă, ca pe vremuri, în care să se răzbune pe toţi bărbaţii, bârfindu-i şi criticându-i. Poate aşa o să-l mai uite pe Gabe. Între timp mai primise un răspuns la anunţul din ziar, de la un tip, Delk. La telefon părea normal şi Casey îi promisese Ronei că va mai face o ultimă încercare. Oricum, nu întrezărea nici o speranţă cu Gabe.

După ce se uscă bine cu prosopul, Casey îşi trase pe ea o pereche de jeanşi ponosiţi şi un tricou roz, cam lălâu. Dă-l încolo de sutien, îşi zise ea. N-ai pieptul deloc mare; probabil că nici n-o să observe.

Dar Gabe observă imediat. Cum să nu vadă? Când dădu cu ochii de el, sânii ei înfloriră ca nişte muguri. Casey se înfioră şi îşi drese glasul. Până să apuce să vorbească, îşi plimbă privirea pe sânii ei câteva clipe. Şi de-abia atunci îşi dădu şi ea seama că în cameră era semiobscuritate. În faţa şemineului, pe jos, văzu întinsă o pătură pe care erau aşezate un coş plin cu brioşe cu afine şi două ceşti cu capuccino.

Pâlpâirile focului din şemineu îi aruncau pe pereţi umbra, scoţând în relief

șuvițele aurii-cenușii din părul lui Gabe.

- Pinde! strigă Henry S.

Gabe privi spre copil și întinse o mână. Acesta își îndoi o mână și-i aruncă o minge pe care Gabe, sărind peste ceștile aburinde cu cafea, o prinse cu puțin înainte de a lovi lustra. Henry S. începu să alerge pe marginea păturii pe care o prefăcuse în teren de baseball. Gabe alergă după el și după ce-l prinse, începu să râdă.

- Încă o dată, îl rugă Henry S. și aruncă iar mingea care, de data asta, ateriză în coșul cu brioșe.

Gabe îndreptă coșul, luă mingea și-l împunse ușor, pe Henry S., cu ea în stomac.

- Poate mai târziu. Ciocolata caldă e gata. Hai, urcă-te aici pe scaun.

Henry S. sorbi din ceașcă, așezat pe scaunul de la bar, și începu să mănânce din brioșa pe care i-o pusese în față.

Pe jos, împrăștiate, erau firimituri dintr-o brioșă molfăită mai devreme de Dog.

- Litera "B". Gabe, nu trebuia să te deranjezi, i se adresă Casey. Picnicul o luă prin surprindere. Gândul că Henry S. creștea fără tată o întristă însă. Poate că într-adevăr se dovedea egoistă dacă ar continua să-l păstreze. Cât era încă mic, ar mai fi avut șanse să fie adoptat de un cuplu. Dar în nici un caz n-ar fi riscat să-l lase să crească în vreun cămin de copii, așa cum crescuse ea.

Gabe zâmbi. Era un zâmbet dulce, seducător, care-i încălzi inima lui Casey, întețindu-i pulsul.

- Când am ajuns aici, aveam coșul la mine. Cred că avem nevoie cu toții să ne mai încălzim după o astfel de ploaie.

Eu te-aș prefera pe tine. Gândul acesta îndrăzneț o șocă. Bine, cel puțin, că nu spusese tare ce gândise. Sau spusese? Zâmbetul șmecher afișat de Gabe o avertiză că exact așa s-ar fi întâmplat dacă ar fi dat glas celor gândite.

- Hai să bem cafeaua înainte să se răcească.

Casey și Gabe stăteau acum amândoi pe pătură, cu genunchii atingându-se.

Pentru ea devenise un adevărat chin să-i evite ochii atotștiutori, dar îi era imposibil să nu se uite la cârlionții de păr auriu de pe piept. Încercă să se concentreze asupra gestului de a-și amesteca bine frișca în cafea.

- Îmi place la nebunie să privesc focul, îi zise ea, sorbind din ceașca fierbinte. Mă face să mă simt atât de bine.

- Știu ce vrei să spui. Când eram mic, tata ieșea adesea în curte, făcea un foc mare și noi frigeam nalbe.

Casey zâmbi și-și aduse aminte de vremurile trecute. Viața ei fusese complet diferită de a lui Gabe. Și ea avusese parte de focuri făcute afară, numai că, în cazul ei, acestea erau făcute în tomberoane de gunoi în jurul cărora se strângeau toți vagabonzii de pe stradă ca să se încălzească de frigul nopților. Nalbele nici nu intrau în discuție. Și nici hrana adevărată.

N-avusese parte nici de tată, ca să nu mai vorbim de unul care a câștigat un premiu Pulitzer.

- Hai, spune-mi, la ce te gândești?

Vocea răgușită a lui Gabe o readuse în prezent.

Trecutul luase sfârșit, și Casey refuza cu încăpățânare să-și mai aducă aminte de zilele acelea îngrozitoare. Își schimbase viața acum, avea casa ei, avea un copil și mâncare de ajuns.

Doar era o scriitoare de succes, ce naiba! Ar trebui să fie mândră de realizările ei. Dar oare de ce-i reveneau acele amintiri triste ori de câte ori se afla în preajma lui Gabe? Ca să nu uiți cât de diferiți sunteți. Nu e de nasul tău.

- Casey?

Gabe îi oferi o brioșă.

Ea își scutură capul, ca și cum și-ar fi alungat acele gânduri negre, refuzând să răspundă la întrebarea ce-i stătea lui Gabe pe limbă.

- Mă miram cât de bine arată aceste brioșe. Tu le-ai făcut?

Gabe râse.

- Pe toate? În nici un caz. Pot eu să fac o grămadă de lucruri, dar nu mă pricep deloc la gătit. Cred că am fost cam răsfățat de mama.

- Cam așa pare, îi zise Casey.

Poate că și-ar dori o nevastă gospodină care să facă tot timpul casa lună, să-i pună masa la cinci și să-i aducă papucii când vine târziu acasă, după o zi istovitoare de muncă. Își aruncă privirea prin casă și suspină. Unele lucruri pur și simplu nu trebuiau să se întâmple. Apoi își aduse aminte de caricatura aceea de pe biroul lui, cea cu femeia îmbrăcată în furoul decoltat. Ei, asta da, aici ar fi făcut față.

Gabe mușcă dintr-o brioșă.

- Povestește-mi despre tine, Casey. Nu știu nimic despre familia ta.

Casey se crispă.

- N-am familie, răspunse ea ca de obicei.

Gabe se aplecă spre ea și-i șterse din colțul gurii o firimitură de brioșă, atingând-o pe buze cu degetul. Zâmbetul îi fu umbrit de dezamăgire. Știa că voia să afle de la ea mai multe. Era însetat de infomații, era nerăbdător să afle orice i-ar fi oferit ea. Când el îi atinse buzele, Casey și le simți tremurând.

- Mami, citim povești? apăru și Henry S. pe pătură, cu un maldăr de cărți în brațe.

- imediat, iubitule. Las-o pe mami să-și termine brioșa.

- Ce ai acolo, amice? Gabe își coborî mâinile și începu să răsfoiască o carte. "Motorașul care știa să facă de toate", grozavă alegere, e una din favoritele mele. Hei, dar asta ce e? Scoase din maldăr o carte foarte frumos colorată și se uită pe copertă.

- Cartea lu' mami, îi răspunse Henry S.

Privirea lui Gabe o întâlni pe a lui Casey.

- Tu ai scris o carte?

Casey se înroși când simți surprinderea din vocea lui.

- Este o carte cu rețete pentru copii.

Gabe urmări cu degetul titlul și apoi numele ei. Deodată expresia feței i se schimbă.

- Brick Dazzleton. El ți-a ilustrat carte?

Casey zâmbi.

- Da. E un desenator minunat. Lucrăm împreună acum, la altă carte.

- Înțeleg, se bâlbâi Gabe. Deschise cartea și o răsfoi puțin.

- Pentru fiecare literă a alfabetului există câte o rețetă. instrucțiunile sunt simple, așa încât copii să poată prepara singur mâncărurile, îl lămuri Casey. Ar fi vrut să audă din partea lui vreun comentariu. Considera oare că munca ei n-avea valoare? Nu era o carte cu care să câștige un premiu Pulitzer, dar câștigase unul la categoria cărți pentru copii.

Gabe continua să răsfoiască volumul, oprindu-se la capitolul unde erau date unele sfaturi și informații distractive.

- Mai conduc și niște ateliere pentru părinți și profesori, completă ea. Le arăt profesorilor cum să includă cartea în orele de curs, cum să folosească în timpul lor principalele subiecte, cum să predea limba engleză, matematică și științele naturii prin prepararea mâncării. Își dădea seama că vorbea în plus, dar expresia de uimire de pe fața lui Gabe o enerva. Lucrez acum la o carte care reprezintă lucrări de artă în ordine alfabetică, continuă ea. Am câte o idee pentru fiecare...

- E minunat, îi spuse Gabe. Sunt impresionat. Casey îi citi în ochi sinceritatea. Asta însemna pentru ea mai mult decât și-ar fi putut el închipui. Habar n-aveam că ești autoare de cărți. Este cea mai inteligentă carte pe care am văzut-o vreodată. Ești sclipitoare.

- Nu sunt fără creier?

Casey privi în depărtare, îndoindu-și nervoasă șervețelul într-un pătrat mic.

Gabe își sprijini bărbia în palmă.

- Nu. Îmi pare nespus de rău de povestea cu articolul.

Casey zâmbi.

- Știu. Ezită, sorbind din cafea. Știu cât de importantă e pentru tine munca. Dar ai încercat vreodată să sari peste un anume subiect, știind că s-ar putea să jignești sau să superi pe cineva?

Gabe se încruntă. Vorbea acum despre anunțul ei personal, sau despre povestea cu jafurile?

- Eu încerc să relatez adevărul, spuse el, încercând să fie cât mai cinstit posibil.

- Mami, citete, îi trânti Henry S. cartea în mână, întrerupându-i.

- Henry S., care e cuvântul magic? îl întrebă Casey.

- Te log, și Henry S. își puse un deget pe carte.

- O să-ți citesc eu, se oferi Gabe. Întâmplător este chiar povestea mea preferată. Dar să știi, amice, că nu prea imit bine trenul.

Henry S. se urcă în poala lui Gabe, acesta deschise cartea, se uită la Casey, zâmbi și începu să citească. Casey clipi din ochi ca să nu i se vadă lacrimile. Celor doi le stătea așa de bine împreună.

Într-o zi Henry S. o să-și dea seama că nu are tată. Ce o să-i spună atunci? Adevărul, că tatăl lui l-a vrut dar din motive ascunse? Nici un copil n-ar trebui să audă vreodată asemenea lucruri.

Gabe, cu o mână îndoită pe care o mișca de sus în jos, încerca să imite sunetul unei locomotive. Henry S. râdea și-l imita la rândul lui. Gabe ar fi un tată grozav. Oare începuse să se atașeze de el din simplul motiv că se dovedea a avea calități de tată?

Își scutură capul. Între ea și Gabe exista, cu siguranță, o atracție fizică. Și nici unul nu putea să nege acest lucru. Și pe deasupra, amândorura le plăceau aceeași poveste pentru copii. Părea un lucru lipsit de importanță, dar pentru Casey însemna foarte mult. Când fugise de acasă, luase cu ea și un exemplar zdrențuit al acelei cărți și chiar și peste ani, când va fi prea bătrână pentru așa ceva, tot o s-o mai citească. Când era mică spunea pe de rost, la nesfârșit, pasajul cu "Cred că pot, cred că pot" până când acesta devenise o adevărată rugăciune pe care o repeta noaptea și care-o ajuta să reziste peste zi.

Acea carte îi stârnise mai târziu interesul să scrie cărți pentru copii. Poveștile citite pe când era mică îi dăduseră curaj și spera ca și cărțile scrise de ea să le fie sursă de inspirație generațiilor viitoare de copii.

- Aproape a adormit, îi șopti Gabe.

- Știu. A fost o zi cam agitată. Hai că-l duc la culcare.

Casey încercă să-l ridice pe Henry S., dar Gabe se ridică în picioare, cu el în brațe.

- Arată-mi unde e camera.

Îl cuibări pe Henry S. la piept fără nici un efort, iar Casey își invidie copilul în acea clipă. Văzu cât de bine se potriveau cei doi. Henry S. atât de mic, iar Gabe atât de protector și de drăgăstos.

iubire și protecție? De când începuse să gândească astfel? Gabe, în toată masivitatea lui, nu inspira decât pericol și sex, de unde i se năzăriseră instinctele de protecție și iubire?

- Încotro?

- Prima cameră, îi spuse Casey. intră înaintea lui în cameră ca să facă patul.

- Nu doarme în pătuțul lui?

Casey dădu din cap.

- Se tot cățăra peste bare. Mi-a fost teamă că o să cadă și o să se lovească. M-am sculat într-o noapte și aproape că am dat peste el. Dormea ca un buștean în baie, pe jos.

Gabe râse.

- E o mână de om, nu-i așa?

Casey zâmbi, îl înveli și-l sărută. Se retrăsese în vârful picioarelor, urmată de Gabe. Era timpul să-l expedieze pe Gabe înainte de a nu se mai putea abține în fața tentației. Stând împreună la o cafea, lângă focul din cămin, și ascultând povești pentru copii, Casey începuse să se viseze iar periculos, știind totuși că dorințele ei nu puteau deveni realitate. Nu numai c-ar fi vrut să petreacă o noapte cu Gabe, dar chiar ar fi dorit să întemeieze o familie.

- Gabe, îți mulțumesc...

Dar nu apucă să termine, deoarece Gabe o prinse în brațe, o trase spre el și-i acoperi gura cu buzele, urmându-i conturul și desfăcându-i ușor buzele. Casey nu mai putu să protesteze și-i acceptă sărutul invadator. Nevoia și dorința puseră stăpânire pe ea.

- Am vrut s-o fac de când te-am văzut în seara asta, îi șopti el.

Casey râse.

- Acolo, în ploaie?

Gabe râse și el.

- Da, chiar acolo.

Își afundă fața în părul ei, apoi o sărută din nou.

Lui Casey i se topi râsul și își simți întreg corpul supunându-se pasiunii pe care Gabe o dezlănțuise. Îndrăzni acum chiar să-i întoarcă sărutul, testând și ea acum pe el sărutul acela de căutare, de dorință și pasiune.

Când își încolăci brațele în jurul lui, Gabe gemu parcă din străfunduri, iar Casey, simțindu-i dorința, se lipi de pieptul gol. Gabe începu să-și coboare mâinile pe umeri, pe brațe, o mângâie pe spate, apoi urmă curba șoldurilor și o trase spre el.

- Ai un gust divin, iubirea mea.

Mâinile lui o invadaseră acum, erau peste tot, îi presau șoldurile și o lipeau de trupul lui mistuit de dorință. Valuri de plăcere și căldură năvăleau peste ea, pe oriunde o atingea el. Ușor, buzele lui îi descoperiră gâtul, apoi îi sorbiră pielea moale din acea zonă, și-i urmăriră conturul urechii. Îi cuprinse apoi sânii în palme, ca pe niște cupe. De data asta Casey gemu și se arcui spre el, abandonându-se pentru a primi mai mult.

- Casey, te vreau, îi murmură Gabe.

Îi mângâie ușor sânii, apoi își coborî gura spre decolteu și-i atinse sânii cu buzele, jucându-se cu ei.

Lui Casey i se înmuiară picioarele. Se agăță de Gabe ca să nu cadă, savurând fiecare senzație pe care i-o stârnea. De ce oare se considerau toate astea un păcat, când ea se simțea atât de bine?

Un semnal scurt, înfundat, de pager le străpunse brusc simțurile.

Casey rămase cu mâinile înfipte în părul lui des, dar Gabe continua să-i sărute sânii, udându-i tricoul.

Sunetul se auzi din nou, iar Casey se retrase.

- La naiba! zise Gabe, încordat.

- Ce e? întrebă Casey, agățată încă de brațele lui. inima îi bătea tare, gata să explodeze, iar corpul o durea de neîndeplinire.

- E pagerul meu, îi explică el.

- Trebuie neapărat să răspunzi? îl întrebă ea în șoaptă.

Gabe dădu din cap cu dispreț.

- Poți folosi telefonul din bucătărie.

Gabe îi luă fața în mâini, își trecu buzele ușor peste fața ei, apoi o sărută zgomotos pe gură.

- Să nu te miști.

Când Gabe se desprinse, Casey își încolăci brațele în jurul ei, simțindu-se dintr-o dată goală, singură, stânjenită. E mai bine așa, Casey. Trebuia să se întâmple ceva ca să te oprești. Parcă ți-a fost spălat creierul. Corpul te-a înșelat și era gata-gata să cedeze.

***

Gabe îl înjură pe cel care a inventat pagerele. În mod normal, nu-l deranja să fie întrerupt. iar Hank nu folosea aparatul ăsta blestemat decât dacă era neapărat nevoie. Dar acum, nimic nu mai era important decât Casey. Tocmai i se topise în brațe când sunase mașinăria asta ticăloasă.

Formă repede numărul lui Hank în timp ce trăgea cu ochiul spre Casey. Părea răvășită, înflăcărată, sexy până la tăierea răsuflării, și înfricoșată de moarte. Întorcându-și privirea de la ea, se concentră asupra literelor magnetice de pe frigider, lipite la întâmplare. i se părea că le mai văzuse undeva, dar memoria refuza să-l ajute. Fără să-și dea seama ce face, luă una dintre litere și începu să și-o învârtească printre degete.

- Ziarul Constitution, Hank Thomas la telefon.

- Hank, ce s-a întâmplat?

Avea o voce răgușită, de nerecunoscut, dar nu avea ce-i face. Se uită la Casey care, între timp, își trăsese genunchii la piept și-și încolăcea pe deget o șuviță de păr. Își dădea seama că începuse să revină la realitate. Atunci când era vorba de o femeie, trezirea la realitate era periculoasă. Poate chiar în acea clipă inventa

vreo mie de scuze ca să-l facă să plece.

- Cineva ți-a adus mai devreme un plic. Ar trebui să vii până la birou.

Gabe suspină a frustrare, pentru că nu voia s-o părăsească pe Casey.

- Deschide-l.

- Ești sigur? îl întrebă Hank.

Gabe o văzu acum pe Casey plimbându-se, nervoasă, prin cameră. Ar fi putut să fie ceva strict personal, dar avea încredere în Hank.

- Da, deschide-l.

Auzi zgomot de hârtie ruptă.

- E scris la calculator. Fără nume, fără adresă.

- E-n regulă. Citește.

Gabe găsi un carnețel și un creion.

Hank citi.

- Nu vreau să mă implic, dar cred că am fost martor la jaf. Cred că l-am văzut pe hoțul cu literele.

Gabe trase aer în piept, uitându-se încă o dată la literele de pe frigider, și-și dădu seama și de ce acestea îi păreau cunoscute. Erau aceleași litere lăsate drept carte de vizită de hoț.

Hank continuă:

- Era o femeie mică de statură, cam de 1,55, cu părul blond, lung până la umeri, iar ochii aveau o nuanță de albatru intens, aproape violet.

Stomacul lui Gabe se strânse. Hank tocmai i-o descrisese pe femeia cu care era cât pe-aci să facă dragoste.

Capitolul 6

Gabe închise.

Casey era nevinovată.

Trebuia să fie o greșeală.

Sute de familii aveau litere magnetice. iar în Atlanta erau sute de blonde și zeci dintre ele aveau ochi albaștri. Dar nu violeți.

Mesagerul evidenția foarte clar că ea avea ochi violeți.

Începu să recapituleze în minte tot ceea ce știa despre caz. Logica îi spuse că și ea ar putea fi implicată. Avea înclinații spre alfabet. Primele jafuri avuseseră loc în săptămâna în care anunțul ei apăruse în ziar. Zona de acțiune era cam de cinci kilometri de jur-împrejurul casei ei. Și mai era și relația aceea ciudată cu unul, Travis. Acum știa că avea un martor posibil care identificase o femeie cu trăsăturile lui Casey în apropierea locului unuia dintre jafuri. Știa și poliția de lucrul ăsta?

Gabe își trecu mâna prin păr, deznădăjduit. Toți fac greșeli, dar el nu putea să se fi înșelat asupra lui Casey. Nimeni și nimic nu l-ar fi putut convinge că era o hoață! O femeie care salvase râme de la înec și scrie cărți pentru copii atât de frumoase, nu putea să fie o delincventă.

Întorcându-și privirea spre Casey, se înfioră în clipa în care aceasta îi trimisese un zâmbet dulce și inocent. Îl cuprinse un sentiment de vinovăție pentru simplul fapt că o considerase printre suspecți, chiar și pentru o clipă. Dar ce-ar putea să facă? Erau prea multe coincidențe care atrăgeau niște întrebări după ele, iar coincidențele o indicau toate pe Casey.

Pentru o clipă se imagină mărturisindu-i aceste lucruri lui Casey, dar își dădu seama că până și o simpă aluzie ar afecta-o. Tocmai începuse să se mai îmblânzească după povestea cu articolul, și dacă i-ar mai pomeni și despre așa

ceva, probabil că l-ar acuza că o folosește din nou, pentru un alt articol. Dacă i-ar spune că vorbise cu locotenetul Harper în legătură cu anunțul ei, după ce a apărut prima oară, ar presupune că o considera suspectă.

- Nu, n-o să-i spună. În schimb, va porni în căutarea adevăratului hoț înainte ca ea să afle ceva.

Apăsat de suspiciuni și îndoieli, Gabe își băgă în buzunar o literă magnetică. Ar putea să-l pună pe Quickchange să verifice amprentele cu cele de pe literele de la locul faptei. Era sigur că asta o va dezvinovăți.

intră din nou în cameră, confuz și îngrijorat. Nu voia să plece. Voia să facă dragoste cu ea. Dar se simțea vinovat că nu-i spunea adevărul și asta îl făcea să păstreze distanța. Timpul era esențial în acel moment. Dacă Harper ar afla despre descrierea făcută de martor, înainte ca el să-l găsească pe adevăratul vinovat, Casey ar putea fi adusă la interogatoriu, sau chiar mai rău, arestată.

- Gabe?

Auzi vocea ei moale care-i opri șirul gândurilor. Stătea în fața lui, cu brațele încolăcite în jurul pieptului, dar arăta ca o puștoaică pierdută, dezorientată, și a naibii de sexy.

- Trebuie să plec, îi zise el.

- Era de la birou?

Tonul ei îi dădea de înțeles că-l suspecta de minciună.

Se putea da chiar așa ușor de gol? Credea cumva că pleacă la o altă femeie? i-ar păsa dacă ar fi așa?

Îi mărturisi singurul adevăr pe care-l putea rosti:

- Da. E în legătură cu o știre la care lucrez acum.

Casey dădu din cap, a înțelegere.

- Mulțumesc pentru picnic.

Gabe mai aruncă o privire la pătură și la focul care pâlpâia, și înghiți în sec. Voia ca relația cu Casey să fie totală. Nu știa cum se întâmplase, dar avea o puternică bănuială că se îndrăgostise.

Casey n-avea nici una din caracteristicile femeii ideale din lista lui, dar era

atât de înnebunit după ea încât îi era și frică să se gândească. Dacă însă a judecat-o greșit și se va dovedi că e implicată în furturile acelea, trădarea ei o să-l distrugă.

- O să te sun eu.

Simți că i se sfâșie inima când îi văzu privirea neîncrezătoare. Mai repetase cuvintele astea în fața a zeci de femei și nu se ținuse de cuvânt, dar de data asta nu vorbea în vânt. Cuvintele lui erau o promisiune.

- Uite ce e, Casey, îi șopti el, luând-o iar în brațe. Trebuie să ai încredere în mine. Nu știu când voi putea să te sun. La telefon era șeful meu. Treaba asta e importantă, altfel n-aș pleca. Nici nu știi cât de importantă e.

Îi mușcă ușor buzele, îi prinse un sân într-o mână și i-l apăsă prin tricou, jucându-se cu el, în încercarea de a o face să-și amintească unde rămăseseră în clipa în care îi întrerupsese pagerul. Când o să plece, voia ca ea să-și amintească de pasiunea ce-i cuprinsese și de visul că într-o zi dorințele lor vor deveni realitate.

- O să te sun sigur, iubito. Îi ridică bărbia și o forță să se uite în ochii lui. Data viitoare să știi că nimic n-o să ne mai întrerupă.

Se duse să se încalțe, ca să nu se răzgândească să plece, își luă în grabă cămașa, o sărută și se îndreptă spre ușă.

***

- N-o să mai sune, zise Casey. Jill, vrei să aduci tu ibricul cu ceai cu gheață?

Jill dădu din cap și luă o tavă plină de pahare cu desene de pepeni pe ele.

- Nu renunța așa de repede. N-au trecut decât patru zile. Rona o urmă pe Casey în grădina din spate, ducând o cutie cu vopsea, aproape goală.

- Pentru ce e vopseaua asta?

- Vreau să-l las pe Henry S. să deseneze cu chenarul. Asta e pentru litera "e", pentru carte. N-am hotărât încă ce o să folosim pentru "f".

- Ai atâta imaginație, Casey. Jill își petrecu pe după ureche o șuviță din părul ei negru și lung. Eu am cel mai plictisitor serviciu din lume. Câteodată parcă-mi adorm degetele pe tastatură.

- Da, dar câștigi o grămadă de bani. Eu n-aș putea să lucrez niciodată pe calculator. Înseamnă că ai un nivel de inteligență ridicat.

Jill dădu din umeri, se aruncă într-un șezlong și-și întinsese picioarele.

- Casey, dar chiar dacă nu te-a sunat, tot ți-a trimis în fiecare zi câte un cadou, nu-i așa? o întrebă Rona.

Casey mormăi.

- Da, știu. De câte ori îmi impun să-l uit, se aude soneria și mă mai trezesc cu un cadou.

- Ar trebui să-l uiți, adăugă Jill.

- O, Jill. Nu fi răutăcioasă, o necăji Rona. Casey a găsit în sfârșit un tip de treabă în toată nebunia asta, așa că ar trebui să fim alături de ea.

Jill își dădu ochii peste cap, prefăcându-se că o interesează o frunză de mentă pe care Casey o rupsese s-o pună în ceai.

- Ce cadouri ai primit, Casey? Abia aștept să le văd, întrebă Rona.

Casey zâmbi.

- Ei bine, mi-a trimis o cutie de prăjituri cu scorțișoară, gogoși și ecleruri, lui Henry S. o bărcuță, niște oase pentru Dog, și ieri am primit eșarfa asta superbă de mătase neagră și o sticlă de parfum franțuzesc.

Rona aplaudă.

- El era! Am sentimentul că tipul care a cumpărat eșarfa neagră era Gabe al tău!

- De unde știi? întrebă Jill.

- Al meu? Dar nu e al meu, răspunse Casey.

- A intrat în magazin alaltăieri. Când a semnat bonul de credit, i-am văzut numele și chiar m-am întrebat dacă eșarfa era pentru tine. O, Casey, dar e superb!

Casey se înroși și le servi cu câte un ceai proaspăt.

- E drăguț, nu-i așa? Să știi că gropițele alea mă înnebunesc pur și simplu.

- Da, da, gropițele alea sunt nenorocire, o necăji Rona. ia gândește-te, Casey, te-ai dus atunci la birou ca să-i dai o lecție, și acum ești îndrăgostită de el.

- Îndrăgostită? strigară Casey și Jill în cor, iar paharul lui Casey se auzi lovind masa de metal.

Rona dădu din cap în timp ce ochii ei verzi licăreau malițios.

- Îmi dau seama după felul în care îi rostești de fiecare dată numele. Să știi că m-a întrebat multe despre tine.

Casey se îndreptă în scaun, dintr-o dată.

- Ce te-a întrebat?

Rona râse.

- Ei, lucruri obișnuite. De când ne cunoaștem, dacă ți-au mai cumpărat și alți bărbați cadouri. Și el și-a cumpărat o pereche bestială de chiloți scurți. Va trebui să-i spui cum îi stă cu ei.

- Rona! exclamă Casey, înroșindu-se.

- Ești îngrozitoare, adăugă și Jill.

- Ei bine, să știi că n-am de gând să-l invit să facă paradă cu ei, deși m-ar tenta.

Casey dădu din cap.

- Cred că tipul e îndrăgostit, adăugă Rona.

- Rona, nu-mi face plăcere să-ți spun, dar cred că ar trebui să-ți schimbi bateriile de la aparatul auditiv, îi zise Casey. Și nu te mai uita așa la mine.

Rona râse și mai sorbi din ceai.

- N-am nevoie de baterii noi.

- Deci, o să te însoțească la festivitatea de acordare a premiilor? o întrebă Jill.

La tonul ostil al lui Jill, zâmbetul lui Casey mai păli.

- Nu știu. Nu l-am întrebat. Pe deasupra, am o întâlnire cu altcineva.

- Și nu te duci cu Gabe? o întrebă Rona.

Casey dădu din umeri.

- De fapt noi nu ieșim împreună sau ceva de genul ăsta. În definitiv, tu ești cea care mi-a spus să nu renunț la anunțuri.

- Hei, eu nu ți-am spus să intri în joc, o sâcâi iar Rona.

Casey scutură iar din umeri.

- Ăsta e ultimul. Dacă și ăsta e vreun terchea-berchea, atunci știi cum se

spune. Tragi de trei ori, apoi părăsești jocul.

Henry s. ieși din casă trântind ușa și începu să alerge după Dog cu un pistol cu apă.

Pe fața lui Casey apăru o expresie de nedumerire.

- Ți-am mai spus, Rona. Nu pot avea o relație serioasă cu Gabe. El nu știe nimic despre trecutul meu. Și mai e și Henry S.

***

Cu gândul la Casey, Gabe se uită la lista de pe frigider. Ei, două din șaptesprezece nu era chiar așa rău. Luă o cariocă neagră și bifă toate cerințele, cu excepția celor două, apoi încercui "inteligență" și "atrăgătoare".

Luând în grabă o ceașcă cu cafea, se duse la calculator și se cufundă în muncă, încă sub șocul poveștii aceleia cu Casey și literele magnetice. Vorbise, până acum, cu locotenentul Harper și cu cele cinci victime. Pe de o parte, despre Casey avea doar puține elemente. Pe de altă parte, pusese prea mult accent pe mărturia acelui anonim, care o făcea pe Casey să pară și mai vinovată. Harper îl chestionase iar despre Casey, dar el îl asigurase că aceea era o pistă falsă. Îi spusese lui Harper că făcuse investigații minuțioase asupra ei.

Își aminti de lista de necesități pe care o găsise în agenda ei. Erau exact obiectele furate, iar calculatorul, faxul și imprimanta pe care le văzuse în dormitor erau tocmai modelele în discuție. Creșterea unui copil, de una singură, ar putea fi o treabă costisitoare. Mai avea cumva și alte datorii, care ar împinge-o să fure pentru a face rost de bani? Sau trebuia să-l plătească pe tipul ăla, Travis, sub un motiv oarecare?

În condiții normale, ar începe imediat verificarea oricărui suspect, indiferent cât de puțin suspect părea el. Ridică receptorul, dar nu și-l duse la ureche. Acum, că era implicat sentimental, l-ar lăsa conștiința să-i controleze lui Casey piața particulară?

Îngrijorarea însă, în legătură cu jafurile, începea să crească zilnic. Oficialitățile îl presau pe Harper să le dea mereu vești. Dacă nu apărea nimic nou în curând, Harper o s-o ancheteze chiar el pe Casey. Deci Gabe va trebui s-o facă

el, înainte ca așa ceva să se întâmple.

Cine era martorul acela anonim și de ce trimisese informația întâi la ziar, în loc de poliție? Și de ce lui? Singurul răspuns satisfăcător era că avea de-a face cu o înscenare. Dar cine s-o implice pe Casey într-o asemenea faptă? Nu-și imagina că o femeie atât de drăguță, prietenoasă și generoasă ca ea ar putea avea dușmani.

Trânti receptorul la loc și începu să caute în calculator orice informație despre alte jafuri, din trecut, cu care acestea ar avea unele asemănări.

Singurul caz cu care găsi similitudini avusese loc în urmă cu treizeci de ani. Unii delincvenți în serie acționează de multe ori foarte organizat, metodic. O bandă formată dintr-un bărbat și o femeie furaseră succesiv bijuterii în ordinea zilelor săptămânii. Dar amândoi ar trebui să fie încă la închisoare. Avuseseră loc și în Europa unele crime în ordine alfabetică, dar asasinul fusese închis pe viață. Conform informațiilor deținute, dacă ar mai trăi, ar avea cam șaptezeci și cinci de ani.

Un alt fir mort. Gabe suspină de frustrare. Îi era dor de Casey și ardea de nerăbdare s-o vadă. Data viitoare voia să facă dragoste cu ea, dar cu minte și conștiința limpeiz, clare.

Din instinct, smulse lista cu calitățile partenerei ideale. Lista semăna cu multe dintre anunțurile pe care le citise în ziare, iar pe majoritatea dintre ele le catalogase drept jalnice. Oare ce-l apucase să facă o asemenea listă? Persoana descrisă de el ar fi absolut plictisitoare.

Tastă numele Casey și începu s-o descrie.

Creativă, isteață, sexy, surprinzătoare, inocentă, jucăușă, sensibilă, energică, simpatică, suflet bun, o mamă minunată, spontană, încântătoare, plină de pasiune...

Se uită la ea și o compară cu cea pe care o scrisese înainte s-o cunoască pe Casey. El chiar credea că voia o femeie liniștită, organizată și strângătoare? O femeie ca asta ar fi la fel de atrăgătoare ca anunțurile mortuare din ziare.

Apăsă tasta “delete” și șterse prima listă.

imaginea lui Casey nu-i dădea deloc pace: avea în minte ochii ei violeți, zâmbetul dulce și inocent, picioare superbe în portjartier negru, expresia feței când îi dăduse jos pantalonii, apoi pasiunea și teama ce-o cuprinsese când îl văzuse gol. Dar visul acela al ei îl chinuia și mai rău, făcându-l s-o dorească cu fiecare por al corpului. Schimbându-și poziția în scaun, Gabe încercă să-și liniștească trupul și mintea și închise fișierul. Se ridică de la calculator și începu să se învârtească prin cameră, uitându-se fix la pereții albi și la camerele goale. Și pe când casa lui strălucea de curățenie și ordine, cea a lui Casey era toată cu fundul în sus. Pe când la el liniștea se izbea cu ecou de pereți, la Casey se auzeau numai râsete și gălăgie.

Trebuie că o luase razna. Lui întotdeauna i-a plăcut calmul, aprecia grozav liniștea, iar viața lui se desfășura după niște reguli bine stabilite. Acum, însă, liniștea era dureroasă.

La naiba cu calmul, ordinea și disciplina! Viața fără Casey era un pustiu îngrozitor. Gabe își luă cheile dar auzi telefonul și se opri.

- Alo.

- Quickchange la telefon.

- Ai găsit ceva?

- Da. Dragule, să știi că amprentele se potrivesc cu ale hoțului. Aparțin unei tipe pe nume Casey Jones. Are în jur de douăzeci de ani. Are cazier de delincvent minor, dar până în prezent n-a mai făcut nimic.

Gabe înghiți în sec și se lăsă să se sprijine de perete ca și cum l-ar fi lovit cineva. Casey Jones – avea și un nume fals? De necrezut. Își aduse aminte că-i spusese ceva despre activitatea ei de voluntar la un orfelinat. Ar putea exista vreo legătură?

- iar tipu' ăla, Satterfield. E un mare jucător de cărți și de-a lungul timpului a mai fost dator și pe la unii granguri. Acum câtva timp a stat puțin prin închisoarea locală pentru jafuri. Un ticălos de nota zece!

Gabe închise ochii căci capul începuse să-i huruie. Cum naiba intrase Casey în legătură cu unul ca ăsta? Și de ce mai purta și un nume fals? Fir-ar să fie, nu-i

venea să creadă că avea cazier! Oare tipul o șantaja cu ceva?

- Te-ntâlnești cu Harper să-i spui unde s-o găsească pe tipă?

Gabe tuși, așteptând un moment potrivit pentru a răspunde.

- Până la urmă am s-o fac. Mai lasă-mă vreo două zile. Trebuie să mai verific ceva.

Închise telefonul și-și lăsă capul să-i cadă în palme, forțându-se cu disperare să creadă în nevinovăția lui Casey. Își aduse aminte că-l întrebase dacă ar mai scrie vreun articol, știind că acesta ar putea să facă pe cineva să sufere. Oare îl trăgea de limbă ca să vadă dacă ar aplica chestia asta în cazul ei? Sau voia să știe dacă aflase ceva despre ea?

Își frecă fața, încercând să-și alunge aceste gânduri. Nu putea să-l fi folosit. Casey nu era genul ăsta. Trebuia neapărat s-o vadă, să se uite în ochii ei și să-i citească în ei inocența.

Poate că n-or să petreacă noaptea împreună, dar trebuia să-i vorbească, s-o țină în brațe, să-i simtă trupul cald lipit de al lui, chiar și măcar pentru câteva minute. Trebuia să găsească o cale s-o facă să aibă încredere în el, pentru că dacă el n-o ajuta, urma să fie trimisă la închisoare. Și fără ea, în locul inimii lui s-ar forma un gol imens, cât hăul.

***

Travis o prinse de brațe pe Casey și-i mârâi printre dinți:

- Te-am așteptat destul până acum, Casey, dar dacă vrei să ai de-a face cu mine, să știi că o s-o pățești rău de tot.

Casey se abținu să zică ceva când îi văzu dinții rânjiți și îngălbeniți de tutun.

- Ieși afară, Travis! Toată lumea știe că pierzi bani la cărți. Nu ai nici o șansă.

Unghiile ascuțite ale lui Travis îi pătrunseseră în încheieturi, dar scrâșni din dinți ca să nu-i arate că o durea.

- Știu despre dumneata, domnișoară, unele lucruri, și nu cred că ai vrea ca lumea să afle, acum că ești o bine cunoscută scriitoare. Ia gândește-te, ar mai alerga părinții să-ți cumpere cărțile dacă ar afla că ești o hoață?

Casey simți în piept o durere ascuțită.

Travis scoase un râs batjocoritor.

- Nu prea cred. Și o îmbrânci. Mă întorc în două zile, vrăjitoareo. Să fii gata să rezolvăm problema.

Se întoarse și plecă pe alee. Casey tremura de nervi. Păcat că nu era cu adevărat o vrăjitoare. i-ar zice un descântec de l-ar transforma într-un sconcs mort în mijlocul drumului. Își aduse aminte de cântecul acela vechi și începu să râdă. Era singurul mijloc de a-și opri lacrimile.

Zece minute mai târziu apăru și însoțitorul ei. Alt dezastru. După o jumătate de oră se hotărî că dacă o să supraviețuiască acestei întâlniri, o s-o omoare pe Rona. O fi Delk un CPA, dar era un pervers cu ochelari roșii și nas mare.

- Hm, Delk, nu cred că e o idee prea bună, îi zise ea.

ignorându-i protestul elegant, Delk se apucă să-i desfacă o sanda.

Casey se smuci, deranjată de faptul că un asemenea om îi atingea picioarele, ca să nu mai pună la socoteală și felul în care se uita la ele, de parcă ar fi vrut să le mănânce. Și asta nu pentru că ar considera atingerea picioarelor ca un apropo dubios, ci pentru că nu considerase niciodată că picioarele ar putea fi senzuale. Dar se pare că Delk luase lucrurile exact invers. De fapt părea chiar obsedat să vorbească de picioare și de unghiile lor, iar acum îi mai și dădea încălțările jos. Se simți deodată violată. Picioarele sunt ceva strict personal, hotărî Casey. Și mai ales unghiile de la picioare.

- Cred că unghiile de la picioare, date cu ojă, sunt cele mai atrăgătoare părți ale unei femei, îi zise Delk, mângâind-o cu degetul pe fiecare deget în parte.

Casey își înăbuși un hohot de râs.

- Nu mai spune! Nu m-am gândit niciodată la așa ceva. Întotdeauna am crezut că am picioare mai degrabă obișnuite. Mici și groase.

Delk își plimbă un deget de jur-împrejurul gleznei, iar Casey se crispă. Poate că Gabe are dreptate la acest capitol. Întâlnirile prin ziar te aduc în fața unor oameni foarte interesanți.

Ceva din înfățișarea lui Delk o făcea parcă să simtă niște gândaci ce i se plimbau pe piele. Nu era nici drăguț, nici urât. Era înalt și slab ca un țâr. Părul negru

era tuns scurt, cu vârfurile retezate și aranjate spre spate cu puțin gel care-l făcea să strălucească precum pantofii ceruiți.

Niște ochi negri, profunzi și inteligenți o străpungeau, căutând să-i descopere misterele sufletului. Poate că tocmai dăduse de droguri.

- Și chiar nu vrei să mergem la plimbare? Crec că asta-i cea mai bună metodă de a face picioare frumoase, i se adresă Casey.

Zâmbi în sine cât de tâmpit îi sunase replica și-și trase piciorul din palma lui. Mâinile îi erau pline de păr negru și prin deschizătura cămășii i se mai vedeau câțiva cârlionți. Fu tentată să-l roage să-și desfacă cămașa. Automat, avu în minte imaginea unei maimuțe. Darwin ar putea avea dreptate.

- Și înotul mai face bine la picioare, îi zise Casey încercând să se încalțe din nou.

Delk îi luă o mână într-a lui.

- Nu, Casey. Vreau să-ți scoți pantofii și să-ți simt în palmă curbura tălpii. Numai așa voi ști dacă ne potrivim.

Casey se înfioră. Experimentată sau nu, mângâierea picioarelor unui străin suna mai degrabă a boală mintală. Până în acea clipă toată întâlnirea lor constase dintr-un picnic în grădina din spate, cu șase sticle de apă îmbuteliată, biscuiți crocanți cu brânză și o conversație despre picioare în care menționaseră toate lucrurile posibile, cu excepția ciupercilor.

- Prietena mea are monturi, îi zise Casey. Sunt niște umflături care apar pe părțile laterale ale labei piciorului. A trebuit să-și facă și operație. Doctorii au tăiat-o până la os ca să i le scoată și n-a putut să meargă timp de șase săptămâni.

Scoțându-și pantofii bine lustruiți, Delk își trase șosetele și-i întinse un picior lui Casey.

- Dacă ești timidă, poți mai întâi să-mi masezi piciorul. Eu nu mă sfiesc deloc.

Casey înghețǎ, uitându-se cu groază la picioarele lui monstruoase. Iar pantofii erau de duzină. Avea murdărie între degete de la șosetele negre, iar degetul cel mic arăta cam roșiatic și n-avea unghie. Ăsta își dă unghiile cu lac?

- Știi că unii consideră degetele de la picioare cea mai erogenă zonă?

Delk își mișcă degetele în fața lui Casey și-și frecă ușor un picior de gamba ei.

- Nu-i așa că-i bine, Casey? Uite, am adus și o loțiune.

- Știu o fată care și-a pierdut într-un accident degetul mare, spuse Casey luându-și ochii de la picioarele lui și de la loțiunea cu miros de miere. Până și degetele de la picioare aveau smocuri de păr. iar o altă colegă, de la școală, avea șase degete. Al doilea deget al lui Delk era puțin mai lung ca degetul mare. Era oare un semn de inteligență, sau o deformație?

Delk îi luă laba piciorului în palmă, vorbind răgușit.

- E uimitor ce de senzații poți să ai când îți suge cineva degetele de la picioare.

Și udându-și cu limba vârful unui deget al mâinii, și-l frecă între degetul ei mare și următorul printr-o mișcare pe care Casey presupunea că trebuia să fie erotică.

Se abținu să nu-i tragă una.

- Uite, pot să-ți arăt. Relaxează-te, Casey.

Delk se întinse și spre celălalt picior, dar Casey se hotărî să-i arate concret ce gust au degetele ei de la picioare. Și îi trase una în gură, după care Delk scoase un răcnet și se rostogoli cât era de mare.

***

Să-i sugă degetele de la picioare? Ce fel de țicnit mai era și ăsta? Gabe stătea de cinci minute în picioare, ascultându-l pe tip aberând despre cum trebuie mângâiat piciorul lui Casey. Și acum mai voia să-i sugă și degetele? Nimeni n-o să facă așa ceva, cu excepția lui!

Cam pe la jumătatea drumului spre Casey, se gândi s-o sune, dar dorea atât de mult s-o vadă încât se grăbi. Ar fi trebuit să vină mai devreme. Când dăduse cu ochii de Porsche-ul decapotabil, crezuse că leșină. Casey mai are și prietene, își spuse el în sinea lui. Poate că avea în vizită o prietenă. Dar nu! Și în timp ce el făcea pe detectivul încercând să-i salveze fundul de închisoare, ea stătea în curtea din spate, giugiulindu-se la picioare cu un alt bărbat! Îl apucaseră toate

furiile și se băgase pe sub copertina ce acoperea curtea, sărind peste desenele cu urme de pași puse la uscat. Unul dintre desene aducea cu Henry S., altul cu Dog. Dând colțul, dădu nas în nas cu Casey.

Se ciocniră și țipară în același timp.

- Ce cauți aici? strigă ea.

Gabe auzise cum Casey încerca să-l ducă de nas pe tipul ăla și știa că nu-i dădea apă la moară. invitația cu suptul degetelor venise cu siguranță din partea unei singure persoane. Casey părea nervoasă și prudentă, iar acum era și mai rău. Se uită la el, apoi peste umăr, în spate, ca și cum personajul în cauză o urmărea. Judecând după expresia feței, arăta de parcă ar fi dorit să-l omoare și pe el și pe oricine îi ieșea în cale.

Gabe se dădu un pas înapoi, dându-și seama că nimerise prost.

- Am venit să te văd, îi răspunse, încercând să-și ascundă furia.

În definitiv, Casey n-avea de unde să știe că era suspectă într-un jaf, și cu atât mai puțin că el se lupta s-o scoată nevinovată.

- Tu nu știi să suni niciodată? îl întrebă ea.

- Casey, ascultă-mă.

De după colț își făcu apariția și obsedatul cu suptul degetelor, frecându-și cu o mână buzele înroșite.

- De ce m-ai lovit?

Pe Gabe îl mânca palma să-i ardă și el una ca să-i închidă gura de tot.

- Cred că ar fi mai bine să pleci, îi șopti el printre dinți.

Casey rămase cu gura căscată.

- Dar cine ești tu, mă rog? întrebă Delk.

- iubitul lui Casey, îi răspunse Gabe.

Delk se albi complet la față în timp ce Casey luă culoarea unei roșii.

- Cum îndrăznești? i se adresă ea. N-ai sunt toată săptămâna...

Delk scutură din mâini.

- Hei, să știți că n-am de gând să mă bag în cearta dintre doi iubiți. De ce nu mi-ai spus că ai deja pe cineva? întrebă el furios, îndepărtându-se.

- Dar el...

Gabe o făcu să tacă în singurul fel pe care-l cunoştea. Îi acoperi gura cu a lui, o trase, lipind-o de el, şi o sărută ca şi cum ar fi dorit s-o pedepsească din gelozie, răvăşindu-i gura cu dorinţa ce ardea în el. Casey i se topi în braţe. Se gustau unul pe celălalt, se hărţuiau în joacă, iar Gabe se delectă pe deplin cu replica lui Casey, plină de pasiune. Câteva secunde mai târziu, Gabe îşi dezlipi gura de a ei, ştiind că mai urma şi altceva.

O mângâie uşor pe spate şi o luă în braţe lipindu-i faţa de pieptul lui, savurând minunatul parfum de piersici ce se răspândea din părul ei.

- De ce i-ai zis aşa ceva? îi şopti Casey.

Răsuflarea ei neregulată îl umplea pe Gabe de dorinţă şi speranţă.

- Pentru că voiam să plece. Gabe începu s-o sărute lent pe faţă şi pe gât, răvăşindu-i părul cu mâinile, plimbându-şi degetele printre şuviţele ei. Şi pentru că vreau să fiu iubitul tău.

- Gabe!

Casey îşi îngropă faţa în pieptul lui, iar el aproape că o sufocă în îmbrăţişare.

- Da.

- Oricum aveam de gând chiar eu să-l rog să plece. Nu trebuia să intervii şi tu!

Gabe o îndepărtă un pas de el şi se uită în ochii ei. Aproape că nici nu luase în seamă ultima lui propoziţie.

- Şi de fapt, de ce ai acceptat o întâlnire cu el?

Casey se încordă când îi auzi tonul de reproş, dar Gabe nu-i dădea drumul. Îşi încolăcise în jurul degetelor câteva fire din părul ei, pe care şi le apropie de obraji, mângâindu-se cu ele, savurându-le parfumul.

- Din acelaşi motiv pentru care am dat şi anunţurile, îi şopti Casey.

- Şi anume?

Gabe îi căută privirea şi rămase uitându-se la ea, fermecat de vulnerabilitatea pe care ochii ei o trădau. Cu siguranţă nu putea să fie vinovată.

Vocea lui Casey deveni atât de moale încât abia o mai auzea, şi ea îşi îndreptă

privirea spre un nasture de la cămașa lui, concentrându-se asupra lui și începând să-l răsucească.

- Voiam un partener pentru festivitatea de acordare a premiilor. O să fie în orașul meu natal...

- Ce festivitate?

Casey își mușcă buza de jos.

- Pentru cartea mea.

- Ai câștigat un premiu? Dar e grozav, Casey. Când are loc?

- Sâmbăta viitoare.

- Dar ai deja un partener. Te însoțesc eu.

- Dar...

Gabe îi înăbuși protestele cu încă un sărut.

- Nu mai comenta. N-o să mai accepți nici o altă întâlnire cu motocicliști maniaci sau lipituri care-ți sug degetele de la picioare.

Casey râse și ochii i se măriră auzindu-i tonul posesiv, hotărât.

- Sună a ordin, Gabe.

O sărută din nou, dar vocea îi deveni mai pierdută, căci buzele ei se depărtară pentru a-i accepta sărutul.

- Așa și este.

Casey se desprinse ușor, o privire malițioasă lucindu-i în ochi.

- Știi că atunci când te înfurii îți freamătă nările?

- Nu-i adevărat.

Cu brațele încolăcite în jurul ei, Gabe o țintui cu privirea.

Casey zâmbi.

- Ba da, așa e. Mai ales când țipi. Uite, și acum faci la fel.

Sfioasă, Casey își trecu mâna prin părul lui lung ce-i atingea umerii. În colțul buzelor lui apăru un zâmbet, dar când vorbi din nou, vocea îi răsuna a dorință.

- Singura dată când am țipat a fost atunci când eu și Henry S. făceam pe Tarzanii. Și dacă-mi aduc bine aminte, iubito, nici nu te-ai uitat la nasul meu atunci.

Casey se înroși toată.

- Nu mă referеam la asta. Mă refeream la tine când te enervezi.

Gabe râse, adulmecându-i gâtul.

- Foarte bine. Atunci dacă eu îmi mișc nările, ție ți se dilată pupilele.

- Nu-i adevărat!

- Ba da.

- Ba nu.

Amândoi izbucniră în râs.

- Nu-i așa că nu mai vrei să-l vezi pe tipul ăla?

Gabe se opri din râs când o strânse și mai tare în brațe.

Casey dădu din cap, cu privirea fixată din nou pe nasturii lui de la cămașă.

- Ca să fiu sinceră, mă cam lua cu fiori.

Gabe o îmbrățișă, lipind-o de el.

- De ce n-ai sunat? întrebă Casey.

Vocea ei însă exprima neîncredere. Se întâlnise oare cu tipul ăla doar pentru că nu mai spera ca el s-o sune? Deci încă nu avea încredere în el.

- Dar ți-am trimis cadouri, Casey. Am crezut că...

Casey începu să se joace acum cu nasturele de sus al cămășii, iar Gabe se încordă brusc, și-și dori ca ea să-i desfacă toți nasturii.

Ardea de dorința de a o lăsa să-i mângâie pieptul gol, dar mai ales ar fi dorit ca el să facă acest lucru cu ea.

- Ai crezut ce? îi șopti Casey.

Ce crezuse? Că o să stea acasă și o să se prăpădească de dorul lui? Dacă i-ar spune adevărul, poate și-ar da seama că e sincer. Dar dacă i-ar spune, poate nu l-ar înțelege deloc.

- Nu știu ce vrei cu adevărat, Gabe. Sau ce aștepți de la mine.

Casey vorbea puțin tremurat și asta îi frânse inima. Gabe își lăsă fruntea să se sprijine de a ei. Parfumul ei îl învălui, provocându-l și mai mult, dar își dădu seama că o să mai dureze ceva timp până Casey o să-i răspundă, și continuă s-o țină strâns în brațe. Era atât de mică dar atât de plină de viață; era vulnerabilă și

înspăimântată ca o pisicuță. Simți o nevoie intensă s-o protejeze de supărări și suferințe.

- Nu aștept nimic de la tine, Casey. Vreau doar să știu dacă-mi mai poți acorda o șansă. În momentul de față mă aflu într-o situație foarte încurcată.

- Un alt subiect de articol?

- Da, o anchetă. Și asta îmi ia o grămadă de timp. Aș vrea să-ți pot spune despre ce e vorba, dar nu pot. Nu încă, oricum.

Când hoțul adevărat va fi prins, o să-i spună totul. Într-o relație secretele nu-și aveau locul, iar el asta voia de la Casey, o relație. Și trupul și inima i se mistuiau după ea.

- Știu că ești ocupat, Gabe.

- Sunt, dar asta nu înseamnă că nu mă gândesc la tine. Mă gândesc, să știi. Dar vreau să-mi promiți ceva.

Îi dădu părul pe spate și o sărută după ureche, în locul acela sensibil. Casey zâmbi și se lipi și mai mult de el.

- Ce anume?

- Că o să ai încredere în mine. Probabil că voi fi foarte ocupat în următoarele zile și poate n-o să ajungem să mai vorbim, dar promite-mi că n-ai să te mai întâlnești cu tot felul de clovni.

Casey râse.

- Îți promit.

- iar sâmbăta viitoare mă prezint aici, să te însoțesc la festivitate.

Casey dădu din cap, dar în ochii ei licări o lumină ciudată. Și Gabe se întrebă la ce se gândea ea în acele clipe. Știa că îi ascunde unele secrete. Dacă ticălosul ăla de Travis o amenința, de ce nu voia să-i spună sau să se ducă la poliție? Dar dacă era implicată în...

Refuză să-și lase acest gând să meargă până la capăt.

O îmbrățișă pe Casey strâns. Îi trebuia timp ca s-o facă să se îndrăgostească de el, timp pentru ca relația dintre ei să se cimenteze. Și când aceste secrete vor fi mărturisite, legătura dintre ei trebuia să fie îndeajuns de puternică pentru a rezista și-n continuare.

Capitolul 7

Când îi simți pieptul lipit de el, Gabe uită complet de secretele ei.

Se juca cu degetele prin părul ei.

O strânse și mai tare în brațe.

Casey i se potrivea perfect.

imaginându-și-o încolăcită cu picioarele în jurul lui, începu să transpire, iar respirația i se accelera. Să fii calm, tare, și stăpân pe tine. Aceste cuvinte îi răsăriră brusc în minte și erau în legătură cu o reclamă mai veche la un deodorant, dar nu mai știa care anume. Trebuia neapărat să-și aducă aminte numele acestuia, deoarece cu Casey în brațe, numai calm, tare și stăpân pe sine nu se simțea. Tensiunea probabil că-i sărise mult peste limitele admise.

- Gabe, noi... nu putem face asta, murmură Casey.

Când îi simți răsuflarea pe gât, fu năpădit de o dorință puternică, primitivă.

Se uită în ochii ei și citi nesiguranță, și ceva asemănător fricii.

Înlănțuind-o și mai strâns, se luptă să-și păstreze controlul.

- Știu, îi răspunse el liniștit. Nu-și promisese el că o să aștepte până ce se va termina investigația? De ce nu era în stare să-i dea drumul? Întrebarea îi revenea mereu în minte. Casey avea un dar anume de a-l face să uite totul.

- iartă-mă, iubito.

Sună telefonul și-i întrerupse. Casey alergă să răspundă, în timp ce el stătea relaxat, sprijinit de ușă, părând neinteresat, dar când îi văzu fața frumoasă încruntată, instinctele își făcură imediat datoria.

- Nu, să nu mai suni, zicea Casey în șoaptă. Lasă-mă în pace, Travis!

Închise și se întoarse spre el cu un zâmbet forțat.

- Cine era? întrebă Gabe.

Casey își frământa mâinile.

- E... era unul din comis-voiajorii ăia zeloşi care întrec măsura.

Minţea. Gabe scrâşni din dinţi, dorind s-o scuture puţin. Era Travis Satterfield care o ameninţa de la celălalt capăt al firului. Mai avea nevoie de ceva timp ca să înţeleagă de ce.

- Uite, de fapt am venit să-ţi spun că am putea să mergem şi cu Henry S. la un meci de-al "Bravilor", îi spuse el. Cel puţin în public putea să se stăpânească mai bine. Avea bilete la meci de vreo două luni şi nu voia să se ducă, dar se simţe bine lângă Casey, şi acesta era motivul pentru care picase astfel, neinvitat, la ea acasă. Cât de romantic ar putea fi un stadion plin de lume?

Casey zâmbi.

- Vrei să spui că ai bilete la un meci cu "Bravii" şi noi stăm aici şi pălăvrăgim şi ne sărutăm? De ce n-ai spus nimic până acum? Sunt topită după baseball.

Gabe râse. Ar fi trebuit să-şi dea seama. Nu era ea liniştită, metodică şi organizată, dar putea să ţină adevărate prelegeri despre femeia americană care se dă în vânt după baseball, plăcintă cu mere şi... care era al treilea?... Sex appeal?

- Henry S. e la Rona. Chiar vrei să-l luăm şi pe el? întrebă Casey.

Nu, nu voia. Dar dacă i-ar fi spus lui Casey ce voia el cu adevărat, i-ar fi dat jos imediat ciorapii de pe ea; doar că nu avea ciorapi. Ca fapt divers, n-avea nici pantofi. Şi de ce să se mai mire atât de tare?

Picioarele mici şi frumoase ale lui Casey aproape că-l provocaseră să inventeze un joc propriu.

- Gabe?

Nesiguranţa cu care i se adresase îl aduceau brusc la realitate.

- Dacă nu vrei, nu-i nimic. Lui Henry S. i-ar plăcea tare mult, dar dacă nu eşti obişnuit cu copiii... de multe ori te cam calcă pe nervi.

- Mi-ar plăcea să vină cu noi, zise Gabe. Dacă nu cumva tu şi prietena ta sunteţi ocupate.

- Nu, nu, îi răspunse ea, vizibil relaxată acum. Rona s-a oferit să aibă grijă de copil doar cât durează întâlnirea mea. Oricum, i-am promis că mă duc să-l iau mai târziu.

Când auzi iar de întâlnirea aceea, Gabe se crispă din nou. Din punctul lui de vedere, întâlnirile ei tocmai luaseră sfârșit.

- Atunci să mergem să-l luăm. Fiecare băiat ar trebui să meargă cel puțin la un meci important din campionat.

Și o să-l mai ia el pe Henry S. și la alte meciuri, își spuse Gabe în sinea lui, dar Casey nu trebuia să știe asta. Se uită la ceas.

- Dacă plecăm acum, putem ajunge la timp.

Casey râse.

- Lasă-mă să mă schimb. Promit să mă grăbesc.

Gabe zâmbi, scrâșnind din dinți, malițios, când Casey zvâcni în dormitor să se îmbrace. Ar fi bine să se grăbească, altfel o să-și lase la o parte intențiile onorabile și o să se ducă să-i dea o mână de ajutor. Și dacă s-ar duce, n-ar mai ajunge nici la a noua rundă - asta în cazul în care ar mai ajunge, totuși.

***

Pulsul lui Casey se acceleră.

Și de câte ori se uita la Gabe, i se oprea respirația.

Ori era pe cale să facă un infarct, ori să se îndrăgostească.

Gabe Thornton îi arătă lui Henry S. cum să spargă o alună în dinți, cum să-i scuipe coaja, cum s-o ronțăie cu atenție și cum să tragă o dușcă de apă pe gât. Probabil că în cromozomul Y se mai găseau unele reminescențe tribale. Henry S. îi arătă apoi lui Gabe cum știa el să râgâie, exact în momentele cele mai nepotrivite, pentru a o face pe mama lui să moară de rușine.

Gabe îi cumpără lui Henry S. un tomahawk din burete pentru a-l învăța cum să facă și el vestita lovitură cu acea armă, o șapcă cu "Bravii", și-i făcu ei o surpriză cu o pereche de cercei în formă de tomahawk. Cu Henry s. în cârcă, mișcându-se de colo-colo, stătu o jumătate de oră la coadă să-i ia o poză cu autograf. Apoi se bătu cu un bețiv nesuferit pe o minge aterizată în tribună.

- Minge, mami! exclamă Henry S., vânturându-și în aer trofeul.

Casey dădu din cap. Gabe câștigase lupta cu bețivanul care plecă, pe șapte cărări, înjurând, ceea ce-o obligă pe Casey să-i astupe urechile lui Henry S. Gabe

Thornton întotdeauna obținea ce voia?

El o voia pe ea. În acea seară îi demonstrase de mai multe ori acest lucru. Pentru ea fusese un test greu ca să-l refuze, mai ales acum că-și petreceau timpul împreună.

De ce naiba trebuia Gabe să se poarte atât de frumos? Părea cu adevărat că-i place să stea cu Henry S. Dar asta nu însemna că n-o copleșise și pe ea cu privirile lui înflăcărate toată seara, iar strâmbăturile și țopăielile lui Henry S. păreau să nu-l deranjeze. Era posibil ca un bărbat ca el să accepte un copil care nu era al lui? Tatăl ei vitreg n-o făcuse.

- Ampente de gegețele, zise Henry S. Ute, ca ieli.

Casey privi în jos și oftă. Fața lui Gabe se îngălbeni ca muștarul întins pe pantalonii lui, iar mâinile i se încleștară de scaun ca și cum ar fi trebuit să se sprijine de ceva.

Casey îngheță. O să reacționeze ca Lou? Avu tendința să-l prindă pe Henry S. și să fugă de-acolo, dar stătu pe loc. Îl trase lângă ea cu o mână, într-un gest protector.

- O, Henry S.! țipă ea. Nu trebuie să faci desenele alea pe hainele oamenilor.

Luă repede un șervețel și începu să-l șteargă pe Gabe pe pantaloni.

- Iată, mami, se văicări Henry S.

Casey se uită când la unul, când la altul, pândind reacțiile lui Gabe, și-l trase pe Henry S. mai departe de el.

- E vina mea, nu te supăra pe el. N-are decât doi ani și nu înțelege încă lucrurile. O să-ți iau eu pantalonii și o să-i dau la curățat. Și dacă pata nu iese, o să-ți cumpăr alți jeanși.

Gabe se încruntă, confuz. Își atinse degetele ușor de obrajii ei.

- Stai liniștită, Casey. Și-l bătu apoi pe spate pe Henry S. Nu-i nimic, amice. O să-i curăț eu.

- O, Gabe. Îmi pare rău. Chiar e vina mea, se bâlbâi ea, continuând să-l șteargă pe genunchi și evitându-i privirea cercetătoare. Ieri am făcut cu Henry S. niște desene cu contururi de mâini pentru litera "C" din cartea mea și nu cred că

a înțeles încă ce-i aia hârtie și unde sau când poate să deseneze așa ceva.

- Am spus că nu-i nimic, îi zise Gabe încordat, ținându-i o mână într-a lui. iubito, să știi că prefer să-mi spăl singur pantalonii.

Privirile li se întâlniră și Casey se înroși când înțelesese despre ce era vorba. Probabil că o ia drept o naivă, dar din felul în care ochii lui cenușii o sfredeleau, spera să nu-i pese prea mult de așa ceva. Îi duse mâna la gură, îi sărută palma, apoi fiecare deget în parte. Cineva de pe teren marcase niște puncte și stadionul era în picioare, aclamând. Henry S. își flutura tomahawk-ul prin aer și striga alături de ceilalți, dar ei doi, în afară de pasiunea ce li se citea în ochi, păreau să fi uitat complet de tot ce se petrecea în jurul lor.

Gabe se aplecă s-o sărute. Îi simți gustul de alune și bere, dar cel mai intens era de o dorință fierbinte.

- Mami, ute! strigă Henry S.

Uitase de muștar și se dezlipiră puțin unul de celălalt, ca să-l vadă pe Henry S. cum își arunca în sus tomahawk-ul, și să se distreze pe seama lui.

- "Bravii" au câștigat! îi strigă Gabe lui Henry S.

O matahală se repezi să prindă jucăria înainte ca aceasta să-i aterizeze nevesti-si în cap. Prea târziu, căci Henry S., sărind de sus în jos, îl lovi peste mână și-i vărsă paharul.

- Au!

Bărbatul se aplecă să ia paharul, alunecă pe cojile de pe jos și ateriză în poala consoartei. Paharul pluti în aer și berea din el se împrăștie toată pe jeanșii lui Gabe.

Gabe și-l aruncă pe Henry S. pe umeri.

- Ar fi mai bine să plecăm de aici până ce nu mai face vreo boroboață.

O luă de mână pe Casey și începură să tropăiască și să cânte, împreună cu galeria.

- Ține-te bine, Casey. Nu vreau să te pierd! țipă el.

Casey îl strânse de mână și zâmbi. Nici ea nu voia să-l piardă, dar oare îl va mai putea păstra după ce o să afle adevărul? Și dacă Henry S. se atașa prea mult

de el, iar Gabe o să-l părăsească? Știa din experiență cât de dureroasă poate fi o asemenea pierdere.

***

- Dacă nu te superi, aș vrea să trecem mai întâi pe la mine ca să mă schimb, apoi vă conduc acasă, îi zise Gabe în timp ce plecau de la stadion.

Încerca să reacționeze ca și cum pata nu-l deranja deloc – și chiar nu-l deranja – dar muștarul trecuse prin pantaloni și-i ajunsese la chiloți, simțindu-și acum pielea lipicioasă. Asta, împreună cu berea care se împrăștiase pe el, dădeau o combinație foarte interesantă. Mirosea ca o bodegă și se simțea ca un covrig.

- Sigur că da. Dacă-mi dai pantalonii, o să ți-i curăț eu, se oferi Casey.

Gabe îi aruncă o privire cu dublu înțeles.

- iubito, aș fi bucuros să-ți dau pantalonii, fie că-i cureți sau nu.

Casey îi dădu lui Gabe ușor la o parte mâna care i se strecurase pe nesimțite pe lângă scaun și-i poposise pe șold.

- Cred c-am meritat replica asta.

- Nu trebuie decât să ceri, Casey.

Casey se înroși și se uită pe fereastră, iar Gabe râse în tăcere. Oare Casey o să aibă vreodată încredere în el încât să-și deschidă inima? Poate c-ar trebui el să treacă direct la subiect și s-o întrebe despre Travis și despre toate celelalte lucruri care nu-i dădeau pace.

- Henry S. mai are puțin și adoarme, zise ea.

Gabe se uită peste umăr.

- L-am ținut treaz prea mult.

Casey râse.

- Glumești. Întotdeauna problema cea mare e să-l fac să meargă la culcare.

- Dacă opresc, se trezește?

- Probabil că o să se trezească imediat după ce o să coborâm din mașină.

- Am ajuns, îi zise Gabe, cotind pe aleea dinspre casa lui.

Aceasta era ornamentată în stuc gri și era așezată pe o parcelă împădurită; dar uitându-se mai bine la ea, Casey văzu că nu degaja deloc atmosfera aceea

intimă, de cămin, pe care o avea casa ei mică, provincială. Pe jos nu erau aruncate nici jucării nici vase din care să bea apă păsările. Casa lui ar fi arătat mai bine pe o copertă de revistă. Părea părăsită.

- Ce... ce mare e, zise Casey. Locuiești singur?

Gabe tuși. Ce credea ea? Că avea servitori sau vreo amantă cu care trăia?

- Da, îi răspunse.

- Mami? se auzi din spate vocea lui Henry S.

- Suntem la Gabe acasă, îl lămuri Casey, mușcându-și buzele. O să-l așteptăm în mașină.

Gabe sări din mașină și se duse pe partea lui Casey, neluându-i în seamă protestele.

- Nu, hai înăuntru. Nu durează mult.

Casey îi desfăcu centura lui Henry S. și-l ajută să iasă. Îl luă în brațe și porni în urma lui Gabe.

- Vrei să bei ceva? o întrebă Gabe, conducând-o în bucătărie.

Pereții vopsiți în bej-pal și mobilierul răzleț îi dădeau un aer oficial, impersonal. Casey nu prea se simțea în largul ei.

- Nu, mulțumesc, îi răspunse ea, cercetând cu privirea bucătăria. E foarte drăguță, să știi. Nici nu-mi vine să cred că stai singur într-o casă așa mare.

Gabe dădu din umeri. Nu se gândise niciodată la asta. Casa lui era de două ori cât a ei, și spera să nu creadă că voia să se mândrească.

- Fă-te comodă, i se adresă el. Cred că mai e niște suc de portocale în frigider, dacă Henry S. vrea. Altceva nu prea am. De obicei mănânc în oraș.

Casey îl așeză pe Henry S. pe un scaun lăcuit în negru.

- Noi te așteptăm aici.

Gabe ezită. De ce părea Casey atât de îngrijorată? Credea c-o adusese acolo ca s-o seducă? N-ar face așa ceva în fața lui Henry S.

- Mă duc să mă schimb.

Casey aprobă, dar Gabe observă cum își încleștase degetele de marginea tejghelei de la bar. Scoțând o înjurătură în surdină, ieși repede din încăpere.

- Nu te mai fâțâi, Henry S. Nu vreau să spargi ceva pe aici, zise Casey atenționându-l cu degetul. Uite ce lucruri frumoase are Gabe în casă, nu vechituri, ca noi.

Uitându-se fix la Henry S. cu o privire care se voia severă, Casey își forță vocea să sune cât mai autoritar. Vaza din mijlocul bucătăriei probabil costa vreo sută de dolari.

Zări frigiderul și văzu un bilet atârnat de el. Curioasă, începu să citească. Lista cu calitățile Femeii Perfecte: îngrijită, de casă, înțelegătoare în problemele de serviciu, atrăgătoare.

Gabe pusese aceste cuvinte într-o listă și le tăiase pe toate, lăsând doar două - inteligentă și atrăgătoare. Hmmm.

Cu siguranță că ea nu se potrivea acolo.

Și atunci de ce se ținea el de capul ei?

Henry S. râse, se dădu jos de pe scaun și începu să alerge prin bucătărie.

- Exporăm! strigă el.

- Nu, îl atenționă Casey, încruntându-se. Henry S., nu, n-ai ce să explorezi acum. Treci încoace!

Henry S. o zbughi, alergând.

- Oprește-te! Casey se năpusti după el în sufragerie și-l văzu cum se cațără pe canapea. Se uită la el fix. Dă-te jos imediat!

- Nu. Și copilul se apucă să sară de colo-colo. Nu, nu, nu, nu!

Casey se repezi la el supărată, tocmai când apăru și Gabe.

Când îi văzu zâmbetul, Casey răsuflă ușurată.

Henry S. se aruncă de pe canapea și ateriză pe măsuța de cafea. Se auzi o pocnitură, iar Casey făcu ochii mari, șocată, pe când măsuța se prăbuși pe jos.

- Henry S.!

Copilul țipă. Piciorul mesei se făcuse bucățele. Henry S. se târa pe jos.

- Oh, nu! strigă Casey.

Plângând, Henry S. se ridică, iar Casey își ținu răsuflarea și îngheță. Gabe se repezi la el și Casey fu cuprinsă de teamă. Dacă Gabe avea de gând să-l lovească?

- Henry S., te-ai lovit?

Gabe îl ridică și începu să-l legene. Se așeză pe balansoar și-l ținu în brațe, liniștindu-i plânsetele cu cuvinte de alint și pipăindu-l să vadă dacă nu e rănit.

- iată, plângea Henry S.

- Ssst, nu-i nimic, amice, îi zise Gabe potolindu-l. ia spune-mi, te-ai lovit la cap? Sau altundeva? Arată-mi unde te doare.

Henry S. își arătă poponețul.

- Aiți.

Gabe zâmbi, ștergându-l la ochi cu o batistă.

- Ei, gata acum. Dacă nu te-ai lovit la cap, e bine.

Se aplecă și-l sărută în creștet. Henry S. se cuibări pe scaun, își șterse obrajii umezi și închise ochii.

Casey asistase la acea scenă fără să-și dea seama că pe obraji îi curgeau lacrimi. Prea uimită ca să poată vorbi, se uita la Gabe cum îl așeza pe copil, în balansoar, atingându-l ușor, pipăindu-l să nu fie rănit și sărutându-l pe frunte. Casey își acoperi gura cu mâna când se trezi suspinând tare.

- Casey? zise el îndreptându-se spre ea.

Auzi când o strigă, dar emoția o sugruma mult prea puternic pentru a-i răspunde. Fără să-și dea seama că se mișcase de la locul ei, îi căzu brusc în brațe.

- Casey, te simți bine? Gabe o prinse în brațe, o mângâie pe spate și-i lipi fața de el. Casey ce s-a întâmplat? Henry s. n-are nimic. Am verificat eu. Nu cred că s-a lovit.

Îngrijorarea cu care vorbea îi provocă lui Casey un nou val de lacrimi, iar Gabe îi luă fața în mâini, forțând-o să se uite la el.

- Casey, ce s-a întâmplat?

- Ți-a distrus mobila, suspină ea, și-și înfundă fața în pieptul lui, agățându-se de cămașa pe care i-o udase de lacrimi.

Gabe o strânse și mai aproape în timp ce continua s-o mângâie, s-o liniștească.

- Doamne, dar masa n-are nici o importanță. Henry S. e mult mai important

decât orice fel de mobilă.

Casey suspină și mai tare. Se făcuse de râs, dar sentimente înăbușite de ani de zile își făcură loc la suprafață și-și pierdu controlul asupra lor. Fiind copil, tânjise după mângâieri și alintări, atât de mult, dar nimeni n-o ținuse în brațe, nimeni nu avusese grijă de ea. Era atât de îndrăgostită de Gabe încât, dându-și seama că era exact opusul tatălui ei vitreg, sufletul i se liniști și vocea-i pieri de tot.

- Casey, spune ceva, îi ordonă Gabe, luându-i bărbia în palmă.

Casey scutură din cap, își șterse ochii și încercă să-și revină.

- Îmi pare rău.

Gabe răsuflă ușurat și-i ridică bărbia.

- Las-o naibii de masă! Uită-te la mine. Spune-mi ce s-a întâmplat.

Buzele lui Casey tremurau.

- Nu pot.

Gabe închise ochii și o întoarse spre el.

- Dacă te-ai gândit vreodată că aș putea să-i fac vreun rău lui Henry S., te-ai înșelat, iubito.

- Oh, Gabe, se auzi vocea ei sufocată.

- Asta era? Credeai că am să dau în el? Ce fel de om crezi că sunt?

Casey se înfioră când îl auzi vorbind atât de supărat și se simți tare tristă când o împinse puțin la o parte ca să se uite la ea. Nu-i merita îndoielile. Trebuia să-l facă s-o înțeleagă.

- Asta ai crezut, nu-i așa? Pot să-ți citesc pe față.

- Nu, șopti Casey.

Gabe își trecu mâna prin părul ei, apoi o mângâie pe față.

- Credeai că mă interesează mai mult mobila decât Henry S.? Cum credeai că am să reacționez? Că o să țip la el? Că o să-l lovesc sau că o să vă dau afară pe amândoi?

Mânia din tonul ei o făcea pe Casey să tremure și mai tare și, văzându-l supărat, se forță să-i vorbească.

- Nu, Gabe, nu e vorba despre tine, e vorba de tatăl meu vitreg.

instinctiv își întoarse privirea în altă parte, împreunându-și mâinile. Nu vorbise niciodată până atunci despre Lou. N-ar fi putut suporta disprețul din privirea lui Gabe la aflarea adevărului despre trecutul ei rușinos. Rona era singura care știa, dar Rona o înțelegea deoarece și ea fusese alungată în stradă, chiar de proprii ei părinți. Cum ar putea Gabe să înțeleagă aceste lucruri, când el a avut parte de o viață de familie atât de frumoasă? Cum să-i spună că fusese un copil pe care nimeni nu-l dorise vreodată?

Gabe se repezi s-o îmbrățișeze și o sărută tandru pe păr. O ținea strâns și o mângâia pe spate.

- Dumnezeule, iubito, ce s-a întâmplat?

Casey simțea în privirea lui Gabe încordarea și îngrijorarea. Își scutură capul, căutându-și cuvintele prin care să exprime ce fel de copil fusese și ce viață avusese.

- Casey?

Gabe îi dăduse în spatele urechii o șuviță de păr și își lipi buzele de obrazul ei.

- Hai, vorbește, iubita mea. Trebuie să știu, ce s-a întâmplat?

Henry S. începu să se agite și să dea din picioare. Casey încercă să se desprindă ca să se ducă la el, dar Gabe nu-i dădu drumul.

- Copilul n-are nimic. Îl ducem acasă după ce-mi povestești.

În timp ce Casey își căuta cuvintele, încăperea se umplu de o liniște aparentă. Își dădea seama că nu mai putea să amâne momentul fatal.

- Mami, se auzi vocea lui Henry S., spărgând liniștea. Pătulica.

- Trebuie... să mă duc la el, zise Casey.

Gabe închise ochii și suspină tare când Casey se desprinse de el și-l luă în brațe pe Henry S.

- Nu-i nimic, puiule. Meregem acasă. Păturica ta e în patul tău. Și Casey o porni spre ușă, evitând privirea lui Gabe.

Când era câte o zi mai agitată, Casey își dorea adesea cu ardoare să aibă parte

de puțină liniște, dar liniștea din mașină, din acele momente, degaja mai degrabă durere. În fiecare oftat, privire sau răsuflare a lui Gabe, Casey simțea frustrarea, mânia și durerea. Habar n-avea cum să-l domolească, singura soluție fiind adevărul. Dar nu l-ar îndepărta de ea pentru totdeauna?

Închise ochii și se rugă în tăcere să găsească o soluție. Îl iubea pe Gabe, iar când îl privea pe Henry S., sentimentele ei luau o și mai mare amploare. Dacă ar ști că el ține la copil și că nu-l va face să sufere, n-ar mai avea nevoie nici de cuvinte îmbietoare, nici de cadouri romatice. Dar ce putea ea să-i ofere? Încă mai avea de rezolvat problema cu Travis, care apăruse neașteptat să ceară custodia copilului. Dacă ar ști adevărul ar ajuta-o, sau ar fi de acord ca Henry S. să se ducă la tatăl lui biologic?

Gabe parcă mașina, se dădu jos s-o ajute pe Casey, dar ea își deschise singură ușa și încercă să-l ridice pe Henry S. Gabe însă i-o luă înainte și porni pe alee. Casey se opri și se uită mirată la ușa din față care era deschisă.

Gabe se opri.

- Ai închis-o când ai plecat, nu-i așa?

- Cred că da.

Pe Casey o trecură fiori. intrase cineva în casă? Mai era încă înăuntru?

- Ține-l tu. Mă duc eu să verific.

Gabe o luă de mână pe Casey.

- Dacă auzi ceva, ia-l pe Henry S. și fugiți. Ai înțeles?

Casey începu să vocifereze, dar privirea lui Gabe o reduse la tăcere.

- Gabe, te rog, ai grijă.

Din cauza încordării, Casey simțea un nod în stomac. i se păru că trecuse o veșnicie până când Gabe reapăru. Casa era goală.

Cei doi îl așezară pe Henry S. în pat.

- Uită-te prin casă și vezi dacă-ți lipsește ceva. Poate c-ar trebui să anunțăm poliția.

Casey dădu din cap.

- Nu, nu poți să faci asta.

De altfel nici Gabe nu voia să apeleze la ei, dar când o văzu pe Casey pălind, își dădu seama că-i ascundea ceva, cu siguranță. Casey controlă casa.

- Nu pot să spun precis, dar nu văd nimic lipsă. Nu găsesc însă eșarfa aceea neagră pe care mi-ai dăruit-o.

- Unde ai pus-o? o întrebă Gabe.

- Pe pat. Probabil că Henry S. a luat-o ca să se joace cu ea și a ascuns-o.

Gabe înclină din cap, sperând ca lucrurile să se fi petrecut cum spunea ea. Deși era încă nervoasă, Casey continua să tacă. Când îl văzu pe Gabe gata de plecare, își simți inima bătându-i parcă în urechi. Stătea lângă ușă, cu brațele încrucișate, încercând să se abțină să nu izbucnească iar în plâns.

- Vreau să ai încredere în mine, Casey.

Razele lunii alunecau prin părul lui, scoțându-i în relief șuvițele blond-roșcate și îmblânzindu-i puțin trăsăturile rigide. Ochii cenușii semănau cu două vârtejuri de apă. Și-ar fi dorit s-o ia din nou în brațe, s-o mângâie, s-o liniștească. Când apăsă însă pe clanță ca să deschidă ușa, Casey închise ochii.

- Noapte bună, iubito. Sună-mă dacă ai nevoie de ceva.

În vocea lui simțea ezitarea, dar continua să rămână pe loc, cu unghiile înfipte în palme. Gabe deschise ușa și se întoarse spre ea.

- Nu m-a vrut niciodată, îi zise ea șoptit, știind că Gabe n-o va putea auzi.

Gabe se mișcă foarte încet, iar Casey se întoarse repede, nemaiputând să suporte situația. Auzi ușa închizându-se lin și-și dădu seama că el era încă acolo, în spatele ei. Îi simți răsuflarea în ceafă. O atinse ușor.

- Ți-a făcut vreun rău?

De emoție vocea îi răgușise.

- Nu așa cum crezi tu. Vorbea foarte urât și mă pedepsea aspru, dar n-a dat niciodată în mine.

Casey tremura și hotărî că ar fi mai bine să-i spună adevărul. Chiar dacă o s-o părăsească, tot o să supraviețuiască. O făcuse și altădată.

- Mama m-a născut când era foarte tânără, avea doar șaptesprezece ani și... nu putea să aibă grijă de mine. M-a dat în îngrijirea altor părinți. Dar n-a vrut să

semneze actele de adopție, astfel că ajunsesem să mă mut dintr-o casă în alta. Când aveam treisprezece ani, a venit să mă ia.

Vocea i se curmă. Făcu o pauză, forțându-se să continue.

Gabe o luă în brațe, o lipi de el, mângâind-o ușor pe față și pe păr.

- Dar cu tatăl tău ce s-a întâmplat?

Casey suspină.

- Nici măcar nu știu cum îl cheamă. Și cred că nici mama nu știe.

Se lăsă iar liniște. Casey crezu că Gabe o să plece, dar el o îmbrățișă și mai tare.

- Și apoi?

- Mama s-a măritat cu un tip, unul Lou, tatăl meu vitreg. Dar era obsedat de anumite lucruri. Totul trebuia să fie în perfectă ordine, până și mâncarea.

Gabe se crispă.

- Lasă-mă să ghicesc. Nu-i plăcea ca legumele să se atingă în farfurie.

Casey râse încet, dar în râsul ei își făcuse loc tristețea.

- Nu-i plăcea să aibă un copil prin casă. Eram cam slăbănoagă și întorceam casa pe dos.

Casey privi în jos, apucându-l pe Gabe de mâini.

- Obișnuia să țipe la mine și mă lăsa nemâncată, mă punea să fac ordine, la nesfârșit, să pun lucrurile în rând, și dacă ceva nu era cum trebuie, le arunca pe jos și mă punea să le aranjez din nou...

- Dumnezeule, Casey.

Gabe o răsuci spre el și o strânse tare la piept.

- Ce ticălos!

Casey se cuibări mai bine în brațele lui, stânjenită, dar în același timp arzând de nerăbdare să mai fie mângâiată și alintată.

- iubito, îmi pare atât de rău, îi șopti Gabe. Trebuie să fi fost îngrozitor. Dar mama ta ce făcea? Îți lua apărarea?

Casey clătină din cap și se uită spre el, studiindu-i fața. Ochii cenușii păreau acum negri, iar maxilarul era încleștat de furie. Credea oare că era vina ei?

- iubito, mama ta nu te-a apărat niciodată?

Vocea continua să-i tremure.

- Îmi spunea mereu să fiu cuminte, că altfel o s-o părăsească, dar cred că nu eram suficient de cuminte. Într-o noapte, i-am auzit certându-se din cauza mea. Lou îi spunea că nu mă mai suportă şi voiau să mă dea afară a doua zi.

Gabe îşi lipi buzele de obrajii ei, dar ochii încă îi fulgerau şi Casey se auzi chiar un scrâşnet.

- Aşa că am fugit singură.

Legănând-o în braţe, Gabe îşi plimba degetele pe spatele ei, de sus în jos. Casey nu-şi dădea seama acum care dintre ei tremura mai tare.

- Şi unde te-ai dus?

Îngrijorarea din vocea lui o emoţionă. Mai erau unele lucruri pe care nu le putea mărturisi, nici măcar lui Gabe.

- Am ajuns într-un orfelinat, îi răspunse până la urmă. Acolo le-am cunoscut pe Rona şi Jill.

Gabe îi şterse ochii cu batista lui, îi sărută mai întâi ochii şi genele încă umede, apoi nasul şi obrajii.

- Casey, îmi pare rău că ai avut parte de atâta suferinţă, dar îmi pare bine că mi-ai spus, îi şopti, cu gura lipită de părul ei. Asta mă face să te admir şi mai mult pentru ceea ce ai reuşit să devii. Eşti o femeie foarte specială, ştii asta?

- Nu-i adevărat. N-am fost niciodată un om bun. Şi oricum, nu sunt bună pentru tine.

Gabe o prinse de bărbie, forţând-o să se uite la el.

- Nu vreau să te mai aud vreodată spunând aşa ceva. Eşti o femeie frumoasă, deosebită, şi ar trebui să fii mândră că ai trecut peste atâtea obstacole în viaţă. Eu sunt mândru de tine.

Casey se uită în ochii lui când o luă din nou în braţe. Adâncurile din ochii lui cenuşii se aprinseseră cu sinceritate şi tandreţe, nu cu milă sau dispreţ.

- Vorbeşti serios?

Casey îşi înăbuşi surpriza, iar speranţa îi clocotea în vine. Nu fusese respinsă?

Nu se uitase la ea dezgustat, gata să fugă, în căutarea unei alte femei, pentru potrivire din punct de vedere social?

- Sigur că da. Ești femeia pe care mi-o doresc cel mai mult în viața mea. Vreau să fii a mea, Casey. De când ai apărut atunci, la birou, numai asta mi-am dorit.

Gabe o sărută apoi, încât Casey ameți de tot. Auzindu-i cuvintele care însemnau atât de mult pentru ea, toate zilele și nopțile acelea pline de singurătate, tot trecutul ei dureros și toate celelalte se împrăștiară în vânt. i se deschideau noi perspective pe care nu le experimentase până atunci. Își desfăcu buzele, acceptându-i sărutul profund, și-i răspunse cu o îndrăzneală născută din iubire. Gabe gemu și începu s-o mângâie pe tot corpul, lipind-o de el.

- Te vreau, Gabe, îi zise ea șoptit.

Gabe rămase nemișcat, răsuflându-i lui Casey în ceafă, greoi, sacadat. Se desprinse de ea puțin și se uită în ochii ei.

- Casey?

Casey zâmbi, afundându-și mâinile în părul lui ondulat și aranjându-i o șuviță rebelă care-i acoperea fruntea. Gabe stârnea în ea dorințe nemaiîntâlnite până atunci, dar știa că, dacă-și vor împărtăși sentimentul, va păstra în ea pentru totdeauna acele amintiri, căci îl iubea într-adevăr, din tot sufletul. Îi zâmbi și el, iar inima ei începu să tresalte de bucurie. Nu se mai dăruise niciodată vreunui bărbat, dar nici nu mai fusese îndrăgostită. Dacă Gabe putea să-i accepte trecutul, poate că o va putea iubi și el, la rândul lui.

Se ridică pe vârfuri să-i sărute gropițele, apoi se hotărî deodată să obțină și ea, o dată în viață, ceea ce-și dorea cu ardoare. Îl simțea pe Gabe arzând în timp ce-l mângâia cu un deget pe bărbie, apoi îi șopti în ureche:

- Fă dragoste cu mine, Gabe. Te rog.

Capitolul 8

Lui Gabe i se uscă gâtul.

Pulsul i se acceleră.

Corpul i se aprinse brusc de dorință.

Casey voia să facă dragoste cu el. Totuși mânia și vinovăția îi mai temperau puțin entuziasmul. Era mânios pe mama lui Casey și pe tatăl ei vitreg care se purtaseră atât de urât cu ea, și această stare îi pulsa prin toate mădularele. Cei doi oameni care ar fi trebuit să aibă grijă de ea și s-o iubească, o aruncaseră de lângă ei ca pe un gunoi, iar suferința pe care trebuia s-o fi simțit ea, îi sfredelea tot corpul. Îi venea să plece în urmărirea lor, să-și verse furia pe ei până când i-ar fi făcut zob.

Acesta fusese motivul pentru care ea încălcase legea?

Îmbrățișând-o, înghiți în sec pentru a-și ascunde gândurile violente. Casey era atât de tandra, de bună și plină de viață. i se rupea inima când se gândea cât suferise de singuratate în copilărie. Tatăl ei adevărat știa măcar că există? Unde era când mama ei o aruncase din casă în stradă?

Și se simțea vinovat că nu-i spusese despre ancheta lui, ceea ce-l făcea să ezite și mai mult. În acel moment Casey părea vulnerabilă. Și el tot nu știa nimic despre tatăl lui Henry S. Spera ca partea asta să nu fie la fel de îngrozitoare ca aceea pe care o auzise deja. Nu știa dacă va mai suporta încă o poveste de acest fel. Întotdeauna se crezuse un bărbat dur, invincibil si totuși, iată-l acum, cu ochii plini de lacrimi.

- Îmi pare rău, Casey, îi șopti.

Gabe observă în Casey dezamăgirea și își dădu seama că ea înțelesese greșit tăcerea lui. Credea că n-o vrea?

- Casey, ascultă-mă.

- Nu, nu-i nimic, îi răspunse ea, desprinzându-se din îmbrățișare.

- Așteaptă, iubita mea. Gabe o reținu în brațele lui. Nu știu ce-ți trece prin capul ăsta frumos, dar vreau să știi că te doresc acum mai mult ca pe oricine altcineva.

Casey i se agăță iar de cămașă și începu să-i învârtească un nasture, așa cum făcuse și mai devreme. Gabe ar fi vrut ca ea să-l smulgă odată.

- Atunci de ce...din cauza celor ce ți-am povestit despre mine?

La cuvintele ei, murmurate cu greu, lui Gabe i se încordă stomacul.

- Dumnezeule, nu! Cum putea să-i atribuie asemenea sentimente? Începu să-i sărute buzele tremurânde, îi umezi ușor colțurile gurii, ca într-o joacă. Știu doar că acum ești supărată. Ești vulnerabilă și nu vreau să profit de tine.

Casey se uita la el neîncrezătoare.

- Nu mi-aș ierta niciodată, dacă ai regreta pe urmă, cumva, Casey.

Începu s-o mângâie pe brațe, de sus în jos, apoi o cuprinse de mijloc.

- N-aș avea nici un regret, îi șopti ea, uitându-se în ochii lui, atâta timp cât asta s-ar întâmpla cu tine.

Gabe se simți măgulit de cuvintele ei. Câte nopți oare nu visase să audă din partea ei așa ceva? Deodată nasturele îi căzu și Casey își strecură mâinile înăuntru. Cum putea s-o refuze, când ardea de nerăbdare s-o ia în brațe, s-o îngroape în el? Mai căzu un nasture, iar mâinile ei îl pipăiau acum pe pieptul acoperit de un păr moale.

- Ești un bărbat atât de frumos, Gabe, îi șopti ea.

Sfioasă, aproape ezitând, Casey îl sărută pe piept, plimbându-și ușor unghiile pe pieptul lui. Gabe reacționă imediat. Un val de dorință îl cuprinse. Îi luă fața în mâini, iar Casey își coborî gura spre colțurile buzelor lui, imitându-i sărutul. Începu să-și plimbe mâinile pe pieptul lui, să-i cuprindă stâns mușchii și să-l zgârie, în joacă, cu unghiile ei lungi.

Gabe nu se mai opuse.

- Casey, ești sigură? Îi prinse mâinile și i le duse în dreptul inimii.

- Vreau să mă iubești, Gabe. Casey îi sărută mâinile, apoi își afundă capul în

pieptul lui. Niciodată nu mi-am dorit ceva atât de mult.

Gabe se dădu bătut.

- Doamne, Casey, nici nu știi cum mă fac să mă simt cuvintele tale.

Secrete, anchete, ceilalți iubiți ai lui Casey, prezervativele mărime triplă ale lui Brick, nimic nu mai conta, nu voia decât s-o țină în brațe și s-o iubească. Și ea vroia ca el s-o iubească dar nu-și dădea seama că deja o iubea.

Când Casey simți cât era de excitat, se înroși, iar el o împinse ușor spre dormitor. Ochii ei violeți scânteiau de dorință, iar el simțea că o să explodeze dacă nu făcea dragoste cu ea, dacă n-o făcea parte integrantă din el.

- Vreau să te simt, Casey. Vreau să mă uit la tine și să gust din tine.

Cu o mână, Gabe îi scoase ușor șapca de pe cap, iar Casey râse când o văzu azvârlită pe jos. Îi desfăcu părul prins în coadă și începu să-și treacă degetele printre șuvițele lungi de păr, pieptănându-i-l și aranjându-i-l pe umeri. Cu o mișcare scurtă îi apucă apoi tricoul și il trecu peste cap. Când îi văzu sânii goi i se opri răsuflarea.

Casey își duse mâinile în dreptul lor, încercând să-i acopere, dar Gabe îi zâmbi în colțul gurii.

- Nu, iubito, vreau să mă uit la tine. Își strecură lent degetele printre ale ei și îi trase mâinile în jos. Ai idee cât ești de frumoasă? O, Casey, ești cea mai frumoasă femeie pe care am cunoscut-o vreodată.

Încercă să nu se grăbească, dar avea senzația că o aștepta pe Casey de ani de zile. Când îi atinse sânii, Casey suspină și i se topi în brațe, deschizând gura pentru a-i accepta sărutarea, și gemu când Gabe își coborî gura ca să se joace cu sânii ei, sărutându-i. Mâinile i se încleștară în mușchii lui de pe brațe, i se plimbară apoi pe pieptul și pe restul corpului acoperit de păr. Corpul ei gemea din străfunduri. Îi trase cămașa de pe el, plină de exaltare, apoi începu să-l sărute și să-l mângâie, lipindu-și sânii de pieptul lui, în timp ce Gabe îi trase fermoarul de la pantalonii scurți și-i coborî mai jos de șolduri.

Casey și-i scoase, călcă peste ei și le trase un șut, azvârlindu-i în dormitor.

Gabe își aminti deodată de Henry S. O luă pe Casey în brațe și trase ușa după

ei. Degetele ei încă îi mai mângâiau pieptul în timp ce-l săruta pe gură și pe gât, scoțând sunete care-i accelerau pulsul. Fruntea i se acoperi de transpirație. Dar până să ajungă în pat, Gabe se împiedică de o minge a lui Henry S. și alunecă. Ținându-se să nu cadă, o scăpă pe Casey care, în cădere, îl lovi în ochi cu cotul. Căzu în fund și simți că-l înțepase ceva.

- Au! strigă el.

Ridicând obiectul de jos, văzu o jucărie de-a lui Henry S. Probabil că se alesese acum cu un ochi învinețit și un fund care-l durea.

- Te-ai lovit?

Casey îi trase în grabă chilotul ca să vadă dacă se rănise, dar Gabe se dădu repede la o parte pentru că locul unde îl atinsese ea îl durea.

- Nu-i nimic, se văită el, apoi clipi. Dacă vrei să-mi treacă, poți să-mi pupi buba.

- O, Gabe, dar chiar și pe fund ai o gropiță.

Gabe râse tare. Casey îi sărută gropița din obraji, apoi și pe cealaltă.

Gabe își ridică privirea și, când îi văzu expresia de mirare și de buimăceală de pe față, părul răvășit, buzele aprinse de atâtea sărutări și sânii goi și pietroși, uită de orice durere și de orice rană.

Îi văzu mâinile tremurând când privirea îi căzu pe chiloții lui roșii. Aproape că se îmbujoră și el de rușine când își aduse aminte că-i cumpărase de la Love'N'Luce. Îl lua cu călduri când îi citea în ochi atâta pasiune și dorință.

- O, Casey...

Gabe îi acoperi gura cu a lui. Se auzi deodată un zbârnâit puternic și se ridică încet ca să se uite în ochii ei. Era oare Henry S.?

- Ce e asta?

Casey îi îndepărtă de pe frunte o șuviță de păr.

- E Dog. Sforăie.

Gabe zâmbi.

- Am crezut că e cutremur. Îi luă sânii în mâini, mângâindu-i, strângându-i și văzu cum carnea lor moale îi umple palmele. Ești atât de frumoasă, îi șopti el.

Un alt zgomot îl făcu iar să se ridice. Cineva gâfâia și scâncea tare.

Casey strâmbă din nas.

- Asta ce mai e? o întrebă Gabe.

- Dog se scarpină, frecându-se de canapea.

Gabe se încruntă. Dog se auzea ca și cum era în momentul împerecherii.

- Nu știu de ce face așa, zise Casey.

Gabe zâmbi.

- O să te fac eu să scâncești și mai tare, îi șopti el și se aplecă iar să-i sărute sânii încet, pe rând, făcând-o pe Casey să geamă și să se încleșteze de el.

Casey îi trecu mâinile prin păr și Gabe îi zâmbi văzând-o cum îl ținea strâns. Își coborî apoi mâinile pe stomac, pe buric, apoi mai jos. Ochii ei violeți străluciră puternic, arzând, și Gabe începu s-o sărute acolo pe unde o mângâiase cu câteva clipe mai devreme. Îi simți transpirația în zonele atinse și se desfătă cu gesturile ei pline de pasiune.

- O, Gabe, te vreau, murmură ea.

La început se gândise să lase lucrurile să decurgă lent, ușor, dar aceste două cuvinte nu se potriveau cu Casey.

Cu o mișcare rapidă îi trase chilotul, iar Casey se întinse să facă la fel, sărutându-i stomacul, însă cerceii sub formă de tomahawk pe care-i cumpărase Gabe i se agățară în chilot.

Gabe țipă căci vârfurile acestora îi pătrunseseră în burtă.

- iartă-mă, îi zise ea luptându-se să-i scoată chilotul și mișcându-și capul în direcția lui pentru a-și desprinde cerceii. Gabe se mișcă, încercând s-o ajute, și suspină când părul lui Casey îi atinse șoldul.

Casey îl apucă de șolduri.

- Stai puțin! țipă ea. Mă taie cercelul. Hai mai repede, că nu mai pot.

Casey încercă să-și desprindă cercelul, se încolăci de gleznele lui și-i trase în jos chilotul care i se încurcase în păr. Casey zvâcni în sus, își scoase cercelul și-i flutură prin aer chilotul.

Îl aruncă apoi peste cap. Gabe zâmbi, dar amuți dintr-o dată când Casey

începu să-l atingă în zona lui cea mai sensibilă. Corpul i se încordă tot și avu impresia că o să explodeze.

- Așteaptă, iubito.

Își luă pantalonii și-și băgă mâna într-un buzunar. Casey văzu cum scoate de acolo o cutiuță. Se întreba oare dacă și el avea unul mărime triplă? Încercă să-l ajute să-și pună prezervativul, dar acesta îi sări din mână și zbură cât colo, aterizând pe podea. Casey îl recuperă și i-l dădu înapoi.

- Lasă-mă pe mine mai bine, zise el.

Dacă ar fi încercat să-l ajute din nou, nu credea că s-ar mai fi putut abține.

Casey începu să-i mângâie șoldurile, apoi se întinse în pat. Gabe apucă să-i vadă în fugă feminitatea și aproape că-și pierdu orice control.

O împinse în pat, acoperindu-i corpul cu masivitatea lui, sorbindu-i întreaga frumusețe. Se sprijini în mâini și începu să alunece ușor peste ea, apoi îi desfăcu picioarele cu genunchii. O clipă avu sentimentul că ochii lui Casey exprimau teamă și încercă să se stăpânească. Casey îi văzu partea de jos încordată, iar stupefacția din ochii ei îl făcu să se tensioneze la maximum.

- N-o să te doară. Îți promit, îi zise el răgușit. Își coborî mâna și începu s-o mângâie, cu trupul clocotind de dorință când îi zări fața plină de senzualitate.

Casey gemu și se arcui spre el, prinzându-i șoldurile.

Gabe scoase un geamăt, jumătate de plăcere, jumătate de durere, căci Casey îl strânse lângă ea și mai puternic și Gabe țipă chiar mai tare când unghia ei îi trecu peste rană.

- Te vreau, Gabe. Te rog, iubește-mă, îi șopti ea.

Rugămintea ei îl făcu să uite de durere și se împinse cu putere în ea, între șoldurile desfăcute.

Pătrunse repede, împingând și eliberându-se, apoi deodată simți un obstacol.

Gabe înghe ță dându-și seama că nu putea să meargă mai departe. Se uită la Casey ai cărei ochi violeți se întunecaseră de dorință. O examină cu atenție în timp ce ea își strângea între dinți buza de jos.

Din cauza șocului, vocea îi suna și mai gros.

- Casey, ești virgină?

- Te rog, nu te opri, te vreau tot, îi șopti ea.

- Dar cum...?

Casey îl reduse la tăcere punându-i un deget pe buze. Prinzându-l de șolduri, îi dădu de înțeles să continue.

- Te rog. N-am dorit niciodată pe cineva cum te doresc pe tine.

Gabe zâmbi, incapabil să ascundă efectul cuvintelor ei asupra lui, în timp ce trupul lui pulsa în ea, tânjind după clipele de extaz final. Casey își arcui șoldurile, apoi Gabe respiră, încercând să se mai abțină.

- Casey, să știi că o să am grijă, dar s-ar putea să te doară, îi zise el încet.

- Nu-mi pasă, Gabe. Am nevoie de tine.

Când Casey își aruncă șoldurile înainte, Gabe pătrunse cu o dorință nespusă, pe care inocența și cuvintele ei dulci și amețitoare o accentuaseră și mai mult. Îi înăbuși geamătul slab cu un sărut, apoi se opri o clipă, așteptând-o pe Casey să atingă și ea starea aceea sublimă, de final.

- E bine? o întrebă el, complet epuizat.

Casey îi luă fața în mâini și-l sărută tandru.

- E perfect.

Gabe se simți cuprins de o pasiune nebună, iar emoțiile îl sfârtecau pur și simplu. Începu să se miște în interiorul ei, circular, intrând și ieșind, atingându-i în joacă feminitatea, apoi penetrând iar. Strigătele ei îl făcură în curând să se oprească. În timp ce se elibera, simțea că toată pasiunea din interiorul lui se revărsase arzător asupra amândurora. Se mișca din ce în ce mai sacadat, mai frenetic, iar răsuflarea ei devenea tot mai neregulată. Îi șoptea cuvinte pline de plăcere și pasiune, rugându-l să se grăbească și să pătrundă mai adânc, până când o auzi țipând tare. Casey se încleștă de șoldurile lui, își înfipse unghiile în el și-și îngropă fața în pieptul lui în timp ce trupul i se convulsiona lipit de el.

Gabe gemu și continuă să se miște în interiorul ei, sărutând-o lacom pe toată fața.

***

Casey închise ochii, savurând întreaga gamă de senzații ce-i biciuiau corpul. Cu corpul său masiv, Gabe o acoperea toată și-l simțea încordat și zbuciumat după clipele sublime ce se scurseseră. Nu mai simțise până atunci nimic atât de frumos, de plăcut. Ochii i se umplură de lacrimi. Clipi de câteva ori, ca să le usuce, de frică să n-o vadă cum iubirea îi licărea în ochii umezi. El avea experiență de bărbat, iar ea doar o începătoare. Dumnezeule, habar n-avea ce făcea. Probabil că o să plece acasă cu un ochi vânăt și cu o durere de fund. Desigur că ar lua-o drept o naivă dacă i-ar șopti acum vorbe de dragoste, așa că își mușcă limba ca să se stăpânească. Uitându-se la corpurile lor împreunate, Casey se simți din nou învăluită de dorință. Gabe începu s-o sărute tandru pe păr, pe gât, pe buze, apoi lacrima care i se scurgea pe obraz. Ridicându-se ușor, se uită în ochii ei.

- Te-a durut, iubito, îmi pare rău.

inima lui Casey începu să bată și mai tare. Îi părea rău că făcuse dragoste cu ea? Îi atinse buzele ușor, cu degetele.

- A fost minunat, Gabe. Adică a fost perfect.

Casey își luă repede privirea din ochii lui cercetători. i se făcu pielea de găină pe tot corpul. Închise ochii, rugându-se să nu fie dezgustat de lipsa ei de experiență.

- Casey... nu înțeleg.

Gabe își trecu un picior peste ea, dar Casey se agăță de el, de teamă să nu plece.

- Nu pleca încă, îi zise ea în șoaptă.

- O să te zdrobesc, îi răspunse el.

Gabe zâmbi, se rostogoli de pe ea, dar, ținând-o încă în brațe, o rostogoli și pe ea odată cu el, apoi o ghemui lângă pieptul lui.

- Nu-ți face probleme. N-ai scăpa acum de mine nici dacă ai încerca.

Își lipi fața de pieptul lui.

- Atunci... vrei să spui că ți-a plăcut?... chiar și fără lipsa mea de experiență?

Gabe râse ușor, dar răsuflând încă cu greu. O mângâie pe braț, apoi își trecu palma peste față și oftă. Îi întoarse bărbia spre el și o privi în ochi.

- Habar n-am avut că ești virgină, iubita mea. Dacă aș fi știut, Dumnezeule...

Își mută privirea de la ea.

- Ce-ai fi făcut? se încordă ea. N-ai fi făcut dragoste cu mine?

Gabe scutură din cap și se încruntă, vocea devenindu-i acum foarte gravă.

- Nu știu.

Casey încercă să se dezlipească dar el o ținea încă strâns în brațe.

- Ascultă-mă, iubito. Nu înțeleg ceva și să știi că nu plec până nu aflu.

Din cauza confuziei și nedumeririi, trăsăturile feței i se înăspriră. Îi dădu drumul din brațe, se ridică și-și cuprinse capul în palme.

- M-aș fi culcat cu tine, mai devreme sau mai târziu, Casey, fără îndoială. Dar aș fi făcut-o altfel, fir-ar să fie!

Casey observă în vocea lui o notă de batjocură de sine.

Se întoarse spre ea.

- Fiind pentru prima dată pentru tine, aș fi făcut acest moment mai special. Dacă aș fi știut, ți-aș fi adus flori, bomboane și niște vin, te-aș fi invitat la o cină romantică, în oraș, și nu la un meci, cu alune și bere. Aproape că ți-am smuls hainele și m-am năpustit peste tine, acolo, în sufragerie.

Casey îl examină cu atenție. Ar fi făcut-o altfel? Și ea care crezuse că totul fusese perfect! Începu să-l muște ușor de ureche.

- Mie mi-a plăcut când ai făcut asta, ție nu?

Gabe oftă, se întinse lângă ea și-i acoperi fața cu mâna.

- Ar fi trebuit să fiu mai tandru, Casey. Ar fi fost mai bine pentru tine.

Casey îi dădu mâna la o parte, zâmbi, și clipi din ochi.

- Vrei să spui că se poate și mai bine? Poți să-mi arăți oricând.

Gabe râse tare.

- Vorbesc serios. Pentru tine prima experiență ar fi trebuit să fie deosebită. Eu m-am purtat ca o bombă cu ceas.

- Vrei să spui că n-a fost deosebit? își arcui Casey o sprânceană.

Gabe îşi dădu ochii peste cap, supărat.

- Nu, nu vreau să spun asta. Pentru mine a fost ceva foarte special, mai mult decât îţi poţi imagina, iubirea mea.

Casey râse, iar Gabe se uită la ea. Îi luă faţa în mâini şi o sărută.

- Gabe Thornton, nu e o crimă să fii virgină. Şi ca să ştii, noaptea asta petrecută cu tine a fost cel mai special lucru care mi s-a întâmplat vreodată. Îmi pare rău că ţie nu ţi-a plăcut la fel de mult!

Gabe se înflăcără.

- Dar n-am spus asta. Mi-a plăcut foarte mult!

- Atunci, taci din gură, pentru mine a fost ceva incredibil!

Gabe îşi lăsă mâinile să cadă pe lângă el, ca şi cum s-ar fi predat, şi zâmbi.

- Foarte bine. A fost perfect.

- Să ştii că n-am nevoie de flori, bomboane sau cadouri romantice, adăugă ea. Tot ce-mi doresc eşti tu!

- Eu?

- Da, tu. În noaptea asta mi-ai dăruit cel mai frumos cadou!

Gabe o mângâie cu degetele pe buze, apoi se uită în ochii ei. Casey tremură toată când îl auzi.

- Nu, Casey, tu ai fost cea care ai făcut cadoul, în seara asta. Mi-ai dăruit trupul tău pentru prima oară. Ce ţi-aş mai putea oferi în schimb?

Dragostea ta? Casey îşi plimba mâinile peste pieptul lui, sărutându-l şi înăbuşindu-şi gândul.

- Gabe, tu eşti cel care dăruieşte. M-ai făcut să râd. Ai fost atât de răbdător şi atent cu Henry S. Pe mine m-ai ţinut în braţe şi m-ai ascultat şi m-ai înţeles în timp ce eu mă făceam de râs.

Gabe deveni deodată serios.

- Casey, nu e nevoie...

Dar Casey îi astupă gura cu un sărut.

- Şi nu m-ai judecat.

- Oh, Casey.

O strânse în brațe, iar ea se ghemui în strânsoarea lui, începând să-și plimbe un deget pe stomacul lui.

- Ai face bine să termini. De aici a început totul, de altfel.

Casey începu să-l sărute pe ureche.

- Casey?

Casey îi auzea întrebările, dar nu răspundea.

- Nu-ți place?

- Ba da. Dar nu acum, iubito.

Gabe se sculă și porni spre baie.

Casey chicoti.

- Ar trebui să-ți pui un plasture pe fund! S-a înroșit. Vezi că e unul în dulăpior.

Gabe se strâmbă. N-o să-și pună nici un plasture, dar o să se întoarcă înapoi în pat, lângă Casey. Când reveni, se trânti iar peste ea, îi luă mâinile și i le imobiliză deasupra capului, uitându-se drept în ochii ei.

- Îmi mai ești datoare cu niște explicații, și am impresia că vrei să le eviți.

Casey mimă nevinovăția.

Gabe dădu din cap.

- Doamne, iubito, eu am crezut tot timpul că între tine și Brick e ceva. Am fost atât de gelos încât era să fac ulcer.

Lui Casey i se luminară ochii și zâmbi.

- Și apoi, mai e și Henry S. Ai un fiu. Cum naiba ai un copil dacă ai fost virgină?

Casey lăsă să-i scape un oftat lung. Gabe îi ascultase povestea copilăriei, sigur c-o va înțelege și în legătură cu Henry S.

- Mai întâi, eu și Brick suntem doar prieteni. Între noi n-a fost niciodată nimic.

Gabe se încruntă.

- Și cu prezervativele alea ce-a fost?

Auzindu-i vocea răgușită, Casey zâmbi iar.

- Brick și prietena lui, Sheila, au rămas aici să aibă grijă de Henry S. în seara când am fost plecată din oraș pentru niște cursuri.

Gabe răsuflă ușurat.

- Și Henry S.?

- L-am adoptat.

Gabe îi dădu drumul din brațe, și se sprijini în cot ca s-o vadă mai bine.

- L-ai adoptat?

Se uită la expresia prudentă de pe fața ei, întrebându-se deodată de ce ar fi adoptat un copil o femeie necăsătorită.

Casey își trase cearșaful ca să se învelească, dar Gabe își strecură o mână pe dedesubt și i-o așeză pe un sân. Nu știa dacă Casey înțelegea sau nu, dar din acea clipă era a lui. Pentru totdeauna. El nu era numai primul ei iubit, dar și singurul. Poate că nu era încă pregătită să audă asemenea cuvinte, așa că se abținu să le rostească. După ce o să se termine cu ancheta, îi va explica cum stau lucrurile. El Tarzan, ea Jane. S-ar putea să reacționeze exact ca în epoca primitivă - dar n-avea încotro, exact așa cum simțea el pentru Casey. Dar acum mai trebuia să primească niște lămuriri.

- Tu... câți ani ai, vreo douăzeci, Casey? Ești necăsătorită, atrăgătoare și independentă și te-ai hotărât să adopți de una singură un copil? Nu puteai să aștepți până îți găseai un soț?

Casey negă.

- Sunt o grămadă de femei care-și cresc singure copiii. Poate că nu voiam un soț.

Gabe se încruntă, dezorientat.

- Foarte bine că nu voiai. Dar un copil îți doreai?

Casey începu să se joace, nervoasă, cu colțul cearșafului și pentru o secundă Gabe se întrebă dacă nu cumva adopția era ilegală. Doamne, spera că n-o să-i ascundă așa ceva. Asta ar fi, desigur, o explicație pentru toate reținerile ei.

- Nu s-a întâmplat așa, îi răspunse ea în sfârșit. Ochii ei întunecați căpătară o

nuanță mai închisă. Mama adevărată a lui Henry S. era prietena mea. O chema Beverly Simon. De asta folosesc litera "S" lângă numele Henry. La puțin timp după ce a născut, a aflat că are cancer.

Gabe amuți.

- Doctorii n-o mai puteau ajuta. Știa că o să moară. N-avea familie, așa că m-a rugat pe mine să am grijă de copil.

Ochii i se umplură de lacrimi, iar Gabe îi trecu o mână peste obraz, ștergându-i-le.

- Și tatăl copilului?

Casey scutură din cap și pufni a dispreț.

- Travis Satterfield nu voia s-audă de nici unul. Chiar și când a aflat că Bev era bolnavă... n-a venit s-o vadă niciodată.

Travis Satterfield – acel Travis care-i scrisese biletul lui Casey? Deci el era tatăl lui Henry S.

- El a fost mai devreme la telefon?

Aproape că era să-i spună că știa și de scrisoare, dar spera ca ea să aibă încredere în el.

Casey mototoli în mâini o parte din cearșaf, ezitând.

- Casey? Ce-i cu el?

Îi luă mâinile într-ale lui, încercând să-i liniștească degetele tremurânde.

- Până acum vreo două luni, n-am mai știut nimic de el. Apoi a sunat într-o zi ca să-mi spună că-l vrea pe Henry S. Și m-a rugat să renunț la custodie.

- Și l-ai refuzat, nu?

- Nu puteam să i-l dau. Bev a semnat toate actele înainte de a muri, așa că n-aveam cum să am probleme după aceea. Dar a mai lăsat pe numele lui Henry S. și niște bani, adică toată asigurarea ei.

Acum piesele jocului începeau să se așeze.

- Și crezi că de asta s-a întors? Pentru bani?

Casey dădu din cap.

- Travis are mari probleme cu jocurile de noroc. A mai avut și înainte, i-a fal-

sificat semnătura și i-a furat bani din cont ca să-și plătească datoriile. Când a venit aici, așa, din senin, zicând că-l vrea pe Henry S., m-am gândit că nu-i vrea decât banii ca să iasă din încurcături.

- Și i-ai spus asta? întrebă Gabe.

Casey își mușcă buzele.

- Da. Când a plecat, era destul de furios. Și m-a mai sunat de câteva ori să-mi spună că mă dă în judecată.

inima lui Gabe începu să bată cu putere.

- Crezi că e periculos?

Casey dădu din umeri.

- Nu știu. L-am contactat pe avocatul meu. Cred că o să renunțe în curând la acuzații.

Gabe își ridică bărbia, nedându-și seama dacă sau cum se legau aceste elemente de jafurile din anchetă.

- Și, deci, tu îl crești acum pe Henry S. doar ca el să nu ajungă în vreun orfelinat, ca tine?

Casey îi aruncă un zâmbet printre lacrimi, dorind să-l facă pe Gabe s-o înțeleagă.

- Nu puteam să-l las să ajungă într-o asemenea situație. Făcu o pauză. Am discutat cu Bev și despre adopție. Bebelușii pot fi mai ușor plasați decât copiii mai mari și poate că i s-ar fi găsit o casă cu doi părinți adoptivi, dar Henry S. se obișnuise deja cu mine și eu țineam la el. Bev nu voia ca fiul ei să crească printre străini.

Gabe fu zguduit de emoții puternice. Când o cunoscuse pe Casey, o catalogase drept țicnită, împrăștiată și nebună. Dar nu era deloc așa. Era cea mai afectuoasă, mai grijulie și mai generoasă femeie pe care o cunoscuse vreodată.

Și, pe deasupra, mai era și virgină. Virgina lui!

Îi venea să se bată cu pumnul în piept de bucurie și să urle la lună ca un lup.

Gabe se întinse să desfacă șnururile de dantelă din colțurile patului, trăgând de jur-împrejurul lor vălurile de mătase care-i țineau închiși, ascunși în intimi-

tatea lumii lor. Era așa cum își imaginase el prima oară când văzuse patul. Întins acum în pat, lângă Casey, o strânse în brațe, cuibărind-o la piept, și începu s-o sărute cu foc.

- Gabe?

- Ssst, hai, culcă-te, iubito.

- Și Henry S.?

- O să plec înainte să se trezească el de dimineață.

Casey râse și începu să-i urmărească încet conturul gurii cu un deget.

- Nu m-am referit la asta. Nu vreau să pleci. Voiam să știu dacă ai înțeles de ce l-am adoptat. Nu crezi că sunt egoistă? Ar putea să aibă doi părinți în loc de unul.

Gabe simți și el, în mod surprinzător, ochii umplându-i-se de lacrimi. Casey îl făcea să aibă stări și sentimente necunoscute până atunci.

- Nu, iubito. Cred că tu singură faci cât o sută de părinți la un loc.

Casey închise ochii și-l sărută pe piept. Nu prea înțelegea ce a vrut să-i spună, dar se simțea satisfăcută, iubită și mai mulțumită ca niciodată.

- Casey?

Lui Casey începuse să i se facă somn.

- Da?

Gabe ardea de nerăbdare să-i spună că o iubește și ar fi vrut să audă aceleași cuvinte din partea ei. Știa acum, mai mult ca niciodată, că trebuie s-o protejeze, și se ruga să găsească răspunsurile la întrebările lui, înainte ca sentimentul de vinovăție să-i macine conștiința.

- Și dacă ai așteptat atât de mult pentru a face dragoste, de ce m-ai ales pe mine?

Dacă ar fi vorbit ea prima, și-ar fi găsit și el curaj. Trebuie să țină și ea la el, altfel nu i s-ar fi dăruit.

Casey zâmbi și-i sărută palma, îndreptându-i-o apoi spre sâni.

- Ți-am mai spus, Gabe, pentru că n-am dorit, până acum, pe nimeni. Și...

Casey căscă.

- Și...?

Gabe o strânse mai tare în brațe.

- Și pentru că am încredere în tine, îi șopti ea. Apoi închise ochii și adormi în brațele lui.

Gabe rămase treaz ore în șir. În sfârșit îi câștigare încrederea. O s-o piardă oare când va afla că o suspecta pentru jafurile cu litere magnetice?

***

Casey avea încredere în el.

Ar trebui să-i spună și el adevărul.

Dacă i-ar spune, cu siguranță l-ar da afară pe ușă.

Casey suspină, se cuibări mai bine lângă el și Gabe renunță. Se uită la ea cum respiră, îi auzea răsuflarea înceată și satisfăcută și o îmbrățișă, acoperind-o toată cu brațele. Nimeni n-o s-o mai facă pe Casey vreodată să sufere. Mâine o să vorbească și cu celelalte victime ale jafurilor, o să vorbească cu locotenentul Harper și o să încerce să vadă cum și dacă Satterfield era amestecat și el în toată treaba. Va rezolva cazul astfel, încât amândoi să-și poată face planuri de viitor.

Cu puțin înainte de răsărit, Gabe se dădu încet jos din pat, se îmbrăcă și se duse tiptil spre Casey. Îi promisese că o să plece înainte ca Henry S. să se trezească și voia să se țină de cuvânt, chiar dacă ardea de nerăbdare s-o mai iubească o dată. Rămase în picioare să se uite la ea câteva minute bune, apoi o sărută de plecare. Aplecându-se în față, își puse piciorul pe un robot de jucărie ce zăcea pe covor. Acesta începu să țiuie tare, apoi se auzi vocea sugrumată, computerizată, care dădea ordine pentru un nou atac, iar luminițele ce pâlpâiau din toate colțurile îl orbiră.

- Ce naiba e asta? susură Casey. Apoi se aplecă, luă jucăria și începu s-o zguduie până când se opri. Gabe se aștepta ca Dog să apară în salturi la auzul zgomotului, dar acesta dormea cu o labă pleoștită pe o ureche și sforăia tare, umplând camera.

- Gabe?

Se întoarse, se împiedică de pat și căzu peste ea.

- E robotul lui Henry S., Power Ranger, îl lămuri Casey.

- Scuză-mă, murmură el, așezându-se lângă ea și îngropându-și fața în stomacul ei.

Casey râse, iar Gabe se ridică și se aplecă peste ea. Casey îl luă de gât, zâmbi, închise ochii și se ghemui lângă el.

- Te pricepi să trezești fetele din somn.

- Te-ai supărat?

Casey râse.

- Glumești? Să mă trezesc în pat cu tine îmi face mai bine decât o cafea de dimineață. Deschise ochii. Oh, Gabe, uită-te la ochiul tău. S-a înroșit.

Gabe îi adulmecă gâtul.

- Nu-i nimic. O să spun tuturor că e o dovadă de iubire și că această minunată femeie nu mi-a rezistat.

- Asta așa e, zise ea.

Gabe mormăi ceva. Ar fi vrut să rămână în pat cu ea toată ziua.

Dar dacă apărea Henry S.?

- E timpul să plec, iubito. S-a crăpat de ziuă.

Casey zâmbi, cu o expresie de satisfacție deplină pe față..

- Gabe?

- Da?

- O să mă suni, nu-i așa?

Gabe o luă în brațe.

- O să te sun. O sărută iar, sări peste Dog care sforăia de zor și ieși pe vârfuri din cameră, înainte să i se înmoaie picioarele și să aterizeze iar în pat, peste ea.

***

- Foarte bine, deci ce s-a întâmplat aseară? o întrebă Rona.

Casey zâmbi malițios în timp ce Jill ciugulea din salată.

- Ne-am dus la meci. Au câștigat "Bravii", iar Henry S. s-a distrat groav, nu-i așa, iepurașule?

Henry S. tocmai înfuleca un hamburger și râgâi.

- Tale, mami, ca Gabe.

- Oh, Henry S., ăsta nu e un lucru frumos pe care l-ai învățat de la el.

Rona râse.

- Nu era nevoie să-l învețe el așa ceva. Face asta de când s-a născut. Și, de altfel, nu mă refeream la meci, știi bine.

- Chiar îți place tipul ăsta, nu-i așa? o întrebă Jill, uitându-se la Casey pentru prima oară de când se așezaseră la masă.

Casey dădu din umeri, ștergând cu degetul cele câteva picături de pe paharul cu ceai.

- O, da.

Rona o strânsese pe Casey de brațe.

- Amănunte, Casey, hai, scoate repede tot.

Henry S. scuipă pe farfurie o bucată de friptură.

Casey și Rona începură să râdă.

- Nu, Henry S., Rona vorbea cu mine.

- Mami cuipă? întrebă Henry S.

Casey dădu din cap. Câteodată prezența unui copil în timpul conversației complica lucrurile foarte mult.

- Nu, iepurașule. Mi-a zis să-i povestesc eu ceva...

- Ești îndrăgostită de el, nu-i așa? o întrebă Jill.

Casey îl șterse pe Henry S. la gură de ketchup și oftă.

- Se vede, nu-i așa?

Rona aplaudă.

- Știam eu. Ascultă, Casey, o să-l iau eu pe Henry S. diseară.

- Dar Gabe n-a zis nimic de așa ceva, îi răspunse ea.

- Suntem în anii nouăzeci, Casey. Poți să-l inviți la cină, la tine.

Jill își unse o chiflă cu unt, apoi o rupse în două.

- N-ar trebui să alergi după el.

- Dacă-l inviți la cină nu înseamnă că alergi după el, argumentă Rona. Să știi, Jill, că dacă tu te ții bățoasă și rece, nu înseamnă să facă la fel și Casey.

Jill se încruntă și începu să-și taie pepenele în bucăți mici.

Casey reflectă puțin la sfatul primit. Poate că Rona avea dreptate.

- Aș putea trece cu Henry S. pe la el, pe la birou, și să-l invit aici. Apoi pocni din degete și se lumină la față. Știu. În seara asta voi face cu Henry S. niște desene cu paste făinoase și o să-l invităm la o porție.

- Eu o să vin să-l iau pe Henry S. imediat după ce închid magazinul, se oferi Rona.

- Mulțumesc. Casey se uită cu atenție la prietenele ei. Știți că m-am gândit să sărbătorim aici, acasă, decernarea premiului?

- iar? mârâi Jill.

Casey râse, clipind des.

- Gabe mi-a zis că o să mă însoțească el.

Rona răsuflă ușurată.

- Perfect.

Casey se uită la ea cu uimire.

- Mai vreți să mai mergeți?

Jill dădu ochii peste cap.

- Vreau să mergem să te vedem pe tine, dar știi că puștii ăia de liceu nu ne interesează.

Casey îl șterse pe Henry S. la gură și pe mâini de muștar și-l ridică în brațe.

- Ai dreptate, Jill. Nu știu de ce mi-am făcut atâtea griji.

Rona zâmbi.

- Da, mda, când ai pe unul ca Gabe lângă tine, de ce să te mai sinchisești de Snivelling Dillard?

Jill râse.

- Pe vremuri credeam că e un tip tare. Pun pariu că acum e chel și gras.

Casey râse și se repeiz la ușă.

***

Gabe închise telefonul și se uită la calculator. Ceva nu era în regulă. Îl sunase pe locotenetul Harper și aflase că între timp mai avuseseră loc două jafuri. După

ce introduse datele despre victime în calculator, încercă să găsească o punte de legătură între ele. Obiectele fuseseră furate la întâmplare: televizor, calculatoare, combine muzicale, faxuri, lucruri ce puteau fi vândute repede pe piața neagră. Îi sunase pe unii informatori de-ai lui și încercase să obțină un portret al celui care începuse să fure în ultima vreme asemenea obiecte. Quickchange verifica toate casele de amanet din împrejurimi. Poate că gașca Switchblade făcuse toate astea. Dar de ce ar implica-o, niște puști, și pe Casey? Era vreo legătură între aceste jafuri și Satterfield?

Singurul element comun al victimelor era că toate locuiau pe o rază de câțiva kilometri în jurul lui Casey. Examinase obiectele furate. Toate erau electronice.

Bingo. Va trebui neapărat să verifice depozitele din oraș, pentru a face inventarul sau a-i găsi pe salariații suspecți.

Gândurile îi fură întrerupte de un telefon. Se auzi vocea locotenentului Harper care deschise discuția despre caz și o încheie interogându-l despre Casey.

Dându-și părul pe spate, Gabe observă brusc că avea în picioare două șosete de culori diferite. Una neagră, una maro. Prezența lui Casey îi dădea gândurile peste cap.

- Ți-am spus că n-are nici o legătură, îi zise Gabe. Am investigat-o, Harper. N-ar fi decât pierdere de timp dacă ai mai face-o și tu. Totuși am dat peste ceva interesant.

Auzi un ciocănit în ușă, și-și ridică privirea. În pragul ușii se trezi cu Casey și Henry S. Își acoperi receptorul cu palma.

- Te deranjăm? întrebă Casey.

- Nu, nu, intrați. Se întoarse să continue discuția cu Harper, sperând că ar mai câștiga ceva timp. Te sun eu mai târziu să-ți spun dacă lucrurile se potrivesc.

Henry S. se smuci din brațele lui Casey.

- Culatol.

Gabe dădu din cap, ștergând repede de pe ecran fișierele. Casey îl privi cam ciudat, iar el spera că nu apucase să-i vadă dosarul de pe birou.

Cu mâinile întinse, Henry S. porni spre calculator.

- Culatol? Joculi?

- Da, amice. Ăsta e calculatorul meu.

- Nu, nu pune mâna, Henry S. Nu stăm mult, îl avertiză Casey.

Gabe îl ridică în sus pe Henry S.

- O să-ți arăt calculatorul mai târziu. Se uită la Casey. Ce surpriză! Îl văzu pe Hank venind spre el și panica îi alteră glasul.

- Ce faceți aici?

Zâmbetul lui Casey dispăru. Se uită spre ușă.

- Eram în trecere și m-am gândit să te invităm la cină.

Gabe mai aruncă o privire temătoare spre ușă.

- A, sigur că da. La ce oră?

Îi conduse apoi rapid la ușă pe cei doi, sperând să evite întâlnirea lor cu Hank. Dacă acesta o vedea pe Casey, ar fi făcut legătura cu descrierea făcută de martor.

- La șapte, îi răspunse Casey, cu o privire încurcată.

- Bem, și Henry S. arătă cu degetul fântâna arteziană din hol.

Gabe încercă să-l potolească, dar Henry S. se zbuciuma în brațele lui, vrând să plece. Îi dădu drumul până la urmă, iar Henry S. porni încet spre fântână.

- Gabe, ce s-a întâmplat? îl întrebă ea, căutându-i privirea. Dacă nu vrei să vii, nu-i nimic.

Gabe îl văzu pe Hank apropiindu-se de fântână.

- Cred că sunt prea preocupat de cazul la care lucrez.

Casey se încruntă.

- Îmi pare rău. N-ar fi trebuit să venim. Gabe porni după Henry S., dar Casey îl prinse de mână. Gabe, ți-e rușine că am venit aici, după tine, la birou?

Stupefiat de întrebare, Gabe se opri.

- Rușine? De ce naiba mă întrebi așa ceva?

Casey privi în jos, studiindu-și picioarele și trecându-și greutatea de pe un picior pe altul.

- Nu știu. Azi-noapte am crezut că s-au întâmplat lucruri atât de speciale, dar

azi te uiți la mine de parcă aș fi o străină. După cele spuse aseară, am...

Gabe se enervă. Cum de nu înțelegea ce simțea el? Pentru numele lui Dumnezeu, făcea tot ce putea ca s-o protejeze.

- Casey, vino aici. O trase lângă el și o sărută. iubito, am atâtea probleme de rezolvat. Dar vreau să vin diseară, e bine?

Casey se mai liniști și-l luă de gât.

- E bine.

- Ute! Își întoarseră privirea amândoi spre Henry S. care alerga spre ei, radiind de fericire. Mami, mami! Bănită!

- Oh, nu! strigă Casey.

Gabe mârâi și el în gând. Henry S. își înfășurase pe o mână meșa lui Hank și o agita acum prin aer în timp ce Hank îl urmărea, fugind.

***

- Hai odată, Henry S.!

Casey îl trase în magaizn.

- Te rog să fii cuminte pentru mami, fără figuri cum ai făcut în biroul lui Gabe.

- Acadea?

- Bine, dacă nu te atingi de nimic, o să-ți cumpăr una. Mai trebuie să cumpărăm și altele.

Casey se uită printre rafturi și se înroși toată când dădu cu ochii de prezervative. Henry S. i se agăță de picior și începu să țopăie de colo-colo.

- Fii cuminte, iubitule. Mami trebuie să vadă pe care să-l cumpere.

Casey se uită la zecile de cutii, uimită de gama diversă a acestora. Superfine, extrafine, supersensibile, uleioase, neuleioase, clasice, largi, extralargi? Doamne-Dumnezeule, habar n-avea pe care să-l aleagă.

Henry S. i se agăță de mână.

- Mami, jucăm!

Casey îl desprinse de pe piciorul ei.

- Ne jucăm când ajungem acasă. Las-o pe mami acum, să aleagă o cutie cu

baloane.

- Baoane!

Henry S. se repezi să pună mâna pe una, dar se împiedică.

- Nu, Henry S.!

Casey se întinse după el și reuși să-l apuce de un colț al tricoului, dar mâinile îi pătrunseseră deja în raft. Culoarul se umplu de cutii de prezervative. Una dintre supraveghetoare oftă și se apropie de microfon.

- O persoană pentru reamenajare pe culoarul trei.

Vocea ei puternică explodă în amplificatoare și câțiva cumpărători își întoarseră capul.

Casey apucă în grabă o cutie de prezervative, îl luă pe Henry S. de mână și o zbughi repede.

***

Casey și Henry S. își petrecură după-amiaza lipind și colorând diverse feluri de paste, o porție bună fiind păstrată pentru a fi gătită.

i se făcea rău când își amintea de privirea lui Gabe la vederea lui Henry S. alergând pe hol cu meșa șefului său, dar era fericită în același timp pentru că el nu apucase să vadă dezastrul din magazin. Slavă Domnului, Hank fusese drăguț și se distrase pe seama celor întâmplate, deși chelia expusă privirilor i se cam înroșise. Casey își mușcă acum buzele încercând să se abțină de râs amintindu-și cum Henry S. dăduse să-i pună pe cap lui Gabe meșa lui Hank. Putea ea să mai facă ceva, dacă Henry S. credea că meșa o să-i stea mai bine lui Gabe decât lui Hank?

Gabe o condusese repede afară din birou și încă o dată Casey simțise o oarecare nesiguranță. Avusese sentimentul neplăcut că nu trebuia să fie văzută de șeful lui. Dar de ce?

Treci peste asta, Casey. Ți-a spus doar că e foarte ocupat cu serviciul. Acceptă situația, e un om bun și meriți și tu puțină fericire. Nici măcar nu s-a supărat pe Henry S.

La ora patru se auzi soneria. Casey îl întâmpină pe băiatul de la mesagerie

care-i lăsă un pachet.

Deschizând cutia, Casey zâmbi. Deasupra erau un caleidoscop mic pentru Henry S. și o cutiuță cu bomboane M&M care ar putea s-o țină vreo lună dacă Henry S. n-ar da peste ele. Poate că o să facă cu el niște munți din bomboane pentru litera "M" din cartea ei.

Uitându-se sub hârtia de ambalaj, descoperi o rochie superbă verde, cu spatele și umerii goi. Sub rochie mai găsi o cutiuță mică de bijuterii. O deschise cu mâinile tremurând de emoție și cu respirația tăiată.

Era un lanț delicat, din aur, pe care strălucea un smarald mic. Mai găsi un carton violet cu următorul mesaj: "Aici ai literele "v", "b", "c" și "m". "i"-ul de la înghețată va veni diseară, la desert; "d" e surpriză. Să porți diseară această rochie, ca să putem aranja lucrurile până la "d". Culoarea cartonului mi-a amintit de ochii tăi. Ghici, ce culoare aveau ieri noapte când te țineam în brațe?".

Casey se înroși. Ce culoare aveau când erau plini de pasiune? Și oare ce reprezenta pentru el litera "d"? Pentru ea însemna de-a pururea. Se simțea copleșită de bucurie, dar se trezi la realitate când auzi râsul lui Henry S. Năpustindu-se în bucătărie, oftă din greu:

- Ute, mami. Pocușoli din pate.

Pe perete stăteau, frumos lipite sub formă de porc, o sumedenie de paste colorate pestriț.

- Oh, Henry S., e un porcușor foarte simpatic, dar trebuia să lipești pastele pe hârtie, nu pe pereți!

***

Gabe era în întârziere. Își frecă bărbia, sperând să nu fi pierdut în zadar timpul cât se spălase și se bărbierise. Cel puțin acum șosetele erau din aceeași pereche. Dezlipindu-și ultimul plasture pus pe tăietura de la bărbierit, se dădu puțin la o parte ca să evite ciocnirea cu Dog care alerga prin curte.

Bineînțeles că trebuise să facă un duș. Toată după-amiaza și-o petrecuse prin gropi și alei unde se întâlnise cu informatorii lui, iar mirosul de gunoi și de alcool ieftin îi pătrunsese în haine. În sfârșit, simțea că începea să dea de capătul

poveștii. Toate obiectele furate fuseseră descoperite într-un depozit de pe Strada 5. Harper îi verificase pe toți angajații, dar până acum, nimic. Împreună cu Quickchange se întâlnise cu vânzătorii de la casele de amanet și reușise să dea peste obiectele căutate, la trei puști diferiți. Numai de-ar reuși să pună mâna pe ei și pe cel care-i păcălise. Simțea că mai avea puțin și toată tărășenia se termina. Dacă în după-amiaza aceea n-ar fi văzut-o pe Casey atât de derutată, ar fi sărit peste cină și ar fi continuat să lucreze.

Urcând în grabă treptele terasei, se opri o clipă să-și adune gândurile înainte de a deschide ușa. Buchetul de flori și cadoul aveau menirea să ceară scuze în locul lui pentru comportamentul cam nepoliticos de la birou. După ce plecase Casey, Hank îi cam pusese întrebări despre ea, și Gabe spera să fi putut satisface curiozitatea șefului său.

Când Casey deschise ușa, fața lui Gabe se acoperi de un zâmbet larg. Casey era absolut mortală. Purta rochia verde și lănțișorul pe care i le trimisese, iar decolteul în "V" al rochiei lăsa la vedere o piele superbă, strălucitoare. Se întreba dacă trebuie mai întâi să ia cina, ca apoi să-i poată da jos rochia și să ia desertul.

- intră, Gabe, îi zise Casey.

- Astea sunt pentru tine. Îi dădu buchetul și cutia.

- Gabe, nu trebuia să-mi mai aduci atâtea cadouri. Mi-ai trimis destule.

- N-am terminat încă alfabetul, nu-i așa? Gabe o trase spre el.

Casey zâmbi și-l sărută tandru.

- Nu, și să știi că am stat toată după-amiaza să ghicesc ce înseamnă la tine litera "d".

Gabe o sărută ușor pe lobul urechii.

- N-ai nici o idee?

Casey îi răspunse cu un sărut.

- Câteva. Dar mai întâi trebuie să mâncăm. Pastele au început să se înmoaie, iar salata să se veștejească.

Gabe zâmbi.

- Bine, mai întâi mâncarea. Apoi poți să-ți deschizi cadourile.

Traversând camera, Gabe se uită cu mirare în jur. Casey observă că eforturile ei de a aranja casa fuseseră remarcate. Nu mai era nevoie să ocolească sau să treacă peste jucării și haine.

- Casa e total schimbată.

- Am avut timp să facem curat, îl lămuri Casey, destinzând atmosfera. I-am adus niște cutii de ambalaj și am început să-l învăț să-și strângă lucrurile. Am scris pe fiecare cutei ce destinație are, și știe acum unde anme să și le aranjeze.

Casey îi arătă niște cutii de plastic, frumos colorate. Cea galben-fosforescent și cea verde nu prea se potriveau cu decorul rustic al casei, iar într-una mai elegantă ar fi arătat ciudat, însă era sigur că lui Henry S. îi plăceau mult.

Gabe dădu din cap, impresionat de felul în care Casey rezolvase problema. La el acasă toate erau puse în ordine. Mama lui fusese o femeie foarte ordonată. Lucrurile arătau aici a casă de copil fericit, nu a vitrină sau expoziție.

- Îmi pare rău că am întârziat, îi zise Gabe, așezându-se la masă. M-am luat cu treaba. Unde e Henry S.?

- E cu Rona. Îți jur că ea s-a oferit să stea cu el. Cred că într-o zi ar trebui să-și crească propriii copii.

- Adu-mi aminte să-i mulțumesc.

Casey zâmbi când văzu gropițele lui Gabe. Se așeză la masă în fața lui.

- Am auzit că ai fost pe la ea, la magazin.

Gabe acceptă farfuria plină cu spaghete, ochii măriți exprimându-i aprecierea.

- Da. E foarte drăguț. De fapt, de acolo ți-am luat azi cadoul.

- Oh, dantelă de la Love'N'Lace, ce ingenios, îi răspunse ea.

- Pe lista ta se găsea și "râsul" pentru litera "r", dar asta n-aveau la magazin. De fapt ăsta e cadoul din partea ta pentru mine. M-ai învățat să râd din nou.

Casey zâmbi la așa compliment și aproape că-și vărsă vinul în mâncare.

Gabe privea farfuria.

- Mâncarea asta arată grozav. Unde ai învățat să gătești așa?

Casey sorbi o înghițitură de vin.

- Mult timp a trebuit să mă descurc singură. Nu mi-a luat prea mult să mă plictisesc de pizza și sandvișuri. Vreau ca Henry S. să mănânce sănătos și echilibrat.

Gabe gustă mâncarea și zâmbi.

- iubito, știi cu adevărat cum să satisfaci un bărbat.

Ridicându-și paharul pentru un toast, Casey îi făcu cu ochiul.

- Stai să vezi mai încolo, după masă.

Gabe aproape că se înecă cu o frunză de salată. Dacă mâncarea n-ar fi fost atât de gustoasă, s-ar fi aruncat peste masă și ar fi acționat conform îndemnului din ochii ei. Mâncă de data asta legumele amestecate și dori s-o impresioneze pe Casey cu performanțele sale. Avea de gând să savureze pe deplin fiecare înghițitură din mâncarea pe care i-o pregătise, apoi va trece la felul doi pe care voia să-l consume la fel de încet.

***

imaginându-se iar în brațele lui Gabe, lui Casey începură să-i tremure mâinile în timp ce mânca. Uitându-se la ea, ochii lui cenușii se întunecară, apoi își răsuci câteva spaghete pe furculiță și deschise gura. Casey era fascinată cât de mult îi plăcea mâncarea. Fusese îngrijorată că s-ar putea să nu-i placă ingredientele din spaghete și și-l imaginase cum o să separe mâncarea. Apoi și-l închipui închizând ochii și savurând-o pe ea.

Înghiți și ea câteva îmbucături și bău puțină apă.

- Cum îți mai merge ancheta?

Gabe rămase cu furculița suspendată în aer. Casey ar fi putut să citească în ochii lui vinovația.

- Bine, dar cartea ta?

Casey zâmbi.

- Minunat. Azi am făcut cu Henry desene din paste.

Gabe se încruntă.

- Ce înseamnă asta?

- Lucrări artistice făcute din paste uscate. Pe unele le-am vopsit, apoi le-am lipit cu Henry S. în diverse forme. Am pictat chiar cu spaghete ude.

Gabe dădu din cap.

- Aș prefera să le mănânc, dar sună distractiv.

- A fost. Numai că Henry S. le-a lipit pe unele pe jos și pe pereți. Și uită-te și acolo.

Casey îi arătă tavanul.

Gabe hohoti de râs. Văzu atârnând de tavan niște tăiței roșii. Uitându-se pe peretele din spatele ei, văzu și niște pete colorate, dovadă a locului unde fuseseră lipite pastele. Parcă aveau formă de purcel.

- Da' are imaginație, nu glumă!

Casey se răsuci și-i urmări privirea.

- E un porc, îl lămuri ea zâmbind. Da, ai dreptate. Chiar că are imaginație.

După ce goliră farfuriile, îi întinse mâna lui Gabe și porniră spre ușa din spate. Se aranjase pentru Gabe cu o grijă deosebită, și îmbrăcase rochia special pentru el. Și pentru el voia acum să și-o soată.

- Stai. Mai întâi cadoul.

Casey luă pachetul ambalat frumos, rupse folia de deasupra și desfăcu repede hârtia din interior. Roși toată.

- Este un furou de mătase. Spuneai că-ți plac.

- Da, dar nu m-am referit chiar la așa ceva, îi zise Casey, râzând și fluturând în aer o fâșie delicată de mătase, de culoarea piersicii.

Gabe o luă de mână, îi sărută pe rând degetele, uitându-se fix în ochii ei.

- Poate-l porți măcar un minut, două, deși aș prefera să nu porți nimic. Acesta e "d"-ul meu, Casey. Tu – dezbrăcată.

Casey simți un val de căldură copleșind-o, dar deveni în același timp și prudentă. Deci "d"-ul lui se referea la sex. Al ei era "de-a pururea". Asta era tot ce-și dorea el – sex – nu căsătorie?

- Ești atât de frumoasă, îi șopti Gabe.

Pentru moment ar putea rezolva problema.

- Hai să ieșim puțin.

Îl luă de mână pe Gabe.

- Vreau să-ți arăt ceva. O să luăm desertul acolo.

Gabe o urmă până în cel mai îndepărtat colț al curții, lângă gard. Când își dădu seama de intențiile ei, se uită fix la ea. Stăteau acum sub un stejar uriaș și mii de stele străluceau deasupra, pe cer. Casey întinse o pătură pe care puse un coș cu vin, căpșuni, prăjituri și un borcan cu frișcă.

- Sunt o nebunie stelele astea, zise Casey.

- Așa e, șopti Gabe. Dar tu ești și mai frumoasă, iubita mea.

Gabe îi acoperi gura cu a lui până când o simți pe Casey moale în brațele lui. Casey plănuise să-l seducă, dar de câte ori o atingea el, se pierdea cu totul.

- Îmi place grozav cum îți stă rochia, îi zise el, admirând-o din cap până-n picioare. Dar cred că ți-ar sta mai bine fără.

- Toată ziua m-am gândit la gropițele tale, îi șopti ea.

Gabe râse.

- Atunci să punem capăt agoniei, murmură el. Toată ziua m-am gândit să fac dragoste cu tine.

Dar pentru Casey, agonia abia începea. Gabe începuse să-i scoată ușor rochia, atingând-o și savurând fiecare bucățică din trupul ei. O săruta, jucându-se cu buzele ei, cu fața, cu gâtul, cu sânii, până când Casey începu să geamă și să-l tragă mai aproape de ea. Începu să coboare apoi spre stomac, buric, apoi și mai jos, apăsându-și buzele de șoldurile ei.

- Casey, nu porți nimic pe dedesubt în seara asta, îi șopti Gabe în timp ce rochia îi alunecă de pe șolduri. Bine că nu mi-ai spus asta înainte de masă, că n-am mai fi ajuns să mâncăm.

- M-am gândit la asta toată ziua, zise Casey, abia respirând.

Când ea își scoase rochia de tot, Gabe începu s-o sărute iar pe stomac, pe șolduri, apoi o întinse pe pătură. Cu mângâieri tandre îi desfăcu picioarele.

- Gabe?

Casey își încleștă mâinile de el și încercă să-l ridice spre ea.

- Sunt gata pentru desert, îi șopti el.

Casey începu să geamă și să tremure copleșită de toate acele senzații. Avea impresia că se învârtise în jurul Pământului și acum se afla alături de Gabe așa cum visase vreodată. Gabe se așeză lângă ea, scoțându-și hainele, eliberându-se. Pătrunse în ea în grabă, iar Casey îl strânse lângă ea, ridicându-și șoldurile când Gabe îi așeză picioarele în jurul lui.

- Casey, oh, Casey, șopti el.

Casey închise ochii și se rugă să audă cuvintele ce le râvnea atât de mult. Dar gândul acesta se evaporă repede și deodată nimic nu mai contă, ci doar gândul amețitor că ea și Gabe făceau dragoste în cel mai primitiv mod posibil.

Gabe își coborî puțin capul ca s-o sărute pe sâni, mișcându-i ușor șoldurile și pătrunzând în ea mai adânc, până când Casey nu mai rezistă.

- Te rog, Gabe, șopti ea.

Se uită în ochii ei și zâmbi. Ardea tot, cu ochii înflăcărați de dorință, apoi îi ridică șoldurile mai sus, ca s-o simtă mai bine. Gabe se încordă, împinse mai mult și mai adânc până când Casey ajunse la punctul maxim și-l făcu și pe el să se elibereze, gâfâind.

Stăteau acum înlănțuiți unul într-altul, corpurile și inimile lor bătându-le în același ritm, în timp ce luna se juca deasupra lor de-a v-ați ascunselea, printre nori. Greierii își țârâiau și ei cântecele prin iarbă, iar păsările fâlfâiau pe lângă ei și se așezau să ciugulească timid ceva din coș sau de pe pătură.

Casey, goală, deschise cutia cu prăjituri, luă o bucată și o fărâmiță prin curte. Gabe nu mai văzuse niciodată un tablou atât de frumos decât cel cu Casey, goală, mișcându-se de colo-colo prin curte și strigând păsările cu cuvinte caraghioase pentru a le aduna să le hrănească.

- Ți-e frig? o întrebă el șoptit și o luă în brațe când se apropie să se cuibărească lângă el.

Casey dădu din cap.

- A fost mai bine decât în visul meu.

Gabe râse.

- iubito, dar abia am început.

Casey nu-și dădea seama ce s-ar mai putea întâmpla, dar Gabe îi arătă imediat. Frișca pe care ea intenționase s-o mănânce cu căpșuni, deveni un aperitiv grozav când el i-o întinse pe sâni. Îi răspunse și ea la gest și descoperi câteva locuri care deveneau și mai apetisante cu frișcă pe ele. Unele însă erau mai bune goale, fără nimic pe ele, pentru că aveau gustul lui Gabe.

Deodată câteva picături răzlețe de ploaie îi făcură să intre degrabă în casă.

Gabe aprinse focul și băură împreună câte un cappucino. Casey se așeză pe covor iar Gabe, în spatele ei, îi mângâia corpul cu al lui. Casey i se abandonă complet, acceptând senzațiile plăcute pe care Gabe i le oferea.

De fapt, aceea era cu adevărat dragostea.

***

Gabe fu trezit din somn de sunetul ascuțit al pagerului.

Scoțându-și ușor un braț de sub Casey, se dădu jos din pat, zâmbi când o văzu ce bine-i stătea acolo, îmbujorată și extenuată de dragoste. Reușiseră la un moment dat, târziu de tot, să ajungă și în pat. Nu mai voia să plece de acolo niciodată.

Merse în vârful picioarelor până în bucătărie și-i telefonă lui Hank.

- Da, ce e?

- Gabe, te caută unul, Quickchange. Spunea că are ceva pentru tine în legătură cu jafurile.

- Da?

- Spunea să te duci să te întâlnești cu un tip, George, la șapte, la gara Stone Mountain.

- S-a făcut, Hank.

Se uită la ceas. La naiba! Ar fi vrut să stea toată ziua în pat cu Casey, dar trebuia să plece. Încercă să nu mai fie atât de melancolic. În definitiv, după ce o să termine cu ancheta, o să stea cu Casey tot timpul. Pentru că voia s-o ceară de soție. Abia aștepta să-i cumpere un inel, "i".

Își turnă o ceașcă de cafea, făcu repede un duș și se apleacă s-o sărute pe

Casey. Ea se întoarse pe spate, se întinse și-l trase peste ea.

- Aș fi vrut să nu plec, dar trebuie, iubito, îi zise Gabe. Serviciul mă cheamă.

Casey dădu din cap.

- Nici eu n-aș fi vrut să pleci. O să mă suni?

Gabe își simți stomacul încordat. Oare Casey o să aibă încredere totală în el?

Casey zâmbi, îl sărută și-și aduse aminte de clipele erotice din noaptea trecută. Încă mai simțea în ea parfumul iubirii lui. Împrejurul sânilor avea niște urme ușoare de roșeață lăsate de barba lui. Da, cu siguranță, va suna.

***

- Spui că-i poți recunoaște pe copii? întrebă Gabe. Se uită la George care-și aprindea o țigară și pufăi de câteva ori din ea înainte de a vorbi.

- Da, se învârtesc toată ziua pe lângă magazin.

George era un bărbat scund, îndesat, proprietarul casei de amanet U-Find-it.

- Și crezi că au fost angajați ca să fure?

- Așa bănuiesc. George își răsuci țigara între degete și scoase un rotocol de fum. Până cum o lună nu i-am mai văzut. Apoi au apărut din nou, ca din senin. Cred că e vorba de tipu' pe care l-am angajat în tura de noapte. Uite adresa lui. Băieții îi spun T.J.

Gabe dădu din cap.

- Dacă se-ntâmplă ceva, eu nu mă bag. George își aruncă pe jos țigara și o strivi cu o gheată scâlciată. Asta nu e șterpelită.

Gabe clătină din cap.

- O să verific. Mulțam.

În drum spre birou, Gabe îi telefonă lui Hank.

- Am dat de un fir pe care trebuie să-l verific. O să întârzii.

- Stai puțin, Thornton. Te-a sunat locotenentul Harper. Zice că trebuie să te vadă imediat.

- Bine, trec pe la el mai întâi. Vorbim mai târziu?

Gabe întoarse și se îndreptă spre sediul poliției, răsuflând ușurat. Mai avea puțin și o să lămurească toată povestea asta cu Casey. Apoi o să ajungă la litera

"p" și o să-i facă propunerea finală.

***

- Casey Jones?

Casey se uita șocată la polițistul care stătea în pragul ușii. De ani de zile nu-i mai spusese nimeni Jones.

- Da? reuși ea să bâiguie.

- Sunt sergentul Ford de la departamentul de poliție din Atlanta. Aș dori să mă însoțiți până la sediu, ca să răspundeți la niște întrebări.

Casey se sprijini de ușă să nu cadă.

- Ce s-a întâmplat?

Sergentul își drese glasul, uitându-se la ea.

- Avem dovezi că sunteți implicată în niște jafuri. Vreți să vă luați lucrurile?

Casey înghiți în sec, cu unghiile scrijelind în cadrul ușii și cu gândurile aiurea. Jafuri?

- Poate vreți să vă luați geanta, doamnă?

- Ăăă... da.

Casey își luă în grabă geanta, se împiedică de scări și urcă în mașina poliției. Își adusese aminte de ziua când fusese arestată, pe când avea treisprezece ani, și un fior rece îi urcă pe șira spinării. De ce credeau ei că e implicată într-o asemenea faptă?

Zece minute mai târziu, sergentul o ținea de braț, ajutând-o să pătrundă în sediul poliției. i se făcuse rău de la stomac.

- Domnișoară Mcintyre, sunt locotenetul Harper. Am câteva întrebări de lămurit cu dumneavoastră.

- Nu înțeleg, îi zise Casey, netezindu-și fusta pe când sergentul o conduse în ceea ce părea a fi o încăpere goală.

- Faceți-vă comodă. Veți mai sta aici ceva timp.

Locotenentul îi arătă un scaun de plastic așezat lângă o masă lungă de lemn.

Dar ceea ce părea o cameră goală, era de fapt o încăpere friguroasă și apăsătoare și Casey se întrebă cum te puteai face comod între acele ziduri si-

nistre și deprimante.

Îl examină cu încordare pe bărbatul acela înalt, brunet. Locotenentul stătea chiar în fața ei, cu brațele încrucișate, sfredelind-o cu privirea-i întunecată.

- Avem informații de la un martor care v-a văzut la locul faptelor.

Casey se clătină. Un polițist durduliu o conduse pe scaun și o trânti acolo.

Următoarea jumătate de oră și-o petrecu răspunzând la întrebările dure despre unde și cum își petrecuse nopțile când avuseseră loc jafurile. Încercă să-l lămurească explicând cât putea de bine; prima sa reacție, de șoc, transformându-se apoi în furie și mai târziu, în îngrijorare. Dacă ar fi implicată într-o asemenea faptă - chiar și nevinovat – publicitatea și tribunalul i-ar amenința custodia asupra lui Henry S. O cuprinse panica.

- Ei, domnișoară Mcintyre, trebuie să vă verificăm alibiurile. Presupun că aveți martori să vă confirme prezența în fiecare caz. Am trimis după Gabe Thornton. Ar trebui să sosească, apoi continuăm.

- Gabe? Ce treabă are el aici?

- Thornton se ocupă de aceste cazuri.

Ăsta era cazul la care tot lucra Gabe? De asta pleca mereu de la ea? Lacrimile din ochi începură s-o ardă. Polițistul durduliu deschise ușa și Gabe intră.

Luat prin surprindere, ochii îi fulgerară și bărbia îi înțepeni când dădu cu ochii de ea.

- Gabe, ce se întâmplă? întrebă ea, și mai speriată decât înainte.

Își freca nervoasă mâinile așezate în poală. Voia să alerge spre el, să i se arunce în brațe, dar el stătea împietrit, cu fața rigidă ca o mască.

- Casey, îmi pare rău. Nu mai răspunde la alte întrebări, fără avocat.

Locotenentul Harper îi întrerupse.

- N-am arestat-o încă, Thornton.

Casey începu să răsufle agitată, căutându-i privirea lui Gabe.

Dar el stătea țeapăn, nemișcat.

Locotenentul se întoarse spre Casey, cu buzele cărnoase strânse exprimând supărare și nemulțumire.

- Așa cum spuneam, domnișoară Mcintyre, având în vedere că cel care v-a investigat până acum e Thornton, bănuiesc că are să ne ofere niște informații relevante pentru cazul dumneavoastră.

Când locotenetul rosti aceste cuvinte, sângele lui Casey îi pulsa deja în urechi. Gabe o investigase pe ea? Simți în stomac un cuțit care-o despica, apoi se uită îngrozită la Gabe. De asta se întâlnea el cu ea? Ochii lui cenușii și gura încleștată îi spuneau adevărul. Pasiunea, râsul, jocul dispăruseră. Locul lor fusese luat de vinovăție.

Gabe credea că încălcase legea. O folosise ca să-și scrie articolul. Va fi arestată și-l va pierde pe Henry S. Uitându-se la gura lui Gabe, înconjurată cum de riduri fine, gura pe care o sărutase și care o sărutase în locuri unde nimeni nu avusese acces până atunci, Casey își dădu seama care era adevărul.

Gabe Thornton o trădase.

***

Ea îi dăruise inima.

Trupul.

Sufletul.

Dar Gabe o mințise. Casey se abținea să nu plângă și se uita înmărmurită la Gabe. Îi veniră în minte frânturi din discuțiile lor recente: despre serviciul lui, despre anchetă, discuții în care el ar fi putut să-i mărturisească suspiciunile lui. Dar nu. Preferase s-o folosească. O sedusese, îi trimisese cadouri – și toate numai de dragul unui articol.

- Casey?

Gabe se îndreptă spre ea, dar Casey se întoarse cu spatele, ascunzându-și emoțiile care-i înnegurau ochii. Ce voia? Se simțea vinovat, acum că o prinsese? Bravo lui! Așa și trebuia să se simtă. Îi dăruise toată dragostea ei, iar el trișase.

- Thornton, de ce ai ținut ascunse de mine informațiile pe care le aveai? îl întrebă Harper. Câteodată uit că nu ești decât un reporter ticălos. Voiai să mi-o iei înainte ca să scrii tu primul articolul, nu-i așa?

Gabe își trecu o mână prin păr, neluându-și nici o secundă ochii de la Casey.

Aceasta își îndreptă umerii și se uita la el cu ochi reci.

- V-am spus că nu era nevoie s-o interogați pe Casey, îi zise Gabe. E prea dezordonată și împrăștiată ca să organizeze niște jafuri.

Casey se simți jignită și pentru o clipă spumegă de furie.

- Împrăștiată? Eu cel puțin nu-mi separ legumele în farfurie!

- Nu mai fac asta, comentă Gabe. Am exersat.

Casey se uită la el blocată.

Harper dădu din mâini.

- Vă rog, nu știu despre ce trăncăniți voi acolo, dar eu încerc să pun mâna pe un hoț.

- Și eu la fel, replică Gabe.

Casey închise ochii, căci cuvintele lui îi pătrunseseră adânc în urechi. Deci era adevărat. Vorbiseră despre ea și Gabe o folosise. N-o iubise niciodată. Nu fusese pentru el decât o pistă pentru scrierea unui articol de senzație. Poate de data asta va câștiga un Pulitzer.

Locotenentul Harper lovi cu palma masa.

- Thornton, știi foarte bine că avem un martor care a descris-o, așa că nu mai nega. Am vorbit cu Hank. A recunoscut-o la tine în birou. Și pentru că tu ai anchetat-o, știai că a fost arestată pentru furt când era minoră? Și că folosește alt nume?

Casey simți cum i se scurge tot sângele din vine. Gabe încerca s-o fixeze cu privirea și putea să jure că suferea. Acum, că aflase adevărul despre trecutul ei, n-o s-o mai vrea niciodată.

- Casey n-are nici o legătură cu jafurile și sunt pe cale să aflu adevăratul făptaș.

- Această eșarfă are amprentele ei peste tot.

Casey se uită cum locotenetul scoate eșarfa neagră, de mătase, pe care Gabe i-o dăruise.

- Am căutat-o...

- Taci din gură, îi ordonă Gabe.

Casey scrâșni din dinți și se uită la el.

- Unde ai găsit-o? întrebă Gabe.

- În ultima casă jefuită. Are două feluri de amprente pe ea – ale ei și ale tale.

Casey îl auzea pe Gabe explicând, ceva mai departe de ea, că într-o seară îi fusese casa spartă, apoi ceva despre niște copii și o înscenare, dar nu înțelegea nimic. Dacă nu cunoștea toate amănuntele despre trecutul ei, cu siguranță că Harper îi făcea acum lui Gabe o prezentare detaliată. O cuprinse un val de suferință și de rușine și nici nu-și dădea seama că-și rupsese unghiile ale căror margini erau acum despicate. Îi treceau prin minte imagini cu ea dăruindu-se lui Gabe, apoi din ziua când recunoscuse în fața Ronei și a lui Jill că se îndrăgostise de el, și apoi când aproape era să-i mărturisească asta chiar lui. Ce proastă fusese!

- Știu că pot s-o rețin aici o zi întreagă pentru interogatoriu, zise Harper.

Urma să fie închisă. Ce se va întâmpla cu Henry S.? Panica o făcu să-și ridice privirea. Fața încruntată a lui Gabe o făcea să amețească. El se uita la ea din nou, cu aceeași privire neîncrezătoare. Credea oare că e nevinovată? O s-o ajute să scape sau o s-o bage la închisoare?

- Nu-i nevoie, rosti Gabe. Dați-i drumul, pe răspunderea mea.

Casey se uită la el. N-o s-o ajute. Voia s-o interogheze chiar el. După ceea ce-i făcuse, se aștepta acum să meargă cu el?

- Știu eu... Harper dădu din cap, cu ochii fixând-o pe Casey. Nu prea pari obiectiv în acest caz.

- Harper, mă cunoști de atâta vreme. Știi că nu mă las copleșit de sentimente când e vorba de muncă.

Casey oftă cu putere. Bun, a zis-o și pe-asta! Auzindu-l pe Gabe rostind acel adevăr, se simți învăluită de o suferință mai mare decât își imaginase. O stare de paralizie puse stăpânire pe ea, direcționându-i durerea undeva, în interior. Harper lovea cu pumnii în masă.

- Bine, ai patruzeci și opt de ore. Până atunci vreau noutăți. Harper se întoarse spre Casey. Puteți pleca cu Thornton, dar să nu părăsiți cartierul.

Casey se ridică, ștergându-și palmele umede de fustă. Parcă lovită în cap, se îndreptă spre ușă, ieși, simțind că Gabe era în spatele ei.

- Haide, Casey. Te duc eu acasă, îi zise el.

Casey refuză, pe un ton arțăgos:

- O chem eu pe Rona.

Gabe o apucă de braț și o conduse spre mașină.

- Pe naiba, o chemi pe Rona! Vii cu mine acum.

- Dă-mi drumul. Casey se întoarse și se uită la el, smucindu-se din strânsoare. Mânia îi înlocuise o parte din suferință. Aa, ai dreptate. Sunt în custodia ta, acum. Nu ți-a ajuns că te-ai culcat cu mine și m-ai umilit, nu-i așa? Ce ai de gând acum? O să-mi pui cătușele ca să mă legi de pat, sperând să-ți ofer niște informații pentru articolul tău?

- Casey, te rog, îi zise Gabe pe un ton scăzut. Lasă-mă să-ți explic.

Casey își înfipse în pieptul lui un deget.

- Să nu îndrăznești să mă mai atingi vreodată. Poți să faci din toată povestea asta un articol, dar să nu te aștepți să mai auzi vreun cuvânt de la mine. Casey se urcă în mașină. Du-mă acasă. Apoi, să pleci din viața mea pentru totdeauna.

Gabe își strecură mâinile în buzunare, furios. Casey se forță să nu observe suferința de pe chipul lui. Dar de ce suferea? Nu fusese el cel care mințise? N-o folosise pentru nimic altceva decât ca el să fie promovat în timp ce ea îi dăruise până și sufletul.

Așezându-se pe scaun cât mai departe de el, își încrucișă brațele, încercând să-și păstreze controlul. Refuza să plângă în fața lui și se ruga s-o poată face în intimitatea băii, înainte de a vomita.

***

O iubea din tot sufletul.

Voia s-o protejeze.

În schimb, o făcuse să sufere îngrozitor.

Acum, în drum spre Casey, își dădu seama de asta. Părea că între ei ea ridicase niște ziduri și în mod clar, voia să se ascundă în spatele lor.

- Casey, aş vrea să ştii cât de mult ţin la tine, îi zise el în şoaptă, dar nu primi nici un răspuns, ba mai mult, tăcerea dintre ei se adâncea tot mai mult.

i se tăiase vocea de emoţie, dar nu-i păsa. Trebuia s-o facă să-l asculte şi să-l înţeleagă. Nu putea s-o piardă.

- Ar fi trebuit să-ţi spun de această anchetă şi despre descrierea aceea, dar am vrut să te protejez.

Casey îi aruncă o privire plină de ură.

Gabe ridică tonul.

- Poate nu-ţi vine să crezi, dar e adevărat. Am vorbit cu Harper într-adevăr, despre anunţul tău, dar asta era înainte să ne cunoaştem. Apoi i-am spus că n-aveai nici o legătură cu jafurile.

- M-ai investigat, deci.

Casey îl înţepă cu această acuzaţie. Cum putea să-i mai explice când privirea ei neîncrezătoare îi străpungea inima? Gabe îşi încordă mâinile pe volan. Tuşi şi-i zise:

- Nu voiam decât să te ajut.

- Să mă ajuţi? Casey râse amar, apoi îşi întoarse privirea, ghemuindu-se şi mai mult pe scaun. A, înţeleg. Te-ai gândit s-o ajuţi pe biata virgină iniţiind-o în sex în timp ce tu-ţi vedeai de treabă?

i se strânse inima.

- A fost mai mult decât sex, şi ştii bine asta.

Casey îşi acoperi faţa cu mâinile.

- Nu mai vreau să-ţi aud minciunile. Şi cu asta îl reduse la tăcere. Îi era teamă că indiferent ce-ar fi zis, ea ar fi rămas de nepătruns.

- Ei bine, ba va trebui totuşi să mă asculţi, zise el până la urmă.

Ajunsese prea departe în relaţia cu Casey ca să renunţe chiar acum.

Casey se uita pe fereastră. Mânia şi frica o dominau. Gabe trase maşina pe dreapta şi opri. Casey apucă mânerul uşii şi dădu să sară afară, dar el o apucă de braţ.

- Nu, drăguţă, ai să stai aici şi ai să mă asculţi, fie că-ţi place sau nu. Reuşi să-şi

coboare tonul cu un efort extrem. Știu că suferi și că ești furioasă pentru că ai impresia că te-am folosit, dar nu e așa. M-am îndrăgostit de tine.

- Te rog, nu! șopti ea, uitându-se la mâinile lor împreunate.

Gabe își pierdu de tot glasul când îi văzu chipul răvășit și neîncrederea din priviri. Încercă s-o ia în brațe, dar Casey se smulse.

- Când am auzit descrierea făcută de un martor, m-am gândit că cineva vrea să-ți înscenezе toată povestea. Voiam să-l prind pe adevăratul hoț fără ca tu să afli vreodată de asta, pentru că nu voiam să te rănesc.

- E prea târziu pentru așa ceva, îi zise Casey, întorcându-se cu spatele.

- Te rog să mă asculți. E prea târziu? Între noi s-a întâmplat ceva special. Știi asta. Nu poți să dai uitării totul.

Vocea ei tremură.

- Nu-i nevoie să te mai joci cu mine, Gabe.

Gabe își încleștă maxilarele.

- Nu mă joc. N-am făcut-o niciodată. Eu ți-am spus adevărul. Tu ești cea care n-are încredere în mine. N-ai avut niciodat, nu-i așa? Dacă ai fi avut, mi-ai fi spus că ai cazier și că folosești alt nume.

Casey își închise ochii plini de lacrimi.

- De ce nu mi-ai spus?

Casey era mânioasă foc.

- Te înșeli. Am avut încredere în tine. Ești singura persoană căreia i-am povestit despre tatăl meu, ești singurul bărbat cu care am fost vreodată. Dar tu m-ai folosit, ți-ai bătut joc de mine.

Casey inspiră profund și se uită în ochii lui. Își aduse aminte de lista de pe frigider, cu toate calitățile dorite de Gabe la o femeie. Ea nu avea nici una din acestea.

- Te-aș fi înțeles, să știi, îi zise Gabe încet.

Casey își șterse o lacrimă și se uită iar pe fereastră. Trecură câteva secunde lungi, încordate. Când începu să vorbească, abia se auzea.

- Cum? Cum ai fi înțeles tu ce înseamnă rușinea?

Gabe își lăsă mâinile în jos, pe lângă el, ca să n-o mai atingă. Suferea și el atât de mult încât îi venea s-o ia în brațe și s-o mângâie.

Cu o voce inertă, continuă să vorbească uitându-se pe geam.

- Când am fugit de acasă, nu m-am dus direct la cămin. Am stat pe străzi, în oraș, într-un depozit vechi și părăsit unde mai stăteau și alții fără casă. Acolo am cunoscut-o pe Jill. Am fost arestate împreună, la paisprezece ani, pentru că am furat niște mâncare.

Gabe simți în stomac o senzație de rău. Nu suporta să-și imagineze ce-i povestea. Cum supraviețuise Casey și cum se transformase într-o femeie atât de minunată? Numai prin propriile-i puteri. Era singurul răspuns. Admirația și dragostea pentru ea deveniseră și mai profunde. De-ar putea să-l iubească iar. Dar nu-l mai iubea. Îl ura. Și vedea asta în ochii ei.

- Mi-am luat pseudonimul de Mcintyre, continuă ea. Încercam să-mi refac viața, să-mi creez o altă imagine. Voiam ca Henry S. să nu crească cu o reputație pătată. Mcintyre era numele unor bătrâni cu care am locuit o vreme. El s-a îmbolnăvit și a trebuit să plec de acolo, dar au fost foarte drăguți cu mine.

O privi cum își șterge lacrimile pe care nu și le mai putea stăpâni. Se aplecă spre ea.

- Casey, te rog, îți promit că voi îndrepta lucrurile.

Casey dădu din cap și din mâini, ca și cum ar fi vrut să alunge din calea ei orice speranță. Vocea i se mai liniștise.

- Nu poți. Du-mă, te rog, acasă acum. Din cauza ta și a poveștii ăsteia s-ar putea să-l pierd pe Henry S.

Gabe scrâșni din dinți.

- Îți promit că n-ai să-l pierzi, zise el.

Dacă-l auzise, oricum nu înțelesese. Se întoarse deja spre geam și-și închisese ochii, dându-i de înțeles să tacă.

Gabe porni mașina și parcurseră restul drumului într-o liniște totală. Când ajunseră la Casey acasă, ea alergă înăuntru, fără să se uite înapoi. Gabe o urmă, cu o durere intensă în piept. Nu putea să termine relația cu Casey, nu voia ca așa

ceva să se întâmple. Își aduse aminte de prima zi când pășise pe terasa aceea și fiecare moment ce se scursese de atunci. Era imposibil s-o piardă. Păși înăuntru și o auzi vorbind la telefon.

- Da, Rona. Te rog să-l aduci acasă. S-ar putea să nu mai am decât vreo patruzeci și opt de ore la dispoziție și vreau să mi le petrec cu el.

Gabe înghiți în sec, sugrumat de emoție. Casey chiar credea că o să meargă la închisoare. Își pierduse orice încredere în el?

Întorcându-se spre el, avu în ochi o licărire dură, de oțel, și îi zise:

- Deci, cum procedăm? Am mai fost în custodie și cu alte ocazii.

- Casey, te rog.

Casey dădu din umeri.

- La noapte poți să dormi pe canapea. Bănuiesc că pentru restul zilei ai vrea să-mi mai scotocești prin casă, să găsești vreun obiect furat, în timp ce eu mă voi juca cu Henry S.

- Casey, încetează!

Întorcându-se cu spatele, Casey alergă în camera ei și se închise înăuntru. Gabe stătea nemișcat, urându-se că-și pierduse răbdarea și înjurându-i pe toți cei care-l aduseseră într-o asemenea situație. Își trecu o mână peste față și oftă, supărat. Eșuase el cu Casey, dar cel puțin la muncă nu se putea compara cu nimeni. Trebuia să-l găsească pe adevăratul hoț. Făcuse o promisiune pe care voia să și-o țină, chiar de-ar muri pentru asta. Casey nu-l va pierde pe Henry S.

***

Odată ajunsă în cameră, Casey se dezbrăcă repede, intră sub jetul de apă și începu să plângă. Când Rona ajunse la ea cu copilul, lacrimile i se uscaseră de mult. Casa era goală și citi biletul lui Gabe.

"Dragă Casey,

Când ți-am spus că te iubesc, am vorbit serios. Am să ți-o dovedesc cumva. Îți promit că n-o să-l pierzi pe Henry S. Te las singură pentru că am încredere în tine. Sper ca într-o zi să simți și tu același lucru. Adu-ți aminte de stejar.

Cu dragoste, Gabe."

***

Casey rupse biletul în bucăți. Apoi, din motive neînțelese, îl refăcu pe calculator și-l ascunse în sertar. Ar fi trebuit să-l urască. Atunci de ce își mai aducea aminte de clipele acelea minunate petrecute împreună, întrebându-se dacă-i spusese adevărul? De ce mai voia s-o strângă în brațe și să-l audă rostind toate prostiile alea, acum că totul se va aranja până la urmă? N-are importanță. Ești într-o încurcătură prea mare ca să te mai gândești la dragoste. Trebuie să te gândești la fiul tău.

- Nu-mi vine să cred, îi zise Rona mai târziu, năpustindu-se în casă. Jill o privea cu ochi triști. Chiar crezi că te vor aresta?

Casey dădu din cap.

- Locotenentul ăla i-a lăsat lui Gabe patruzeci și opt de ore ca să lămurească problema. În clipa de față nu-mi dau seama de partea cui e.

Rona o bătu ușor pe umăr.

- O să fie bine, Casey. Știi că suntem aici, lângă tine.

Când Rona și Jill se apropiară de ea, ochii i se umplură iar de lacrimi. Acceptase mângâierea prietenelor sale ca să uite de îmbrățișările afectuoase ale lui Gabe.

- Te iubesc, mami, îi zise Henry S. întinzându-și mânuțele dolofane ca să fie luat în brațe.

Casey îl ridică și-l îmbrățișă.

- Și eu te iubesc, micuțule.

- Și uită-l pe Gabe Thornton îi șopti Jill.

Henry S. o bătu ușor pe Casey pe obrajii umezi.

Casey râse.

- Așa voi face. Cine are nevoie de bărbați? Dar știa că spusese cea mai mare minciună din viața ei.

Mai mult decât orice altceva, avea nevoie de Gabe.

***

Nu dormise deloc.

Și nici n-a putut să mănânce.

Se simțea atât de singur încât începu să vorbească cu el însuși.

Gabe lucra contra-cronometru. Casa aceea a lui, mare și goală, îl tortura. De când începuse oare liniștea să fie atât de apăsătoare? Știa răspunsul fără să se gândească prea mult. Casa răvășită a lui Casey, copilul ei zburdalnic și caracterul ei exuberant îl readuseră la viață.

Îi era dor de jucării, de toată harababura din casă, de pastele colorate și lipite pe pereți. Îi era dor chiar și de monstrul acela de câine.

După ce vorbise cu puștii aceia pe care-i arătase George, luă legătura cu Quickchange. Puseseră la cale o înscenare chiar la locul unde ei se întâlneau cu șeful lor. Adresa pe care i-o dăduse George se dovedise a fi o clădire abandonată. În curând o să pună mâna pe adevăratul făptaș. Îi rămânea acum doar să-și imagineze cine o identificase pe Casey și de ce o implicase și pe ea. Era ceva care nu se potrivea cu informațiile lui.

Casey era implicată, dar cum? Se uită la ceas. Timpul se scurgea.

***

Casey deschise ușa, acceptă pachetul și-l puse lângă celelalte trei rămase nedeschise. Gabe continua să-i trimită bilețele de dragoste și cadouri, dar, de data asta, ea nu le mai desfăcuse. Locotenentul Harper nu sunase, iar Henry S. o scotea din sărite. Se juca cu tomahawk-ul și-i distrusese proiectul pentru litera "R". Apoi se jucase de-a Tarzan și stătuse în pielea goală, punându-și pe cap șapca de baseball de la Gabe. Îi venea să i-o arunce cât colo, dar Henry S. adormise cu ea. Șapca îi aduce aminte de prima noapte petrecută cu Gabe, și inima i se rupea de durere.

- Henry S., hai să mai lucrăm la litera "T". Am putea face niște turnuri din scobitori pentru litera "T".

Henry S. luă cutia de jos și le împrăștie pe toate pe jos.

- Aluncăm cobitori.

Casey mormăi nemulțumită.

- Nu, drăguțule. Desene din scobitori.

Restul zilei se scurse aproape la fel. Henry S. întinsese lipici pe scaunul din bucătărie, iar când Casey se așeză, i se lipiră pantalonii. Ca să se ridice de acolo trebui să și-i scoată și să răzuiască scaunul cu un cuțit.

Sosiră, în sfârșit, Rona și Jill cu pizza. Henry S. începu să culeagă ardeii iuți și să și-i pună pe ochi ca să pară un monstru.

- Lasă-mă să-l țin eu puțin, insistă Rona. Arăți extenuată, Casey.

Casey oftă.

- Sunt, dar vreau să profit de fiecare minut cu el. Ce mă fac dacă-l pierd, Rona?

- Casey, n-ai să ajungi la închisoare și n-ai să-ți pierzi copilul, așa că scoate-ți prostiile astea din cap, îi zise Rona. Eu încă mai cred că Gabe se va întoarce la tine. i-ai citit articolul din ziarul de azi?

Casey dădu din cap.

- Crede că un articol din ziar despre iertare o să-i deschidă iar porțile spre mine?

Refuză să recunoască faptul că plânsese când îl citise. Stilul lui se schimbase radical. Articolul era strict personal și plin de sensibilitate, total diferit de calomniile pe care i le aruncase în cârcă prima oară. Își aminti de noapte când se purtase atât de frumos cu Henry S. și apoi, mai târziu, cu ea.

- În ediția de ieri seară, a fost unul foarte interesant despre dovezi indirecte și prezumții, îi zise Rona.

- Da, ăla a fost bine scris, răspunse Casey. Oare Gabe chiar încerca s-o ajute? Trebuia să recunoască, avusese mare încredere în ea de o lăsase nesupravegheată, mai ales că pentru el munca era atât de importantă, dar...

- Mergem pa-pa? întrebă Henry S.

Rona râse.

- Sigur că da, drăguță.

Jill rămăsese tăcută, sorbindu-și ceaiul și examinând-o pe Casey cu atenție.

- Te log, o imploră Henry S. așezându-se în poziția lui Dog când cerșea câte

ceva.

Casey cedă.

- Bine. Dacă-l mai ții tu, o să fac și eu o baie cu spumă.

Rona îl ridică pe Henry S.

- Coți bateliile? o întrebă el pe Rona, arătându-i aparatul auditiv.

- Bine. Îi scot bateriile și poți să faci gălăgie câtă vrei tu, că nu mă deranjează.

Casey râse. Poate că handicapul Ronei era câteodată o adevărată binefacere.

***

- Dumnezeule, parcă ești Rambo îmbrăcat în femeie, îi zizse Gabe.

Quickchange râse și-și mai aranjă puțin baretele prea strâmte de la pantofii cu tocuri.

- Vice are niște haine de deghizare a-ntâia. Dar n-am avut timp să mă schimb.

- Pantofi argintii – fantastic! fluieră Gabe. După ce ne terminăm treaba, o să-ți iau o broșă cu care să te asortezi.

Scoțând o înjurătură obscenă, Quickchange făcu un semn că acțiunea trebuia să înceapă.

imediat Gabe intră în alertă, căci ușa de la depozit se deschise scârțâind.

Patru puști, în geci negre și cu șepci de aceeași culoare, se năpustiră afară. Un bărbat înalt, pe jumătate beat, ieși clătinându-se.

- Ăsta e, șopti Quickchange. Să stai lângă mine, acum.

Gabe dădu din cap.

Ajutorul lui le făcu un semn polițiștilor din spate, să pătrundă în depozit, și Gabe răsuflă ușurat când auzi că tipul fusese arestat.

T.J. așa îi spusese unul dintre polițiști că-l cheamă.

Quickchange râse.

- Stimate domn Travis James Satterfield, mod de curiozitate să te cunosc.

Gabe își trosni degetele și ieși în lumină. Travis Satterfield n-o să-i mai facă lui Casey nici un fel de probleme. Și nici pe Henry S. n-o să pună mâna.

O oră mai târziu, Gabe pleca de la sediul poliției. Cazul fusese rezolvat. Nu apucase încă să scrie articolul, însă urma s-o facă. Dar, evident, acesta putea mă

mai aştepte. Mai întâi trebuia s-o vadă pe Casey.

Dacă exista cineva care ar merita să afle adevărul, atunci ea era aceea.

Dar ştia că adevărul o s-o facă să sufere şi mai mult şi îşi luă piciorul de pe acceleraţie. Crezuse că rezolvarea cazului va conduce la eliminarea celorlalte probleme, dar acum nu mai era sigur. Ca s-o câştige pe Casey înapoi, a trebuit să desfacă toate iţele în patru, şi descoperise nişte secrete care cu siguranţă o vor ajuta pe Casey, dar o vor şi întrista mai adânc. Cum putea să-i spună că una dintre prietenele ei cele mai bune contribuise substanţial la înscenare? Probabil că o să-l urască şi mai mult.

Dar indiferent ce se va întâmpla diseară, n-o să renunţe. Acasă îşi aruncase intenţionat hainele pe jos ca să-i amintească de harababura de la Casey. Acum ştia mult mai multe despre trecutul ei şi înţelegea de ce îşi luase alt nume. Voia să dovedească lumii că îşi schimbase viaţa. Şi chiar reuşise. Nu-şi dădea seama că asta o făcea atât de specială?

O să meargă la festivitate fără el? Avea alt partener? Poate că-l sunase pe nebunul ăla cu motocicleta, sau pe Brick? Apăsă pe acceleraţie şi o porni în goană. Casey era a lui. Şi era timpul să ştie şi ea acest lucru.

***

Casey se scufundă în apa înspumată, îşi lăsă capul pe spate şi trase puţin perdeaua la o parte ca să asculte muzica rock lentă ce plutea prin cameră. Aruncă într-un colţ răţuşca de plastic şi bărcuţele lui Henry S., închise ochii şi încercă să nu se gândească la cadouriel rămase nedeschise. După ce Jill şi Rona plecaseră, mai primise două. Curiozitatea aproape că o învinsese, dar până în acea clipă reuşise să lupte cu ea.

Suferinţa şi supărarea cauzate de Gabe nu se atenuaseră decât foarte puţin. Se întreba dacă nu cumva se grăbise să judece astfel lucrurile, dar adevărul despre trecutul ei încă o mai reţinea. Chiar dacă Gabe dorise s-o protejeze, cum ar putea s-o accepte acum, când ştia că fusese o delincventă? În timp ce apa fierbinte clipocea în jurul ei, se simţi cuprinsă de ruşine. Hotărâse că n-avea nevoie să demonstreze nimic cunoştinţelor ei cu studiile terminate, deoarece

Gabe o făcuse să se simtă atât de deosebită. Se simţea mândră de realizările ei şi începuse să se întrebe de ce ar trebui să demonstreze cuiva ceva anume.

Casey stătea nemişcată. De ce trebuia ea să demonstreze că era cineva? Supravieţuise unei copilării dureroase. Ba chiar mai mult, trecuse peste toate obstacolele, scăpase de sărăcie şi de trecutul ruşinos. Reuşise în viaţă şi avea un băieţel minunat.

Scoase dopul de la cadă şi se ridică, cu pielea plină de stropi de apă şi spumă. N-avea nevoie să demonstreze nimic nimănui, nici măcar lui Gabe. Era la fel de bună ca oricine altcineva. Aşa cum îi spusese şi Ronei despre handicapul ei, dacă cineva n-o plăcea aşa cum e, însemna că acel cineva nu valora nici cât o ceapă degerată.

- Casey?

Casey tresări la auzul vocii şi se uită spre uşă unde o zări pe Jill stând în prag.

- Jill, ce faci aici?

- Îmi... îmi pare rău, se văită Jill.

Casey ieşi din cadă, împroşcând apă peste tot.

- Ce s-a întâmplat?

Jill îşi îngropă faţa în palme, încovoindu-şi umerii, şi începu să plângă isteric. Casey alunecă şi începu să se prindă de ceva ca să se sprijine, trăgând după ea perdeaua de la baie. Jill se ghemui pe jos. Casey se acoperi la repezeală cu perdeaua, se îndreptă încet spre Jill şi o luă în braţe.

- Jill, ce e? Ce s-a întâmplat?

- Nu bănuiam... că o să te aresteze. N-am... vrut decât să-l ajut pe Henry S. să-şi cunoască tatăl.

Casey se uită fix la Jill care pălise toată şi tremura.

- Am crezut că Travis chiar îl voia pe Henry S. Nu ştiam nimic despre banii din cont.

Jill se bâlbâia printre suspine.

- Şşşşt... bâigui Casey când înţelesese despre ce era vorba. Tu ai trimis acea descriere? Ochii lui Casey se umplură de lacrimi; plângea pentru ea şi pentru

Jill. Te-ai întâlnit cu Travis?

Jill dădu din cap.

- A venit într-o zi la mine, implorându-mă să-l ajute. Spunea că-l iubește pe Henry S. și că Bev mințise și că-l voia înapoi pe copil.

- Oh, Jill. Nu voia decât banii, șopti Casey.

- Acum știu, suspină Jill. Îmi pare rău, Casey. O să mă duc la poliție. Îți jur căă mă duc. Spunea că vrea doar să te sperie și că n-o să te aresteze nimeni.

- O să-i intereseze grozav de mult povestea ta.

O voce gravă, masculină, pătrunse în cameră.

Casey sări, șocată de apariția lui Gabe la ea în baie.

- Bănuiesc că ai trimis deja invitațiile, îi zise ea sarcastic.

O secundă Gabe se opri cu privirea pe Casey. Dându-și seama că era goală, strânse mai bine perdeaua în jurul ei.

- Am găsit hoțul, îi zise el.

Casey se uită la Jill și se încruntă când aceasta începu să plângă și mai tare.

Gabe dădu din cap. Se duse după halat și i-l dădu. Ochii li se întâlniră o clipă. Casey ar fi dorit ca Gabe să se uite la ea cu tandrețe și pasiune, așa cum o făcuse cândva. Avea impresia că vrea să spună ceva, dar Gabe ieși din cameră când ea își puse halatul.

Casey o ajută pe Jill să ajungă în sufragerie, o așeză pe canapea și o înveli cu o pătură. Gabe părea încordat. Casey respiră adânc. Avea vreo dovadă împotriva ei? Venise să-i spună că poliția era în drum spre ea?

Se lăsă să cadă pe scaun căci picioarele i se înmuiaseră.

Gabe se așeză în genunchi în fața ei și-i luă mâinile într-ale lui.

- Casey, poliția l-a arestat pe Travis Satterfield, tatăl lui Henry S.

Casey își ținu răsuflarea și acum respiră ușurată.

- El ți-a înscenat toate astea. Era furios că ai refuzat să-i dai custodia copilului, dar ai avut dreptate. Avea datorii enorme la cărți. Îi plătea pe niște puști să fure pentru el și folosea banii câștigați ca să-și achite datoriile, dar nu era deajuns. Voia și contul copilului.

Casey îi strânse mâinile.

- A mărturisit?

- Nu încă, dar avem patru martori care vor spune că-i plătea și avem dovezi că era dator vândut unui mafiot. Era disperat. Totul s-a rezolvat, Casey. Nu mai are nici o șansă să pună mâna pe Henry S.

Casey răsuflă ușurată și se uită la Jill. Erau prietene de ani de zile. Deși își dăduse seama că Jill era o victimă în acel caz, faptul că o trădase o durea la fel de mult că atunci când se simțise trădată de Gabe.

Gabe părea că-i citea gândurile. Când vorbi din nou, avea o voce atât de blândă încât Casey se mai liniști.

- Jill, mesajul tău a rezolvat cazul. Casey e prietena ta. De ce ai făcut așa ceva?

Jill răspunse printre suspine.

- Am crezut că Travis chiar îl voia pe Henry S. Voiam ca el să aibă un tată, pentru că nici una din noi n-a avut.

Casey își mușcă buzele în timp ce lacrimile începură să-i curgă pe obraji.

- De unde știai că eu lucrez la acest caz? o întrebă Gabe.

Jill negă.

- Nu știam, dar știam că lucrezi la ziar. iar eu... îi urăsc pe polițiști.

- Cred că a vrut să ne despartă, îi șopti Casey.

Gabe îi șterse ochii umezi. Îl văzu apoi cum îi duce lângă ușă cadourile nedesfăcute, dădu din cap și se uită în jos.

- Cred că am rezolvat cazul de unul singur.

Jill începu să plângă.

Gabe se uită la Jill, apoi îi strânse mâinile lui Casey.

- Trebuie să plec acum. i-am promis lui Harper că trec pe acolo și-l ajut să-și pună ordine în cazul ăsta, iar Hank mă așteaptă la birou. O să fie bine?

Casey dădu numai din cap, căci cuvintele lui o mâhniseră. Poate că-l interesa mai mult articolul decât persoana ei. După ce Gabe plecă, se ridică, se duse la Jill și începu s-o mângâie, legănând-o. Ce se va întâmpla acum cu Jill? Uitându-se la halatul jerpelit cu care era îmbrăcată, își aduse aminte că-l purta și în ziua când

îl cunoscuse pe Gabe. Se întreba dacă nu cumva asta va fi și ultima lui amintire cu ea. În definitiv, nu spusese că o va suna.

Capitolul 11

Gabe nu sunase.

Casey încă îl mai iubea.

Poate că ar fi trebuit să aibă încredere în el.

După o noapte de insomnie, deschise televizorul și prinse știrile de dimineață. Un reporter îi lua un interviu locotenentului Harper. Acesta făcu publice câteva informații despre arestări. Gabe stătea alături de el, tăcut și îngândurat. imediat ce se termină conferința de presă, îl văzu pe primar strângându-i mâna lui Gabe. Superba fiică a acestuia alergă spre el și i se agăță de gât. Era aceeași femeie cu care-l mai văzuse la televizor pe Gabe. Era frumoasă, stilată, sofisticată. Exact ce Casey nu era. Ar fi vrut să-i smulgă hainele tipei ăleia. Se așeză, cu ochii lipiți de ecran, să vadă cum reacționează Gabe. Așa ar fi vrut ei să i se pară, sau într-adevăr Gabe părea deranjat de atenția pe care i-o acorda tipa?

Ochii lui cenușii erau reci. Își aduse aminte cum i se înnegriseră în noaptea când au făcut dragoste, și se întrebă dacă Gabe o iubea cu adevărat. În timpul interviului nu observă deloc gropițele lui.

Răsfoi în grabă ziarul, așteptându-se să vadă prima pagină plină numai cu informații despre jafuri. În schimb, abia pe pagina opt găsi un paragraf mic în care se spunea că hoțul fusese descoperit, că se făcuseră arestări, dar că alte detalii erau ținute secret pentru a-i proteja pe martori și pe cei implicați. Gabe nu-i menționase pe Jill și Henry S. De fapt, în mod surprinzător, articolul nu conținea nici o referire personală.

Îi atrase însă atenția un alt articol, semnat de Gabe și intitulat "Hoțul de inimi".

Începu să citească, sorbindu-și cafeaua.

Poate fi găsită iubirea adevărată prin anunțuri în ziar? Un tânăr a găsit-o.

Acest bărbat avea o listă cu calitățile femeii ideale, dar a fost de-ajuns o singură întâlnire cu femeia care scrisese anunțul, ca să rupă lista în bucăți și să scrie alta. Poate rezista o astfel de dragoste? Urmăriți-ne și celelalte articole, pentru a vedea dacă acest tânăr poate să câștige inima iubitei sale. În definitiv, ea i-a furat-o pe a lui și fără dragostea ei, el nu știa dacă o să supraviețuiască.

Lângă articol se mai găsea și o caricatură cu o femeie într-un halat larg, pufos, care-și întâmpină soțul în pragul ușii. Desenul se numea: Femeia Perfectă.

Casey își șterse un nou val de lacrimi. Gabe rezolvase cazul și o scăpase de închisoare. O ajutase să-l păstreze pe Henry S. Și reușise să-l convingă pe procuror să nu o acuze pe Jill. Rona o sunase înainte de micul dejun ca să-i dea ultimele vești. Jill va merge la un sanatoriu în loc de închisoare. Casey de mult credea că Jill avea nevoie de așa ceva.

Ar fi trebuit să aibă încredere în Gabe. Dacă el i-ar trece ei cu vederea trecutul, oare ea ar putea să-l ierte pentru că-i ascunsese atâtea lucruri? Poate că amândoi trebuiau să învețe ce înseamnă încrederea. Se ridică brusc, împingând scaunul. Știa exact ce are de făcut.

- Mai jucăm? o întrebă Henry S., făcându-și apariția în cameră.

Casey râse.

- Da, iubirea mea. Haide.

Casey îi aruncă ghemul din fire toarse pentru litera "T";

- Rămăsese să facem niște desene cu firele astea. De ce nu te joci tu cu ele, cât timp mami scrie ceva în carnețel?

Henry S. râse, înșfăcă ghemul și țâșni pe hol. Casey scoase o agendă și un creion, dar își dădu seama că dacă o să-l lase singur pe Henry S., s-ar putea să cheme iar instalatorul până la sfârșitul zilei.

***

Gabe urcă în goană treptele din fața casei lui Casey și se opri să țină ieșurele de lemn să nu cadă. Se întrebă dacă ea deschisese în sfârșit vreunul din cadouri și dacă-l va accepta pe cel pe care-l avea acum el. Când Hank îi transmisese mesajul de la Casey, îl citise fără să-și creadă ochilor. La început se simțise cam

confuz – Casey avea nevoie de instalator – apoi parcă-i licări o scânteie de speranță. Se ruga să nu se înșele.

I-a fost mai greu s-o cucerească pe Casey decât să-i prindă pe cei mai răi delicvenți de prin zonă. Era o minune că-i mai rămăsese în creier un dram de inspirație pentru articol, după ce se gândise atâta timp la cadouri. Slavă Domnului că se apropia de sfârșit. Dacă-i accepta cadoul de acum, avea de gând să mai combine alte trei litere. Dacă nu, trebuia s-o ia de la capăt. Pentru așa ceva avea neapărat nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

Sună la ușă și așteptă, ținându-și respirația și având într-o mână o pompă de desfundat. Când Casey apăru, fața i se umplu de bucurie. Deschisese unul dintre cadouri și-l purta deja – un halat nou-nouț de mătase. Dar cel mai minunat dar era zâmbetul ei strălucitor.

- Bună, îl salută ea.

Se uită la el de sus în jos și-l lăsă să intre așa cum era, cu jeanșii găuriți și tricoul ponosit.

Gabe tuși, neștiind cum să înceapă. Ridică pompa.

- Aveți nevoie de un instalator?

Casey îi zâmbi ca să-l încerce.

- Da, mulțumesc că ați venit. Fiul meu aruncă mereu câte ceva în WC. Îl măsură din cap până-n picioare și zâmbi malițios. Gabe nu mai putea de bucurie. Ați putea să vă dați pantalonii ăștia uzi. Și-l trase repede înăuntru.

- Îi pot da jos în orice clipă, îi răspunse Gabe.

Casey râse, îl trase spre ea și-l sărută.

- Mai târziu, iubitule. Dar înainte să desfunzi toaleta, vreau să știi că ți-am citit articolul despre întâlnirile prin anunțuri în ziar și mă întreb dacă e adevărat ce-ai scris acolo. Mă întreb dacă aș găsi și eu în acest fel dragostea adevărată.

Zâmbetul lui Gabe se șterse și-și făcu ochii mici, uitându-se la ea. Ce mai punea oare la cale? Casey scoase un ziar făcut sul și il dădu.

Gabe îl deschise încet.

- Mi-am dat anunțul azi dimineață. Mă tem că e puțin cam sofisticat și cam

lung, îl necăji ea. O să cam dureze să găsesc un bărbat care să corespundă descrierii.

Gabe se încruntă, apoi citi:

Foarte insistent, fan al baseball-ului, carismatic, instalator neândemânatic, amant extraordinar, tipul de băiat cumsecade, ochi cenușii superbi, corp care-ți taie răsuflarea, ingenios, gelos, bun la suflet, iubitor, macho, când se înfurie își freamătă nările, prezența lui nu prevestește nimic bun, plin de pasiune și insistent, destul de protector, romantic, sexy, demn de încredere, pe cale de a câștiga premiul Pilitzer,. viril, cu părul blond-roșcat, scriitor extraordinar de talentat, docil, zelos.

Ridicându-și privirea, Gabe simți că-i dau lacrimile.

- Chiar crezi că sunt un amant extraordinar?

Casey râse, i se aruncă de gâtul lui și-l sărută devastator.

- Cel mai bun pe care l-am avut vreodată, îi șopti ea.

Gabe o mușcă ușor de gât și mârâi:

- Singurul pe care o să-l ai vreodată.

- Aș bea ceva să mă răcoresc. Îl sărută pe bărbie. Apropo, nu cred că ți-am mai povestit și restul visului. Se făcea că purtai niște jeanși găuriți.

Lui Gabe i se lumină privirea.

- Vrei să spui că ai visat astea cu adevărat?

Casey dădu din cap cu subînțeles și-și lăsă halatul să alunece de pe ea.

Trăgând aer în piept, Gabe îi întinse o mână și se lăsă condus în dormitor unde Casey îi arătă exact ce visase ea cu adevărat.

- Pleacă de aici, Dog! îi strigă el câinelui care tocmai își făcuse apariția pe marginea patului. Și pentru prima oară Dog ascultă.

Mai târziu, în timp ce stăteau îmbrățișați, Gabe vorbi în sfârșit.

- Casey poți să mă ierți?

Casey se ghemui în el.

- Dacă și tu mă ierți pe mine. Îți mulțumesc că m-ai ajutat, și pentru ceea ce ai făcut pentru Jill. Te iubesc Gabe.

Gabe îi zâmbi și o sărută pe gât.

- Am crezut că n-o să aud niciodată aceste cuvinte. Și eu te iubesc, iubita mea. Se ridică și-i dădu halatul să se îmbrace. Hai afară. Vreau să fie totul ca la carte.

ieșiră și se așezară sub stejar, iar Gabe scoase o cutie mare.

- Deschide-o, o să-ți explic.

Casey desfăcu pachetul.

- O, Gabe, dar e minunat! zise ea, scoțând afară o cuvertură țesută de mână.

- Asta e pentru litera "T". Mai avem puțin și terminăm cu aflabetul. Ăsta e cadoul de logodn pe care și l-a lucrat bunica mea. Aș vrea s-o punem pe pat când ne vom căsători.

Casey strânse la piept cuvertura.

- Vorbești serios?

Gabe îi puse în mână, atunci, altă cutiuță.

Tremurând, Casey o deschise și scoase la iveală un iepuraș mic din porțelan. De el era arârnat un inel cu un diamant superb, înconjurat de safire.

- Poți să-ți păstrezi pseudonimul de Mcintyre, dar cum ar suna Thornton? Vrei să te căsătorești cu mine, Casey?

Gabe îi strecură inelul pe deget, iar Casey îl luă de gât.

- Da, cred că da. În definitiv merge foarte bine cu "talentat", așa cum te-am descris eu în anunț, la litera "t".

***

- Henry S., potolește-te, îi zise Casey, în timp ce rona îl închide la costum.

Henry S. se zvârcolise și-și răsucise cravata.

- O să terminăm repede, Henry S., și o să stai cu mine când mami și Gabe vor fi în luna de miere.

- Arăți grozav, Henry S., îi zise Casey. Numai de nu te-ai murdări măcar până la ceremonie.

Rona râse.

- L-ai văzut pe Dog? Henry S. i-a pus și lui cravată.

Casey zâmbi.

- A încercat să-i pună și o haină, dar Dog s-a asuns. Am crezut că n-o să mai iasă de acolo.

intră și Jill, admirându-i rochia.

- Arăți superb, șopti ea.

Casey le îmbrățișă pe amândouă. Jill ieșise din sanatoriu și se părea că începuse să-și mai rezolve din problemele personale.

- Începe muzica, spuse Rona.

Fiecare fugi să-ți ocupe locul. Gabe îi promisese o nuntă ca-n povești, și ce alt loc mai minunat se potrivea decât stejarul lor din grădină?

Totul era înconjurat cu narcise galbene și ziua se anunța perfectă.

Casey porni spre Gabe care era perfect convins că anunțurile din ziar îi făcuseră să se întâlnească și să-i unească. Fotografii alergau pe lângă ei, muzica plutea ușor în jurul lor, dar Casey se apropie de el datorită iubirii din ochii lui. Jurămintele de la "J" pe care și le scriseseră erau strict personale și Casey și le va aminti toată viața.

La recepție Casey îl cunoscu, în sfârșit, pe tatăl lui Gabe.

- Nu fi emoționată, iubito. E u tip cumsecade și o să te iubească.

- Bună ziua, Casey, i se adresă domnul Thornton. Îmi face mare plăcere să-mi cunosc nora.

Domnul Thornton o sărută pe obraz, iar stomacul ei se strânse de emoție. Uitându-se în ochii lui, vedea cum o să arate soțul ei peste ani, la bătrânețe. Distins, elegant, tandru, minunat.

- Sunt onorată să vă cunosc, domnule Thornton. V-am citit toate cărțile și știu că Gabe e foarte mândru de dumneavoastră.

Domnul Thornton luă o atitudine timidă.

- Spune-mi "tată", te rog. Fiul meu e foarte mândru de tine, Casey. Mi-a povestit totul despre cartea ta și despre premiu. Copiii sunt viitorul nostru și cred că e minunat că te-ai gândit să-ți pui talentul în slujba lor.

Casey se uită la Gabe. Acesta o luă în brațe.

- Așa e. Sunt foarte mândru de tine.

Își făcu apariția și Henry S. Casey făcu ochii mari când văzu că din buzunar îi atârna o broscuță. Domnul Thorton îl ridică în brațe.

- Nu-mi vine să cred că am și un nepot. Îmi pare bine că nu trebuie să mai aștept. Sper că o să mai faceți vreo doi.

- Dacă o să-i facem, va trebui să mă duc să iau lecții de desfundat instalații, zâmbi Gabe pe când tatăl lui îl punea jos pe Henry S. ca să-i mai dea niște tort.

Casey râse, dar simți că se sufocă când îl văzu pe Henry S. cum îi pune pe cap domnului Thornton broscuța.

Rona veni alergând.

- Casey, ia ghici! Am văzut în ziar un anunț pentru niște cursuri intitulate "Cum să te căsătorești într-un an". Am stat atât de mult cu Henry S. încât mi-am dat seama că-mi doresc copii tare mult și ceasul meu biologic a început să ticăie. Cred că o să mă înscriu și eu.

- Sună minunat, Rona.

Apăru și Brick, agale, și o îmbrățișă pe Casey care se făcu a nu vedea privirea geloasă pe care i-o aruncă Gabe.

- Rona, apropo, uite, el e Brick Dazzelton, desenatorul tău.

Brick îi strânse mână Ronei.

- Casey vorbește mereu de tine. Tu ești cea cu magazinul de dantelă?

Rona dădu din cap.

- O, Brick!

O femeie cu forme voluptoase li se alătură și-l bătu pe umăr.

- Cine e asta? șopti Rona.

- Prietena lui Brick, piranha.

- La naiba, murmură Rona. Cine ar îndrăzni să concureze cu un asemenea corp? Cred că ar fi mai bine să mă înscriu la cursul ăla.

Gabe se strecură pe lângă Casey și o prinse de mijloc.

- Cred că e timpul să plecăm, ca să nu pierdem avionul.

Casey se răsuci și-și îmbrățișă soțul.

- Lasă-mă să arunc buchetul.

Toate femeile necăsătorite se strânseseră în grup, Casey se întoarse cu spatele și-l aruncă, iar curtea se umplu de râsete și țipete. Casey zâmbi când Rona prinse buchetul și-l strânse la piept.

Își luară la revedere de la Henry S. și fugiră la mașină.

- A, nu, bâigui Casey. Se pare că ne-a fost decorată mașina.

- Ute, mami, tati!

Henry S. își lingea câte un deget și desena cu el pe ușă.

Gabe își trecu un deget prin moțul alb și gros lipit acolo și-l linse.

- Da, glazură de tort. Bravo, fiule.

Henry S. alergă spre Casey, cu mâinile murdare de cremă. Gabe îl prinse și-l legănă prin aer. Rona se năpusti să-i salveze.

Casey râse.

- Te iubesc, Gabe.

Gabe îi acoperi buzele cu un sărut înfocat.

- Te iubesc, Casey, și-l iubesc și pe Henry S.

Traversă ușa printre boabele de orez aruncate spre ei și se ghemuiră în mașină.

- Când vrei să începem să lucrăm la combinația Mcintyre – Thornton?

Casey își duse un deget la tâmplă, ca și cum s-ar fi gândit.

- Aaa, când ajungem pe la litera "M".

Gabe îi duse degetele la buze și o trase lângă el.

- Avem șase zile pline ca să facem dragoste, șopti Casey. Am putea găsi câte un loc pentru fiecare literă a alfabetului. Ce zici de Acapulco?

Gabe râse și o mușcă ușor pe Casey de ureche.

- Bună idee, dar ce-ai zice mai bine de avion?

SFÂRȘIT

ÎN CURÂND EDITURA ALCRIS începe publicarea celei mai citite autoare de romane de dragoste din toate timpurile: BARBARA CARTLAND.

Nu lipsiți de la întâlnirea cu celebra autoare și colecția „NOSTALGIC".

THE BEST

Interesul lui Gabe Thornton pentru rubrica „anunțuri personale" este strict profesional. Misiunea acestui ziarist din Atlanta este să-i cerceteze pe „nebunii" care-și caută iubirea prin anunțuri de duzină în ziare. Firul acțiunii sale îl poartă spre un interesant anunț al unei mame necăsătorite și spre o întâlnire pe care n-o va uita niciodată. Oricât de mult s-ar strădui…

ISBN-973-9405-26-6

Preț 10 000 Lei